

Τεχνολογικό
Πανεπιστήμιο
Κύπρου

Σχολή Επικοινωνίας και
Μέσων Ενημέρωσης

Πτυχιακή εργασία

**“ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΔΙΑΜΟΙΡΑΣΜΟΣ
ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ ΣΕ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ:
ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗΣ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟΥ ΚΑΙ
ΚΙΝΗΤΡΑ”**

Αλίκη Καρυδά

Λεμεσός, Μάιος 2024

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΣΧΟΛΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΣΩΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΟΥΔΩΝ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟΥ

Πτυχιακή εργασία

“ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΚΑΙ ΔΙΑΜΟΙΡΑΣΜΟΣ
ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ ΣΕ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ:
ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗΣ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟΥ ΚΑΙ
ΚΙΝΗΤΡΑ”

της

Αλίκης Καρυδά

Επιβλέπων Καθηγητής

Δρ. Θεόδωρος Κούρος

Λεμεσός, Μάϊος 2024

Πνευματικά δικαιώματα

Copyright © Αλίκη Καρυδά, 2024

Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος. All rights reserved.

Η έγκριση της πτυχιακής εργασίας από το Τμήμα Επικοινωνίας και Σπουδών Διαδικτύου του Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου δεν υποδηλώνει απαραίτητως και αποδοχή των απόψεων της συγγραφέα εκ μέρους του Τμήματος.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω ιδιαίτερα τον καθηγητή μου Θεόδωρο Κούρο για όλη την στήριξη και ενθάρρυνση καθ' ολη την διάρκεια της μελέτης μου, τους καθηγητές και τις καθηγήτριες μου για όλη την συμβολή τους στην ακαδημαϊκή μου πορεία, το Θέατρο Ριάλτο και συγκεκριμένα τις Ντία Κωστή και Ολίβια Χρίστου για την πρόσβαση που μου παραχώρησαν έτσι ώστε να βγάλω εις πέρας τις ανάλογες συμμετοχικές παρατηρήσεις σε συναυλίες που διοργάνωσαν, τους φίλους και τις φίλες μου για την συμπαράσταση και την αλληλοβοήθεια. Τέλος, ένα μεγάλο ευχαριστώ στην οικογένειά μου και συγκεκριμένα στην μητέρα μου που με έκανε τον άνθρωπο που είμαι σήμερα. Η παρούσα μελέτη είναι αφιερωμένη στον παππού και την γιαγιά μου.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η παρούσα πτυχιακή εργασία αφορά την καταγραφή οπτικοακουστικού υλικού σε συναυλίες και τον διαμοιρασμό του στα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης και παρουσιάζει τις στρατηγικές παρουσίασης του εαυτού και τα κίνητρα των χρηστών και των χρηστριών. Η απότομη άνοδος του διαδικτύου και ταυτόχρονα των έξυπνων συσκευών οδήγησε το άτομο να δημιουργήσει μια σχέση εξάρτησης και ανάγκης για παρουσίαση του εαυτού μέσω των πλατφορμών των Μέσων Κοινωνικής Δικτύωσης. Έχει παρατηρηθεί έντονα τα τελευταία χρόνια η χρήση κινητών τηλεφώνων σε κλειστούς και ανοιχτούς χώρους θεαμάτων με σκοπό την καταγραφή οπτικοακουστικού υλικού. Εντούτοις, τα άτομα τα οποία πραγματοποιούν τέτοιου είδους ενέργειες συνήθως παραβαίνουν κανονισμούς και όρους των χώρων αυτών. Η μεθοδολογία η οποία ακολουθήθηκε ήταν εθνογραφική, με συνεντεύξεις με άτομα τα οποία επισκέπτονται συναυλίες και καταγράφουν υλικό σε αυτές, συμμετοχική παρατήρηση σε συναυλίες που πραγματοποιήθηκαν στο Θέατρο Ριάλτο στη Λεμεσό και τέλος η τεχνική του Scroll Back για την μελέτη ιστοριών (Story) και δημοσιεύσεων (post). Οι κύριες θεωρίες που παρουσιάζονται είναι η θεωρία του Goffman για την παρουσίαση του εαυτού, την αυτοαποκάλυψη και αυτοπαρουσίαση καθώς και της συμμόρφωσης με κανόνες. Τα ευρήματα δείχνουν ότι τα άτομα καταγράφουν οπτικοακουστικό υλικό με σκοπό την προσωπική χρήση αλλά και ταυτόχρονα τον διαμοιρασμό του στα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης. Όμως η ανάγκη τους για αυτοπροβολή η οποία συνοδεύεται με την επιβράβευση των like, comment και tag παίζει σημαντικό ρόλο στο να πράξουν αυτή την ενέργεια.

Λέξεις κλειδιά: παρουσίαση εαυτού, Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης, συμμόρφωση, οπτικοακουστικό υλικό, συναυλίες.

ABSTRACT

This thesis deals with the recording of audiovisual material at concerts and its sharing on social media and presents the strategies of self-presentation and the motivations of users. The sharp rise of the internet and simultaneously smart devices has led individuals to create a relationship of dependence and need for self-presentation through Social Media platforms. The use of mobile phones in indoor and outdoor theatres for the purpose of recording audiovisual material has been strongly observed in recent years. However, individuals who carry out this kind of action are confronted with compliance and non-compliance with the regulations and conditions of these venues. The methodology that was followed was ethnographic, involving interviews with individuals who visit concerts and record material at them, participant observation at concerts held at the Rialto Theatre in Limassol and finally the Scroll Back technique for the digital study of stories and posts. The main theories presented are Goffman's theory of self-presentation, self-disclosure and rule compliance. Findings illustrate that individuals record audiovisual material for personal use and at the same time share it on Social Media. However, their need for self-promotion which is accompanied by the reward of likes, comments and tags plays an important role in partaking in such actions.

Keywords: Self-Presentation, Social Media, compliance, audiovisual material, concerts.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ.....	v
ABSTRACT.....	vi
ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ	vii
ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ	ix
1 Εισαγωγή	1
1.1 Θεωρητικό Πλαίσιο	4
1.2 Επισκόπηση Βιβλιογραφίας.....	4
1.2.1 Θεωρητικό Υπόβαθρο	14
2 Μεθοδολογία Έρευνας.....	20
2.1 Το Πεδίο της Έρευνας	23
2.1.1 Δείγμα Συνεντεύξεων	27
3 Αποτελέσματα.....	28
3.1 Καταγραφή για προσωπική χρήση vs καταγραφή για διαμοιρασμό	28
3.1.1 Καταγραφή για προσωπική χρήση	28
3.1.2 Καταγραφή για διαμοιρασμό	32
3.1.3 Προετοιμασία Πλάνου	36
3.2 Αυτοπροβολή.....	39
3.2.1 Views, Likes & Tags	44
3.2.2 Συμμόρφωση.....	54
3.2.3 Αντιπαραθέσεις με άλλους θεατές/τριες - αντιπαραθέση με προσωπικό του θεάτρου/παραγωγής	59
3.2.4 Παραδείγματα και Αποτελέσματα Καταγραφής Υλικού με την μέθοδο του Scroll Back Technique	63
4 Συμπεράσματα	72

4.1	Χρήση Κινητού Τηλεφώνου με σκοπό την καταγραφή υλικού για προσωπική χρήση vs. καταγραφή για διαμοιρασμό	73
4.2	Η αυτοπροβολή και η παρουσίαση του εαυτού στα ΜΚΔ	75
4.3	Η ανταμοιβή των View, like & tag	76
4.4	Η συμμόρφωση με κανονισμούς και με άτομα	77
5	Περιορισμοί έρευνας και μελλοντική έρευνα.....	81
	ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι	86
	ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ.....	87

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ

ΣΟΚ: Συμφωνική Ορχήστρα Κύπρου

ΜΚΔ: Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης

1 Εισαγωγή

Κατά τη διάρκεια μιας παράστασης της Συμφωνικής Ορχήστρας Κύπρου (ΣΟΚ), ένας θεατής, μη Κυπριακής καταγωγής, ήρθε διακοπές στην Κύπρο και παρακολουθούσε την παράσταση. Λίγη ώρα αφού ξεκίνησε η παράσταση, η κυρία που καθόταν δίπλα του άνοιξε το κινητό της με έντονη την φωτεινότητα, πράγμα που τον ενοχλούσε. Ο κύριος έψαχνε γύρω του απεγνωσμένα για κάποια ταξιθέτρια για να κάνει παράπονο. Κατέβηκε κάτω στο φουαγιέ θυμωμένος και έκανε παρατήρηση σε άτομο του θεάτρου ότι η κυρία δίπλα του χρησιμοποιούσε κινητό. Επικεντρώθηκε στο κομμάτι του πολιτισμού και της παιδείας που (δεν) έχουν οι Κύπριοι σαν λαός. Παραπονέθηκε ότι αυτό που συνέβη ήταν ανεπίτρεπτο και πως ήρθε να παρακολουθήσει την συναυλία και δεν μπορούσε. Η καταγωγή του συγκεκριμένου θεατή έρχεται να συνδεθεί με την κουλτούρα που συναντάται σε τέτοιους χώρους. Ο ίδιος είχε δηλώσει πως *“αυτό αν γινόταν σε άλλη χώρα το άτομο αυτό θα ήταν απευθείας έξω...”*. Εν τέλει όμως, η χρήση κινητού σε αυτή τη συναυλία ήταν έντονη γιατί είχε αποφασίσει η Συμφωνική Ορχήστρα Κύπρου να μην τυπώσει το πρόγραμμα αλλά να βρίσκεται σε μορφή qr code όπου ο κόσμος σκανάροντας θα μπορεί να το βρει. Το πιο πάνω περιστατικό μου διηγήθηκε στην συνέντευξη της η Έλενα η οποία είναι εργαζόμενη στο θέατρο Ριάλτο και εκείνο το βράδυ η παράσταση ήταν υπό την επίβλεψή της. Στην συγκεκριμένη παράσταση η χρήση κινητού τηλεφώνου ήταν αναπόφευκτη αφού η ίδια η παραγωγή της ΣΟΚ δεν είχε εκτυπώσει το πρόγραμμα. Συνεπώς, το κοινό θα αναγκαζόταν να ανοίξει το κινητό τηλέφωνο για να βλέπει την ροή της παράστασης.

Όπως φαίνεται από την πιο πάνω βινιέτα, στην σύγχρονη κοινωνία οι κινητές συσκευές έχουν γίνει η προέκταση των χεριών και η χρήση τους έχει γίνει καθημερινή, ενώ τα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης (ΜΚΔ) παίζουν σημαντικό ρόλο σε αυτό. Στους χώρους θεαμάτων παρατηρείται έντονα η χρήση κινητών συσκευών ενώ δεν επιτρέπεται η χρήση τους σύμφωνα με τους κανονισμούς λειτουργίας των χώρων αυτών αλλά και για λόγους πνευματικών δικαιωμάτων των δημιουργών. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρόσφατα έχει αναθεωρήσει την προστασία πνευματικών δικαιωμάτων όπου προστατεύει την διανοητική ιδιοκτησία του δημιουργού για 70 έτη μετά τον θάνατό του. Τα πνευματικά δικαιώματα δεν αφορούν μόνο στο ζήτημα για αναπαραγωγή ενός πολιτιστικού προϊόντος από μη δικαιούχους αλλά αφορά και στα οικονομικά δικαιώματα που έχει ο δημιουργός προς το προϊόν του καθώς και το ηθικό δικαίωμα προστασίας της

ιδιοκτησίας του (Your Europe, 2023). Εκτός όμως από την ανάγκη που προκαλείται στους ανθρώπους την δεδομένη στιγμή να χρησιμοποιούν το κινητό τηλέφωνο για οποιοδήποτε λόγο, ένα ζήτημα επιπλέον το οποίο τίθεται είναι η απόσπαση της προσοχής άλλων ατόμων που βρίσκονται στο ίδιο περιβάλλον από την χρήση κινητού τηλεφώνου.

Ο Goffman (1959) έχει σχολιάσει ότι οι άνθρωποι επιλέγουν ποιες εκφάνσεις του εαυτού τους θα αναδείξουν και ποιες θα υποβαθμίσουν. Μπορεί ο Goffman (1959) και ο Schlenker (1985) να μίλησαν για παρουσίαση του εαυτού στην καθημερινή ζωή, σε μια εποχή όπου δεν υπήρχε καν διαδίκτυο, πόσο μάλλον ΜΚΔ, δεν παύουν όμως αυτές οι θεωρίες να είναι τα θεμέλια για να κατανοήσει κανείς την διαδικασία αυτοπαρουσίασης στο διαδίκτυο και κυρίως στα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης. Οι χρήστες και οι χρήστριες χρησιμοποιούν τα ΜΚΔ για να προβάλλουν τις ταυτότητές τους σε αυτά, μεταξύ άλλων, με την μορφή ιστορίας (Story) και δημοσίευσης (Post).

Η παρούσα έρευνα επικεντρώνεται σε ένα κομμάτι της χρήσης κινητού που είναι αυτό της καταγραφής οπτικοακουστικού υλικού σε μουσικές εκδηλώσεις καθώς και η δημοσίευση του σε ΜΚΔ εστιάζοντας κυρίως σε συναυλίες εντός κλειστών θεάτρων. Οι δύο διαστάσεις του φαινομένου που παρουσιάζονται στην προτεινόμενη έρευνα είναι η υπερβολική έκθεση και αυτοπροβολή του ατόμου στα ΜΚΔ με αυτή την συνθήκη καθώς όμως και η (μη) συμμόρφωση του με κανονισμούς οι οποίοι επιβάλλονται σε τέτοιους χώρους για την χρήση και καταγραφή οποιουδήποτε υλικού. Οι δύο αυτές διαστάσεις μπορεί άμεσα να μην συνδέονται όμως έμμεσα η μια απορρέει από την άλλη. Η ανάγκη που έχει το άτομο να αυτοπροβληθεί στα ΜΚΔ με οποιοδήποτε τρόπο για να δείξει στα άτομα που το ακολουθούν πώς παρνά όταν επισκέπτεται συναυλίες και πώς διασκεδάζει το οδηγεί στο να (μη) συμμορφώνεται με κανόνες και όρους για την επίτευξη του στόχου.

Ένα σημαντικό στοιχείο αναγκαιότητας της παρούσας μελέτης και έρευνας είναι να διερευνηθεί η ανάγκη η οποία ωθεί τα δρώντα υποκείμενα να καταγράψουν αλλά και να δημοσιεύουν στιγμές της προσωπικής του ζωής στο διαδίκτυο. Η Ratelle (2019) μέσα από το κείμενο της σχολιάζει ότι τα ΜΚΔ έγιναν πλέον αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής και η μη ανάρτηση οποιασδήποτε προσωπικής στιγμής του ατόμου στα ΜΚΔ

σηματοδοτεί την μη πραγματοποίησή της. Τα ερευνητικά ερωτήματα τα οποία θα τεθούν βοηθούν στο να συγκροτηθεί σωστά η έρευνα και να εξαχθούν τα σωστά αποτελέσματα.

Τα κύρια ερευνητικά ερωτήματα είναι τα εξής:

- *Τι είναι αυτό που οδηγεί τους χρήστες και τις χρήστριες να καταγράψουν οπτικοακουστικό υλικό με σκοπό να το κοινοποιήσουν στο διαδίκτυο;*
- *Ποιες είναι οι στρατηγικές που χρησιμοποιούν οι χρήστες και οι χρήστριες όταν καταγράφουν οπτικοακουστικό υλικό ώστε να διαχειριστούν τις εντυπώσεις των ατόμων που αλληλεπιδρούν μέσα από τις δημοσιεύσεις στα ΜΚΔ;*
- *Ποια είναι τα κίνητρα καθώς και ποια είναι η ικανοποίηση μετά από αυτή την δημοσίευση;*
- *Υπάρχει συμμόρφωση μεταξύ κοινού και κανόνων λειτουργίας ενός χώρου όπου παρουσιάζονται μουσικές παραστάσεις;*

Η ερμηνευτική αυτή προσέγγιση του θέματος θα βοηθήσει την έρευνα στο να εξάγει μια αναλυτική εξήγηση απαντώντας στο ερώτημα γιατί οι χρήστες και οι χρήστριες καταγράφουν οπτικοακουστικό υλικό κατά την διάρκεια μιας συναυλίας και στη συνέχεια το ανεβάζουν στα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης με την μορφή ιστορίας (story) ή δημοσίευσης (post). Αξίζει να σημειωθεί ότι δεν έχει πραγματοποιηθεί ανάλογη ή παρόμοια έρευνα για το συγκεκριμένο θέμα το οποίο να επικεντρώνεται, κυρίως, σε συναυλίες εντός κλειστών θεάτρων

Το θεωρητικό υπόβαθρο της παρούσας έρευνας εκτός από την παρουσίαση του εαυτού στα ΜΚΔ προσεγγίζει και την (μη) συμμόρφωση του κοινού σε κανονισμούς. Στην περίπτωση που μελετάται, τα άτομα συχνά δυσκολεύονται να συμμορφωθούν σε τυχόν κανόνες που υπάρχουν ακολουθώντας μια δική τους νόρμα αγνοώντας εντελώς το περιβάλλον στο οποίο βρίσκονται καθώς και τα άτομα που βρίσκονται γύρω τους. Σύμφωνα με τον Κούρο (2021) οι κανονισμοί και οι νόμοι σε ένα σύστημα αξιών είναι λιγότερο σημαντικοί από τους κοινωνικούς κανόνες. Τα άτομα ανακαλύπτοντας διάφορες τακτικές καταφέρνουν να παρακάμψουν τους κανονισμούς που τους “επιβάλλονται” και καταλήγουν στο σαμποτάρισμά τους. Οι τακτικές αυτές είναι διάφοροι τρόποι με τους οποίους θα καταφέρουν να αποσπάσουν αυτό που επιθυμούν,

δηλαδή να καταγράψουν το υλικό που έχουν σκοπό. Συνεπώς, ενώ οι θεατές και οι θεάτριες αναγνωρίζουν ότι πρόκειται για μια συναυλία που πραγματοποιείται σε κλειστό χώρο και απαγορεύει την οπτικογράφηση υλικού καταλήγουν στο να σαμποτάρουν τους κανονισμούς αυτούς κάνοντας ακριβώς το αντίθετο. Σύμφωνα με τους Rollanson & Hirsch (2021) συμμόρφωση είναι η ανάγκη να ζήσει το άτομο ή να εργαστεί με άλλα άτομα και η ικανότητα να ταιριάζει σε ένα σύνολο. Οι Χομπς και Μίλτον (όπως αναφ. στο Rollason & Hirsch, 2021) όσον αφορά την συμμόρφωση στέκονται σε δύο πόλους ηθικής αξιολόγησης. Ο πρώτος εστιάζει στο ότι η συμμόρφωση είναι απαραίτητη για την διεξαγωγή της κοινωνικής ζωής του ατόμου ενώ ο Μίλτον έρχεται να αντιπαραβάλει ότι η συμμόρφωση σημαίνει την απώλεια μιας συγκεκριμένης ανεξαρτησίας ως ηθικό υποκείμενο. Δηλαδή, το άτομο ως άτομο να “αναγκάζεται” να χάσει κάποια ανεξαρτησία με το να συμβαδίζει με κανόνες και νόρμες που του επιβάλλονται.

Για την μελέτη της έρευνας ακολουθήθηκε συγκεκριμένη μεθοδολογία η οποία βοήθησε για να εκμαιευτούν τα ανάλογα ευρήματα και αποτελέσματα. Συγκεκριμένα, χρησιμοποιήθηκαν οι τεχνικές των εις βάθους συνεντεύξεων, εθνογραφικών μεθόδων καθώς και του εθνογραφικού ημερολογίου και της ψηφιακής εθνογραφίας με την μέθοδο του scroll back technique.

Τέλος, θα παρουσιαστούν τα αποτελέσματα που εξήχθησαν από την συλλογή δεδομένων καθώς και τα συμπεράσματα της όλης έρευνας.

1.1 Θεωρητικό Πλαίσιο

1.2 Επισκόπηση Βιβλιογραφίας

Η πρώτη πηγή της ενότητας *επισκόπηση βιβλιογραφίας* επικεντρώνεται στην σκέψη και την προεργασία που πραγματοποιούν οι χρήστες και οι χρήστριες πρωτού ανεβάσουν ένα υλικό οποιασδήποτε μορφής στα ΜΚΔ. Ορισμένα από τα βασικά στοιχεία τα οποία παραθέτει η έρευνα των Lowe & Grieve (2018) ως αποτελέσματα της, βοήθησαν στην περαιτέρω σύγκριση και επιβεβαίωση κάποιων από των ευρημάτων που παρουσιάζει στο τέλος η παρούσα πτυχιακή εργασία και αφορά την σημασία που δίνουν οι χρήστες

και οι χρήτριες σχετικά με την παρουσίαση του εαυτού και τις στρατηγικές που ακολουθούν. Ενώ η έρευνα των Lowe & Grieve (2018) δεν παρουσιάζει μια συγκεκριμένη εικόνα αποτελεσμάτων που να επικεντρώνεται στην παρουσίαση του εαυτού σε συναυλίες αντ' αυτού μπορεί να βοηθήσει την παρούσα πτυχιακή εργασία στην σύγκριση των αποτελεσμάτων και την επιβεβαίωσή τους. Οι έννοιες που παρουσιάστηκαν στα αποτελέσματα της παρούσας έρευνας και είναι κοινές με την έρευνα των Lowe & Grieve (2018) είναι αυτές του κοινού, της ποιότητας της εικόνας, της εκλυσιμότητας του εαυτού που απορρέει από την αυτοπροβολή, την ανταπόκριση σε οποιοδήποτε μορφή like ή comment καθώς και η «κλιμακούμενη κοινωνικότητα» του Miller (2015) που παρουσιάζεται έμμεσα.

Στην δεύτερη πηγή που παρατίθεται η κύρια θεματική αφορά το ποσοστό των φωτογραφιών που καταγράφουν άτομα από διαφορετικές χώρες και καταλήγουν να δημοσιεύονται στα ΜΚΔ. Ο λόγος που οι συγγραφείς επικεντρώθηκαν στην καταγωγή των χρηστών είναι γιατί ήθελαν να ερευνήσουν πώς λειτουργούν τα ΜΚΔ σε κάθε τόπο και να παρατηρήσουν τις τοπικές συνέπειες. Η έρευνα των Miller et.al (2016) επιπλέον μελέτησε την συναισθηματική πλευρά των ΜΚΔ έναντι στους χρήστες και τις χρήτριες. Πόσο δηλαδή ευτυχισμένοι και ευτυχισμένες είναι όταν αναρτούν μια φωτογραφία στα ΜΚΔ. Και οι δύο πηγές που συμπεριλήφθηκαν στην *βιβλιογραφική επισκόπηση* ήταν μέρος του υλικού που συνέβαλε στην σωστή δημιουργία του σκελετού ερωτήσεων στις συνεντεύξεις που πραγματοποιήθηκαν στα άτομα που συμμετείχαν αλλά επίσης, συνέβαλαν στην επιβεβαίωση κάποιων αποτελεσμάτων που εξήχθησαν στο τέλος.

Οι Lowe & Grieve (2018) διεξήγαγαν μια έρευνα η οποία αφορούσε την διερεύνηση των σκέψεων που κάνουν οι χρήστες των Μέσων Κοινωνικής Δικτύωσης πριν από την ανάρτηση ή καθώς και για τα like τα οποία λαμβάνουν ιδιαίτερα διερευνώντας την παρουσία εγωιστικών παραγόντων και κινήτρων. Στην εικόνα 1 παρουσιάζονται οι παράγοντες οι οποίοι επηρεάζουν τον χρήστη ή την χρήστρια πριν την ανάρτηση μιας φωτογραφίας στα ΜΚΔ.

Αρχικά, το πιο σημαντικό κομμάτι στην πιο πάνω έρευνα είναι το κοινό. Τα άτομα τα οποία συμμετείχαν στην έρευνα θεώρησαν ότι η γνώμη του κοινού παίζει σημαντικό

ρόλο. Η σημασία του κοινού επικοινωνεί ότι οι χρήστες και οι χρήστριες ενδιαφέρονται για τις αντιλήψεις των άλλων και δεν δημοσιεύουν περιεχόμενο με καθαρά εγωιστικά κίνητρα. Συγκεκριμένα, οι συγγραφείς στην έρευνά τους με τον όρο εγωιστικά κίνητρα θέλουν να σχολιάσουν ότι τα άτομα θα προσπαθήσουν να μπουν στη θέση του κοινού και να σκεφτούν αν αυτό το οποίο βλέπουν στην φωτογραφία είναι αρεστό ή όχι. Κάτι για το οποίο στα μάτια των χρηστών και των χρηστριών είναι όμορφο για παράδειγμα στα μάτια του κοινού ίσως δεν είναι. Η ελκυστικότητα του εαυτού παίζει εξίσου σημαντικό ρόλο. Η ελκυστικότητα είναι αυτή που αποκαλύπτει πόσο θα αρέσει η όχι η φωτογραφία η οποία θα αναρτηθεί και συμβάλει στο να αναρτάται μόνο με καθαρά εγωιστικά κίνητρα. Κάτι που αντιπαραβάλλεται με την θέση που παρουσιάζουν οι συγγραφείς στην έρευνά τους μεταξύ εγωιστικών κινήτρων και ελκυστικότητας. Η προτεραιότητα που δίνεται στο κομμάτι της ελκυστικότητας είναι διαισθητική, ευθυγραμμισμένη δίνοντας την εντύπωση ότι οι εικόνες του εαυτού μπορούν να θεωρηθούν ότι εκπροσωπούν μια προέκταση του εαυτού και ίσως να είναι σημαντικές για την αυτοαντίληψη του ατόμου.

Η καταλληλότητα ή η αναγκαιότητα ανάρτησης είναι ένας παράγοντας που βρίσκεται στην λίστα αυτή. Τα άτομα που συμμετείχαν στην έρευνα των Lowe & Grieve (2018) ανέφεραν ότι κατά την διάρκεια της διαδικασίας ανάρτησης της φωτογραφίας τους είχαν συνείδηση και πρόσεχαν να μην ανεβάσουν περιεχόμενα προσβλητικό με πολιτική ανακρίβεια ή με γυμνές και σεξουαλικές αναφορές. Σκέφτηκαν επίσης, εάν το περιεχόμενο θα ήταν κατάλληλο για ένα μελλοντικό εργοδότη. Αρκετοί/ες χρήστες/τριες των ΜΚΔ ανέφεραν πως η εικόνα και η ποιότητα της έπαιζαν ρόλο.

Πιο συγκεκριμένα, αφιέρωσαν χρόνο στο να ελέγξουν εάν η λήψη της εικόνας η συνοχή στο λεγόμενο “feed” με τις υπόλοιπες φωτογραφίες του προφίλ, ο φωτισμός, η χρωματική σύνθεση κτλ ήταν σωστά. Για την ποιότητα της εικόνας, οι συμμετέχοντες/ουσες αναφέρθηκαν σε μια πιο γενική/τεχνική εικόνα με την εστίαση μακριά από τον “εαυτό” και στα χαρακτηριστικά μιας “καλής” φωτογραφίας. Ακόμα, οι χρήστες/τριες σύμφωνα με την μελέτη των Lowe & Grieve (2018) πριν αναρτήσουν μια φωτογραφία παρατηρούν ποιο άλλο άτομο βρίσκεται μέσα, διασφαλίζοντας ότι φαίνονται καλά στη φωτογραφία και δεν θα τους πείραζε η δημοσιοποίηση της. Η εξέταση των άλλων αναδεικνύει την κοινωνική φύση των ΜΚΔ και την επιθυμία να

διατηρηθεί η σχέση με τους "φίλους", διασφαλίζοντας ότι το διαδικτυακό τους προφίλ δεν επηρεάζεται αρνητικά από την ανάρτησή τους. Περαιτέρω, αυτό δείχνει ότι οι διαδικτυακές συμπεριφορές μπορεί να επηρεάσουν τις σχέσεις εκτός δικτύου, με επιπτώσεις στην "πραγματική ζωή" που συνδέονται με τον τρόπο με τον οποίο ένα άτομο προσεγγίζει την ανάρτηση εικόνων άλλων.

Έκτος παράγοντας που υπολογίζει ο χρήστης ή η χρήστρια πριν δημοσιεύσει υλικό είναι η ανταπόκριση δηλαδή ο αριθμός των like και των σχολίων που θα λάβουν οι χρήστες και οι χρήστριες στην δημοσίευσή τους. Η θέση της ανταπόκρισης σε σχέση με τα άλλα θέματα μπορεί να εξηγηθεί από την άποψη ότι πρόκειται για μια "σειρά εργασιών". Οι πρώτοι πέντε παράγοντες, που αναφέρθηκαν πιο πάνω, σχετίζονται κυρίως με την επιλογή περιεχομένου. Ίσως μόνο αφού επιλεγεί το περιεχόμενο, τα άτομα παρακινούνται στο αν το περιεχόμενο θα δημιουργήσει την επιθυμητή ανατροφοδότηση όταν αναρτηθεί.

Εξίσου σημαντικό είναι και σε ποια πλατφόρμα θα αναρτηθεί η δημοσίευση. Σε μια "κοινωνία του διαδικτύου" όπου τα ΜΚΔ αναπτύσσονται και εξελίσσονται αστείρευτα πλέον οι χρήστες και οι χρήστριες θα εξετάσουν πολύ σοβαρά πού θα αναρτήσουν το υλικό τους. Πλέον το Facebook, λειτουργεί ως μια πιο ενημερωτική πλατφόρμα σε σχέση με το Instagram ή το Snapchat. Το Facebook χαρακτηρίζεται από υψηλότερη ιδιωτικότητα και διασφάλιση της καταλληλότητας, το Instagram χαρακτηρίζεται από μια πιο δημόσια και αποστασιοποιημένη μορφή ανάρτησης όπου η ποιότητα είναι πιο σημαντική, το Snapchat από οικειότητα γιατί συνήθως η ανάρτηση αφορά "αστείες" εικόνες προς φίλους.

Συχνά τώρα και αυτοί σχηματίζουν ομάδες, αν και γενικά μικρότερες. Επίσης, αυτά γενικά δεν είναι δίκτυο ενός ατόμου. Όλα τα μέλη της ομάδας μπορούν να δημοσιεύουν εξίσου σε όλους τους άλλους. Με αυτό στο στοιχείο συνδέεται και είναι σημαντικό προς την κατανόηση η έννοια της «κλιμακούμενης κοινωνικότητας». Πριν από τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, υπήρχαν μόνο, κυρίως, ιδιωτικά και δημόσια μέσα. Με τον όρο "κλιμακούμενη ιδιωτικότητα" του Miller (2015) εννοείται πως υπάρχουν δύο παράμετροι-μια που περιλαμβάνει την έκταση από το ιδιωτικό στο δημόσιο εύρος εκπομπής και μια άλλη που αντιπροσωπεύει το μέγεθος από τη μικρότερη έως τη

μεγαλύτερη ομάδα στη δημόσια εκπομπή - τότε, με τη συνεχή εμφάνιση νέων πλατφορμών, προωθούνται οι δύο αυτές κλίμακες. Συνεπώς, όπως ο ίδιος αναφέρει, τώρα έχουμε περισσότερες επιλογές όσον αφορά το επίπεδο απορρήτου ή το μέγεθος της ομάδας με την οποία θέλουμε να επικοινωνούμε ή να αλληλεπιδρούμε.

Οι συμμετέχοντες/ουσες φαίνεται να εκτιμούν αισθητικούς παράγοντες στο Instagram, το νόημα μιας εικόνας στο Facebook και έχουν λιγότερες εκτιμήσεις στο Snapchat, όπου οι εικόνες αυτο διαγράφονται και διατηρούνται σε στενούς φιλικούς κύκλους. Ο διαφορετικός χαρακτήρας κάθε πλατφόρμας, όπως αναδεικνύεται στα δεδομένα μας, συνάδει με την υπάρχουσα βιβλιογραφία. Το μείζον ζήτημα όμως και αυτό που αποτελεί προβληματισμό για πολλούς και πολλές χρήστες και χρήστριες είναι η ιδιωτικότητα. Το θέμα της ιδιωτικής ζωής αποκαλύπτει ένα ενδιαφέρον παράδοξο: η επιθυμία για διαμοιρασμό έναντι της επιθυμίας να διατηρηθούν κάποιες πτυχές της ανωνυμίας. Το "παράδοξο της ιδιωτικότητας" μπορεί αρχικά να είχε προκύψει από την ενασχόληση των χρηστών με τα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης χωρίς να γνωρίζουν τα πιθανά ζητήματα ασφάλειας ή εκμετάλλευσης, κάτι για το οποίο μίλησαν οι Mainier και O'Brien Louch (2010 όπως αναφ. στο Lowe & Grieve, 2018) . Παρ' ολ' αυτά η έρευνα των Lowe & Grieve (2018) υποδηλώνει ότι οι χρήστες και οι χρήστριες γνωρίζουν αυτά τα ζητήματα και τα αναγνωρίζουν ως παράγοντα κατά την χρήση των ΜΚΔ. Η έρευνα δείχνει ότι οι χρήστες/τριες των ΜΚΔ γίνονται όλο και πιο ενεργοί στη διαχείριση των λογαριασμών τους (Madden, 2012 όπως αναφ. στο Lowe & Grieve, 2018)-ίσως υποδηλώνει την αυξανόμενη εκπαίδευση και ευαισθητοποίηση σε θέματα ιδιωτικότητας και στρατηγικές διαχείρισης των κοινωνικών μέσων ενημέρωσης με την πάροδο του χρόνου.

Προ-τελευταίος παράγοντας είναι η διάρκεια η οποία μένει στο προφίλ του χρήστη ή της χρήστριας η δημοσίευση. Όταν δημοσιεύεται κάτι συνειδητά ο χρήστης ή η χρήστρια γνωρίζει ότι το υλικό θα μείνει για πάντα στο διαδίκτυο. Αυτό, σύμφωνα με την έρευνα, σημαίνει ότι υπάρχει μια περεταίρω ανησυχία από τους χρήστες και τις χρήστριες ως προς το γεγονός ότι οι μελλοντικοί σύντροφοι, τα παιδιά ή οι εργοδότες τους μπορεί να δουν το περιεχόμενο που έχουν αναρτήσει στο παρελθόν. Οι εργοδότες συνειδητοποιούν ότι οι πληροφορίες που αποθηκεύονται στα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης μπορεί να παρέχουν μια περαιτέρω ματιά στη φύση ενός δυνητικού

υποψηφίου (Brooks, 2016 όπως αναφ. στο Lowe & Grieve 2018). Με τους χρήστες και τις χρήστριες να έχουν επίγνωση των πολυάριθμων πλαισίων στα οποία οι αναρτήσεις τους ενδέχεται να προβληθούν στο μέλλον, είναι λογικό να εξετάζουν τις πιθανές επιπτώσεις των αναρτήσεων τους.

Οι πιο πάνω παράγοντες είναι αυτοί που προβληματίζουν τα άτομα προτού κοινοποιήσουν στους διαδικτυακούς τους “φίλους” το προσωπικό τους περιεχόμενο. Αυτό αποδεικνύει την πολυπλοκότητα της διαδικασίας σκέψης πίσω από την ανάρτηση, και υποδεικνύει ότι οι χρήστες και οι χρήστριες γνωρίζουν τις επιπτώσεις των διαδικτυακών τους εικόνων.

“What factors do you consider prior to posting an image [on social media]”		
Sub-Themes	Meta-Themes	Description
Audience Reputation	Audience	<i>Audience Perception</i>
Appearance	Attractiveness	<i>Desire to look good in the image</i>
Attractiveness		
Appropriateness	Appropriateness	<i>Is the image suitable vs. offensive?</i>
Image Quality/ Composition	Image Quality/ Composition	<i>Level of technical image-appeal</i>
Subject	Subject	<i>Who else is in the photo?</i>
Response Likes	Response	<i>Viewers’ possible reaction to image</i>
Platform	Platform	<i>Where is the image being posted?</i>
Privacy	Privacy	<i>How much personal information is being shared?</i>
Online Longevity Publicity	Online Longevity	<i>Public implications of images</i>
Humour Entertainment	Humour	<i>Posting to amuse others</i>

Εικόνα 1: What factors do you consider prior posting an image [on social media]

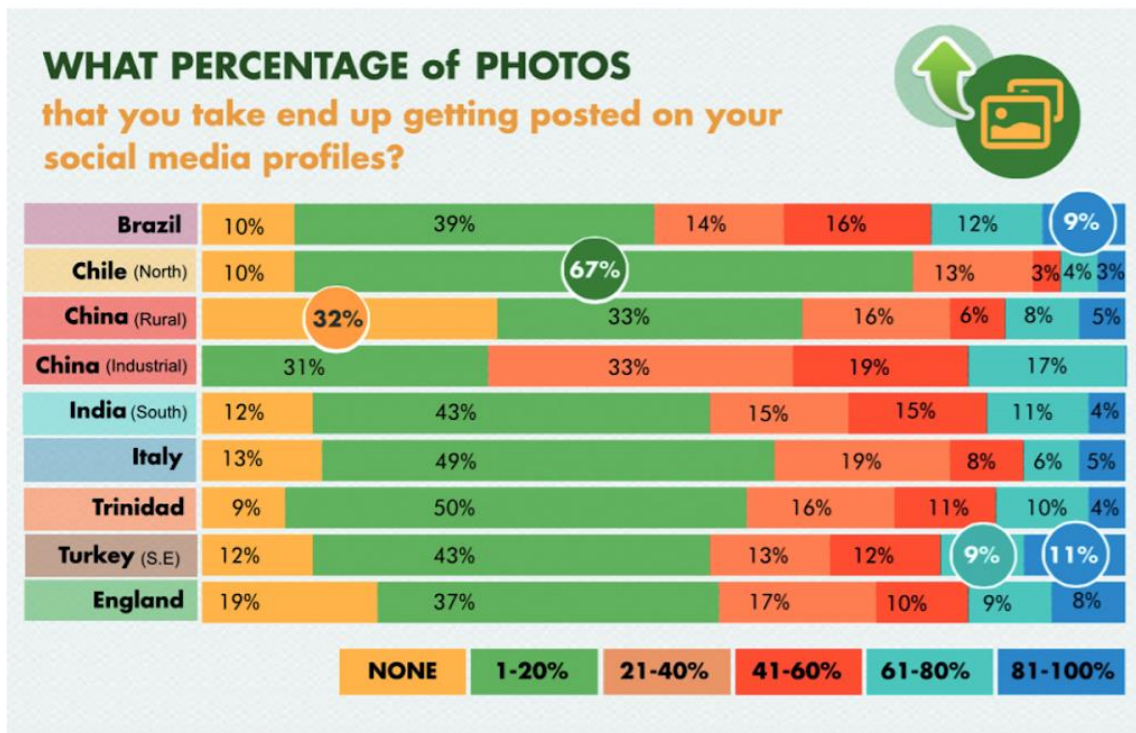
Σε αντίθεση, οι Miller et. al. (2016) ερεύνησαν και έγραψαν εννέα μονογραφίες για εννέα διαφορετικές χώρες: την Βραζιλία, την Χιλή, την Κίνα, την Αγγλία, την Ινδία, την Ιταλία, το Τρινιντάντ και την Τουρκία. Οι μονογραφίες αυτές αφορούσαν τον τρόπο με τον οποίο δημοσιεύουν υλικό οι χρήστες και οι χρήστριες σε αυτές τις εννέα διαφορετικές χώρες. Κάθε βιβλίο είναι ξεχωριστό, σαν να επρόκειτο για εντελώς διαφορετικό θέμα. Αυτό κάνει όμως μοναδική την έρευνα τους. Τα ευρήματά τους δεν είναι γενικεύσιμα σε διάφορες ομάδες αλλά για το κάθε έθνος καταγράφεται

διαφορετικό αποτέλεσμα ενώ αφορά το ίδιο θέμα. Στόχος των συγγραφέων δεν είναι να αξιολογήσουν τα ΜΚΔ θετικά ή αρνητικά αλλά να παρέχουν λεπτομερή στοιχεία για το πώς λειτουργούν αυτά τα ΜΚΔ σε κάθε τόπο και να παρατηρήσουν τις τοπικές συνέπειες συμπεριλαμβανομένης της τοπικής αξιολόγησης (Miller et. al. 2016).

Οι άνθρωποι στο Τρινιντάντ, την Βραζιλία, την Ιταλία και την Βόρεια Χιλή θεωρούν τους εαυτούς τους ιδιαίτερα κοινωνικούς εκτός διαδικτύου σε σύγκριση με τους ανθρώπους στην Αγγλία και την αγροτική Κίνα που θεωρούν το αντίθετο. Όμως η παρούσα έρευνα δεν στάθηκε μόνο σε αυτό. Οι Miller et. al. (2016) αναφέρουν ότι στα ΜΚΔ μια από τις κύριες δραστηριότητες είναι η ανάρτηση οπτικοακουστικού υλικού όπως φωτογραφίες και μιμίδια.

Το 67% των ατόμων που ερωτήθηκαν στη βόρεια Χιλή αναρτούν λιγότερο από το 20% των φωτογραφιών τους στα ΜΚΔ ενώ το 20% στην Τουρκία αναρτούν πάνω από το 60% των φωτογραφιών τους. Αντιθέτως, το 32% των ατόμων στην αγροτική Κίνα απάντησαν ότι καμία από τις φωτογραφίες τις οποίες τράβηξαν κατέληξαν να ποσταρονται στα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης. Υπάρχει όμως μια εξαίρεση στους εφήβους και στις γυναίκες που μοιράζονται τις selfie τους στα ΜΚΔ. Ο McDonald (2016 όπως αναφ. στο Miller et. al. 2016) πιστεύει ότι εδώ, όπως και στη βόρεια Χιλή, τέτοιες αναρτήσεις θεωρούνται ότι παρουσιάζουν μεγαλύτερο γενικό ενδιαφέρον. Ένας άλλος λόγος είναι η προστασία της ιδιωτικής ζωής. Για πολλούς οι λίγες φωτογραφίες του εαυτού τους ή της οικογένειάς τους που μοιράζονται στο διαδίκτυο φυλάσσονται συχνά σε γκαλερί που προστατεύονται με κωδικό πρόσβασης, προσβάσιμες μόνο σε όσους τους γνωρίζουν προσωπικά. Οι λόγοι έγκεινται στις διαφορές όσον αφορά το οπτικό υλικό που θεωρείται κατάλληλο για ανάρτηση στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Το χιούμορ, όπως ήταν και ένα στοιχείο το οποίο αναφέρθηκε στο πρώτο μέρος της βιβλιογραφικής ανασκόπησης, είναι ένα από τα κύρια κριτήρια που εξήγαγαν στην έρευνα τους οι Miller et. al. (2016). Σύμφωνα λοιπόν με τους συγγραφείς αυτούς, τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης θεωρούνται μια μορφή ψυχαγωγίας. Τα μιμίδια είναι αυτά τα οποία θα προκαλέσουν τα περισσότερα σχόλια σε μια δημοσίευση παρά η ανάρτηση μιας φωτογραφίας με φίλους ή μιας εξόδου. Στην Εικόνα 2 πιο κάτω φαίνονται

ακριβώς ανά χώρα το ποσοστό των φωτογραφιών που καταλήγουν να δημοσιεύονται στα ΜΚΔ.

Εικόνα 2: Κατανομή του ποσοστού των φωτογραφιών που δημοσιεύονται στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

Η Εικόνα 3 παρουσιάζει την κατανομή των απαντήσεων στην ερώτηση σχετικά με το αν τα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης έκαναν τους χρήστες/τριες πιο ευτυχισμένους/ες.

Στις πιο συντηρητικές περιοχές της νότιας Ινδίας και της νοτιοανατολικής Τουρκίας πιστεύουν οι ερευνητές ότι τα ΜΚΔ έχουν κάνει τη μεγαλύτερη διαφορά στη ζωή των ανθρώπων, ανοίγοντας νέες δυνατότητες. Από την άλλη πλευρά, οι εργάτες εργοστασίων στην Κίνα εξαρτήθηκαν περισσότερο από τα ΜΚΔ για να πραγματοποιήσουν τις φιλοδοξίες τους και για να αντισταθμίσουν τον απόλυτο βαθμό δυσαρέσκειάς τους με τις συνθήκες που επικρατούσαν εκτός σύνδεσης. Ωστόσο, το σαφέστερο εύρημα είναι η σχετική σπανιότητα των αρνητικών συναισθημάτων καθ' όλη τη διάρκεια σε σύγκριση με τις δημοσιογραφικές αναφορές.

Εικόνα 3: Κατανομή των απαντήσεων στην ερώτηση σχετικά με το αν τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης έκαναν τους χρήστες πιο ευτυχισμένους

Συνεπώς, όλα τα αποτελέσματα τα οποία εμφανίζονται στην πιο πάνω βιβλιογραφική επισκόπηση έχουν μια κοινή πορεία καθώς τα αποτελέσματα τους προέρχονται από ένα και μόνο σκοπό, την καταγραφή οπτικοακουστικού υλικού. Από την έρευνα των Lowe & Grieve (2018) συνοψίζεται ότι οι χρήστες και οι χρήστριες όντως έχουν κάποιες σκέψεις οι οποίες οδηγούνται οργανικά προτού κοινοποιήσουν υλικό στα ΜΚΔ. Ο κάθε χρήστης και η κάθε χρήστρια θα αναρωτηθεί όλους τους παράγοντες που παρουσιάζονται μέχρι να καταλήξει στον διαμοιρασμό. Ενώ η έρευνα των Lowe & Grieve (2018) δεν προηγείται της έρευνας των Miller et.al (2016) μπορεί να δικαιολογήσει εν μέρει τους τρόπους με τους οποίους θα σκεφτούν οι χρήστες και οι χρήστριες τα κριτήρια ή τις ανησυχίες προτού ανεβάσουν κάτι στα ΜΚΔ και θα καταλήξουν να δημοσιεύσουν την φωτογραφία που τράβηξαν. Ακόμη, θα μπορούσε να δικαιολογήσει αν αυτές οι σκέψεις οδηγούν τα άτομα στο να επιλέγουν φωτογραφίες που θα κοινοποιήσουν με αυτά τα κριτήρια από την πληθώρα που καταγράφουν. Επίσης, το δεύτερο σκέλος της βιβλιογραφίας των Miller et.al. (2016) που παρουσιάζεται στην εικόνα 3 βοηθάει στο απαντηθούν κάποια καινούρια ερωτήματα τα οποία τέθηκαν για τους σκοπούς της παρούσας πτυχιακής εργασίας όπως η ικανοποίηση που προσφέρουν τα ΜΚΔ μετά από την ανάρτηση μιας φωτογραφίας. Εν κατακλείδι, τα αποτελέσματα των δύο ερευνών που παρουσιάστηκαν ενώ

δημοσιεύτηκαν σε δύο διαφορετικές χρονικές στιγμές μπορούν να συμπληρώσουν το ένα το άλλο αλλά και να επιβεβαιώσουν αποτελέσματα της παρούσας έρευνας.

1.2.1 Θεωρητικό Υπόβαθρο

Τα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης έχουν την δυνατότητα να προσφέρουν φαινομενικά απεριόριστες ευκαιρίες για στρατηγικές αυτοπαρουσίασης (Hollenbaugh, 2021). Δύο σημαντικές έννοιες στις οποίες στηρίζονται τα ευρήματα της παρούσας έρευνας είναι η παρουσίαση του εαυτού σύμφωνα με την θεωρία του Έρβινγκ Γκόφμαν, η αυτοαποκάλυψη και αυτοπαρουσίαση στα ΜΚΔ καθώς και η συμμόρφωση με οποιουδήποτε κανόνες σύμφωνα με τους Rollason & Hirsch (2021).

Σύμφωνα με τον Hollenbaugh (2021) σήμερα τα ΜΚΔ προσφέρουν περιορισμένο έλεγχο, ιδίως δεδομένης της δυνατότητας που έχουν οι χρήστες να συμβάλλουν ή ακόμη και να αλλάξουν τις εντυπώσεις των άλλων. Αυτό γίνεται συνήθως με την τοποθέτηση like, tag ή comment σε μια ανάρτηση. Το άτομο με την βοήθεια αυτών των δυνατοτήτων θα αναρωτηθεί εάν είναι αποδεκτό ή όχι από τους ακολούθους του και τότε θα επιλέξει ποιο εαυτό θα ήθελε να παρουσιάζει στα ΜΚΔ.

Οι Miller et al. (2016) αναφέρουν ότι η δημοσίευση φωτογραφιών στα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης μπορεί να σημαίνει πολλά και αυτά της έχουν δώσει μια άνευ προηγουμένου παρουσία ως ένα μέρος της καθημερινής ζωής. Ένα γεγονός μπορεί να αποτυπωθεί με ένα στιγμιότυπο και να “τρέξει” μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα σε ένα ιστό. Εδώ μάλλον οφείλεται η αυξημένη άνοδος των smartphones που δίνουν την δυνατότητα στο άτομο να γίνεται φωτογράφος ανα πάσα στιγμή. Μπορεί κανείς να πει ότι είναι το πιο χρήσιμο εργαλείο του ατόμου όταν θέλει να παρουσιαστεί online με εύκολο και άμεσο τρόπο αποφεύγοντας τον γραπτό λόγο, κάτι το οποίο αναφέρουν στο βιβλίο τους οι Miller et. al (2016). Επίσης, οι ίδιοι έρχονται να συμφωνήσουν με τον Γκόφμαν στο σημείο το οποίο αναφέρει ότι οι κανόνες της αυτοπαρουσίασης δεν είναι να δείχνει το άτομο τον καλύτερο του εαυτό αλλά να παρουσιάζει τον εαυτό του όπως θα ήθελε οι άλλοι να τον βλέπουν. Αυτό το ερμηνεύουν ως κοινωνικές προσδοκίες.

1.2.1.1 Παρουσίαση Εαυτού

Κύριο σημείο στην παρούσα έρευνα είναι η παρουσίαση του εαυτού και επικεντρώνεται στη παρουσίαση του εαυτού στα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης. Καταρχάς, όμως, η

μελέτη της ανθρώπινης ύπαρξης και συμπεριφοράς σε οποιοδήποτε κομμάτι της καθημερινής ζωής οφείλεται στην υιοθέτηση του “ρόλου”. Ενός μοντέλου βασισμένου στην αναλογία μεταξύ των όρων που χρησιμοποιούνται στη θεατρική σκηνή και στην καθημερινή ζωή (Goffman, 1959).

Ο Goffman (1959) επίσης αναφέρει ότι το δραματουργικό μοντέλο τού επέτρεψε να εξηγήσει την κοινωνική ζωή με έννοιες που δεν επικεντρώνονταν στην αντικειμενική περιγραφή των γεγονότων, αλλά στη φαινομενολογική έρευνα των γενικών δομών που καθοδηγούν τις υποκειμενικές προσανατολίσεις της ανθρώπινης ύπαρξης. Πέντε σημαντικές έννοιες γίνονται η βάση για την ερμηνεία των κινήτρων για παρουσίαση του εαυτού. Πρώτο είναι το ενέργημα (act), στη συνέχεια η σκηνή (scene), το δρων υποκείμενο (agent), τέταρτο η ενσυνείδηση δράση (agency) και τέλος, ο αντικειμενικός σκοπός (purpose). Εν τούτοις, ο Γκόφμαν τροποποιεί τις πέντε αυτές έννοιες ως εξής: αντικαθιστά το ενέργημα με την ερμηνεία/παράσταση, το δρων υποκείμενο με τη συνεργατική ομάδα (team) και προσθέτει τις έννοιες των ρόλων της επικοινωνίας εκτός ρόλου και του χειρισμού των εντυπώσεων.

Επίσης, ο Goffman (1959) διαχωρίζει τη συμπεριφορά και το πεδίο δράσης των υποκειμένων σε προσκήνιο και παρασκήνιο και τους συμμετέχοντες και τις συμμετέχουσες στην αλληλεπίδραση σε συντελεστές και κοινό. Οι χρήστες και οι χρήστριες αναπτύσσουν ιδιωτικές και δημόσιες εικόνες του εαυτού τους (Schlenker, 1985). Ο πραγματικός εαυτός κατέχει χαρακτηριστικά που διαθέτει κανείς ενώ ο ιδανικός εαυτός περιλαμβάνει χαρακτηριστικά που θέλει να έχει (Higgins, 1987). Οι χρήστες και οι χρήστριες μοιράζονται οπτικοακουστικό υλικό στα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης με την ελπίδα να επηρεάσουν τις εντυπώσεις που οι άλλοι φτιάχνουν για αυτούς και αυτές (Barbovschi et al., 2018; Pounders et al., 2016 όπως αναφ. στο Hollenbaugh, 2021).

Η περίπτωση της καταγραφής οπτικοακουστικού υλικού σε συναυλίες είναι ενδιαφέρουσα γιατί μελετά το πώς τα άτομα παρουσιάζουν τον εαυτό τους στα ΜΚΔ κατά την διάρκεια που βρίσκονται σε μια συναυλία που ίσως τραγουδά ο αγαπημένος του τραγουδιστής ή η αγαπημένη του τραγουδίστρια, ακούγεται το αγαπημένο του τραγούδι αλλά και το πώς αποφασίζει το άτομο να παρουσιάσει τον εαυτό του στον λογαριασμό του μέσα από διάφορες λειτουργίες που του παρέχει το εκάστοτε μέσο.

1.2.1.2 Αυτοαποκάλυψη & Αυτοπαρουσίαση

Χρήσιμες έννοιες στην έρευνα είναι η αυτοαποκάλυψη, δηλαδή η αποκάλυψη προσωπικών πληροφοριών σε άλλους (Derlega et al., 2008) η οποία αυτή έννοια διαφέρει από την αυτοπαρουσίαση. Στις συναυλίες η αυτοαποκάλυψη παρουσιάζεται εύκολα όταν ο χρήστης ή η χρήστρια αποφασίσει να καταγράψει οπτικοακουστικό υλικό και να το ανεβάσει. Αμέσως δίνει πληροφορίες και πρόσβαση στους ακόλουθους του/της για το πού βρίσκεται, τι κάνει και πιθανώς γιατί βρίσκεται εκεί. Είναι ένα στοιχείο Check in σε τοποθεσία που ο άλλος ή η άλλη έχει άμεση γνώση της τοποθεσίας. Επίσης, εκτός από αυτές τις πληροφορίες, η αυτοαποκάλυψη στο πεδίο το οποίο θα διερευνηθεί σε αυτή την έρευνα, δηλαδή σε συναυλίες, δίνει αμέσως την πληροφορία στους ακόλουθους για το είδος μουσικής που αρέσει στον/στην χρήστη/τρια και τον τρόπο με τον οποίο του αρέσει ή της αρέσει να διασκεδάζει. Ωστόσο η αυτοαποκάλυψη είναι ένα σημαντικό εργαλείο για όσοι προσπαθούν να παρουσιάσουν την πραγματική ή ιδανική εικόνα τους (Goffman, 1959). Ο Goffman (1959) είχε αναφερθεί στην αυτοαποκάλυψη σε μια περίοδο που δεν υπήρχαν ΜΚΔ ούτε καν τηλεόραση. Συνειρμικά όμως στο σήμερα και την ύπαρξη των ΜΚΔ, η αυτοαποκάλυψη γίνεται αντιληπτή πολύ από τις πλατφόρμες αυτές και έτσι γίνεται πιο άμεση και γρήγορη η παρουσία της.

Η αυτοπαρουσίαση είναι κάτι παρεμφερές με την αυτοαποκάλυψη που στο μόνο το οποίο διαφέρουν είναι στο ότι η αυτοπαρουσίαση παρουσιάζει πιο πολύ το άτομο και τον εαυτό του ως οντότητα (Goffman, 1959 όπως αναφ. στο Hollenbaugh, 2021). Τα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης παρέχουν αυξημένες ευκαιρίες και προκλήσεις για τη διαχείριση της αυτοπαρουσίασης. Όπως και η αυτοαποκάλυψη έτσι και η αυτοπαρουσίαση διαμεσολαβείται από τις τεχνολογικές και κοινωνικές δυνατότητες των πλατφορμών των Μέσων Κοινωνικής Δικτύωσης, όπως η ανωνυμία, η ανθεκτικότητα και η ορατότητα. Οι χρήστες και οι χρήστριες των Μέσων Κοινωνικής Δικτύωσης ανταποκρίνονται στο περιεχόμενο που παρέχουν οι άλλοι και οι άλλες σε μια προσπάθεια να διαχειριστούν την εικόνα τους στο διαδίκτυο. Η διαδικασία καταγραφής του εαυτού τους στο να τραγουδά κατά την διάρκεια της συναυλίας είναι

ένα σημείο όπου το άτομο διαχειρίζεται την εικόνα του κατά την διάρκεια της καταγραφής καθώς και της εκδήλωσης. Επιστρέφοντας πίσω στην αυτοπαρουσίαση, η σύνθεση των διαδικτυακών δικτύων επηρεάζει τη λήψη αποφάσεων των χρηστών σχετικά με το περιεχόμενο αυτοπαρουσίασης.

Οι χρήστες και οι χρήστριες μοιράζονται οπτικοακουστικό υλικό στα ΜΚΔ με την ελπίδα να επηρεάσουν τις εντυπώσεις που οι άλλοι φτιάχνουν για αυτούς και αυτές (Barbovschi et al., 2018; Pounders et al., 2016 όπως αναφ. στο Hollenbaugh, 2021). Το κοινό επίσης, παίζει σημαντικό ρόλο καθώς χωρίς κοινό δεν υπάρχει αυτοπαρουσίαση (Lowe & Grieve, 2018). Η αυτο-παρουσίαση διαφέρει ανάλογα με το κοινό, έτσι ώστε οι άνθρωποι να μπορούν να παρουσιάζουν ορισμένες πτυχές του εαυτού τους με συγκεκριμένο τρόπο σε κάποιον κοινό αλλά και διαφορετικά μέρη της ταυτότητάς τους σε ένα διαφορετικό δρόμο προς άλλο (Goffman, 1959).

1.2.1.3 Δυνατότητες των ΜΚΔ και η παρουσίαση του εαυτού

Σύμφωνα με τους Evans et.al. (2017 όπως αναφ. Hollenbaugh 2021), η τεχνολογική επικοινωνία βοηθά τους χρήστες και τις χρήστριες να ενημερώνονται σχετικά με τη χρήση της. Δομικές δυνατότητες παρουσιάζονται όταν μελετά κανείς την σχέση μεταξύ μιας τεχνολογίας και τον τρόπο που οι χρήστες και οι χρήστριες την χρησιμοποιούν. Η αυτοπαρουσίαση περιλαμβάνει τρεις δυνατότητες που είναι σημαντικές για αυτή. Πρώτο, είναι η ανωνυμία που ουσιαστικά αποσυνδέει την ταυτότητα του ανθρώπου εντός και εκτός σύνδεσης στο διαδίκτυο. Δεύτερη, η ανθεκτικότητα ενός μηνύματος που παραμένει διαθέσιμο και τρίτο η ορατότητα των μηνυμάτων στα αποτελέσματα αναζήτησης ή στις ροές ειδήσεων. Αυτές οι τρεις δυνατότητες ίσως επηρεάζουν τον τρόπο με τον οποίο τα άτομα χρησιμοποιούν την τεχνολογία ως επικοινωνία για να κατακτήσουν στόχους όμως δεν καθορίζουν τη χρήση της (Evans et al., 2017 όπως αναφ. Hollenbaugh 2021).

Τα ΜΚΔ παρέχουν ανωνυμία όταν η πηγή είναι άγνωστη και απροσδιόριστη και διαχωρίζει τη διαδικτυακή ταυτότητα ενός ατόμου από την online και offline σύνδεση (Scott, 1998, σ. 387 όπως αναφ. στο Hollenbaugh, 2021, σ.85). Σύμφωνα με τους Suler & Walther (2004;1996 όπως αναφ. στο Hollenbaugh, 2021) όταν οι άνθρωποι δεν είναι

δεμένοι με τις ταυτότητές τους offline τότε οι χρήστες και οι χρήστριες των ΜΚΔ θα πρέπει να αισθάνονται πιο άνετοι στην αυτοπαρουσίαση. Ο Walther (1996 όπως αναφ. Hollenbaugh, 2021) παραθέτει ότι η ανωνυμία επιτρέπει στους χρήστες και στις χρήστριες μια πιο επιλεκτική παρουσίαση του εαυτού. Άρα η ανωνυμία κατευνάζει τη σχέση ανάμεσα στα κίνητρα παρουσίασης του εαυτού και του περιεχομένου έτσι ώστε η αυξημένη ανωνυμία να επιτρέπει την ιδανική παρουσίαση του ιδανικού εαυτού (Hollenbaugh, 2021). Σύμφωνα με τον Hollenbaugh (2021) οι πληθώρα καινοτομιών στα νέα μέσα έχουν μπερδέψει τις επιπτώσεις της ανωνυμίας στην επίτευξη των στόχων της αυτοπαρουσίασης. Τέλος, σε συνθήκες ανωνυμίας, οι χρήστες και οι χρήστριες που επικοινωνούν μεταξύ τους στα ΜΚΔ μπορούν να φανερώσουν πολλές περισσότερες φωτογραφίες και να παρουσιάζονται με τρόπους που είναι προτιμώμενοι, ένα ζήτημα που μετριάξει την επίδραση του στόχου αυτοπαρουσίασης στο περιεχόμενο.

Όσον αφορά την ανθεκτικότητα ως δυνατότητα στα ΜΚΔ και την παρουσίαση του εαυτού είναι αναμενόμενο ότι οι χρήστες και οι χρήστριες που χρησιμοποιούν τα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης με μεγαλύτερη ανθεκτικότητα είναι πιο σκόπιμοι και σκόπιμες καθώς και περισσότερο επιλεκτικοί και επιλεκτικές με την αυτοπαρουσίαση τους λόγω της διαρκούς φύσης του συγκεκριμένου περιεχομένου. Ουσιαστικά ένα ΜΚΔ είναι πιο αυθεντικό όταν διατηρεί αποτελεσματική παρουσία και σημασία με την πάροδο του χρόνου ανάλογα με τις ανάγκες και τις τεχνολογικές εξελίξεις (Hollenbaugh, 2021).

Τέλος, η ορατότητα σύμφωνα με τους Evans et.al. (2017 όπως αναφ. Hollenbaugh, 2021) η χρήση των Μέσων Κοινωνικής Δικτύωσης έχει έντονη προβολή όταν οι πληροφορίες που υπάρχουν εύκολα μπορούν να ανακτηθούν ή να βρεθούν. Στο άρθρο του Hollenbaugh (2021) όταν πρόκειται για συνθήκες υψηλής προβολής στους λογαριασμούς των χρηστών και των χρηστριών των ΜΚΔ, αυτοί και αυτές μπορεί να προκύψει να είναι πιο επιλεκτικοί και επιλεκτικές στην αυτοπαρουσίαση τους έτσι ώστε να μπορέσουν να μεταδώσουν την ιδανική εικόνα που επιθυμούν. Επίσης, ο ίδιος για την ορατότητα ανέφερε πως το περιεχόμενο και τα οπτικά στοιχεία που παρέχουν οι αναρτήσεις των χρηστών και των χρηστριών των ΜΚΔ είναι σε θέση να μπορούν να “προδώσουν” την τοποθεσία ως ένα επιπλέον στοιχείο της αυτοπαρουσίασης με αισθητά αυξανόμενη την ορατότητα σε όσους και όσες βρίσκονται σε μια συγκεκριμένη

γεωγραφική τοποθεσία ή σε μια περιοχή στην οποία έχουν κάνει check in. Η αυξημένη ορατότητα ίσως έχει επιπτώσεις και στην ασφάλεια και την ευημερία καθώς και στην αυτοπαρουσίαση που είναι αυτό που αφορά την παρούσα έρευνα. Η υπερβολική και αυξημένη προβολή περιεχομένου της αυτοπαρουσίασης πιθανώς να οδηγήσει σε πιο προσεκτικές δημοσιεύσεις όταν αποκαλύπτουν τον πραγματικό ή ιδανικό τους εαυτό (Hollenbaugh, 2021).

Το στοιχείο της αυτοπαρουσίασης μέσα από περιεχόμενο κάποιου άλλου χρήστη ή κάποιας άλλης χρήστριας είναι μια σημαντική παράμετρος που ενδιαφέρει και θα αναλυθεί στην παρούσα έρευνα. Το περιεχόμενο μέσω κάποιου άλλου χρήστη ή κάποιας άλλης χρήστριας αφορά κυρίως επισημάνσεις (tags), likes, comments (σχόλια) και reacts (αντιδράσεις). Ο Boyd (2011 όπως αναφ. στο Hollenbaugh, 2021) αναφέρει πως η φύση των ΜΚΔ επιτρέπει στο κοινό του δικτύου να συμβάλλει στην αυτοπαρουσίαση του ατόμου μέσω των σχολίων (comment) και των εικόνων. Ο τρόπος με τον οποίο οι χρήστες και οι χρήστριες των ΜΚΔ διαχειρίζονται το περιεχόμενο που παράγεται από άλλους διαμεσολαβεί τα αποτελέσματα αυτού του περιεχομένου στην αυτοπαρουσίαση τους. Οι Walther et. al. (2009 όπως αναφ. στο Hollenbaugh, 2021) μέσω του tag σε φωτογραφίες ελέγχοντας τους άλλους σε μια συγκεκριμένη τοποθεσία μέσω γεωγραφικών ετικετών, τα λεγόμενα location κτλ, μπορεί να επηρεάσουν την εντύπωση ενός άλλου ατόμου χωρίς κάποια άδεια. Σχετικά με την θεωρία της εξουσιοδότησης, το περιεχόμενο που δημοσιεύεται από άλλους ή άλλες τείνει στο να έχει ισχυρότερη επίδραση στις εντυπώσεις που οι άλλοι ή οι άλλες δημιουργούν στα ΜΚΔ από ο,τι το περιεχόμενο που οι ίδιοι οι χρήστες δημοσιεύουν. Οι χρήστες και οι χρήστριες που νοιάζονται και το κίνητρο τους είναι μεγάλο σχετικά με το πώς θα παρουσιάσουν τον εαυτό τους λαμβάνουν αποφάσεις σχετικά με το πώς θα αντιδράσουν σε τυχόν σχόλια (comments) και στις ετικέτες (tag). Σύμφωνα με μια έρευνα των Barbovski et al.(2018 όπως αναφ. στο Hollenbaugh, 2021) έφηβοι προσδιόρισαν ότι εικόνες που γίνονται tag από άλλους ίσως συμβάλλουν αρνητικά στην online τους εικόνα. Η διαχείριση του περιεχομένου αυτοπαρουσίασης από άλλα άτομα είναι ένα υποπροϊόν που παρέχουν τα ΜΚΔ το οποίο αφορά την παρούσα έρευνα αρκετά.

1.2.1.4 Συμμόρφωση σε κανονισμούς

Όπως αναφέρθηκε στην εισαγωγή της παρούσας έρευνας η συμμόρφωση σύμφωνα με τους Χομπς και Μίλτον (όπως αναφ. στο Rollason & Hirsch, 2021) στέκεται σε δύο πόλους ηθικής αξιολόγησης. Ο πρώτος εστιάζει στο ότι η συμμόρφωση είναι απαραίτητη για την διεξαγωγή της κοινωνικής ζωής του ατόμου ενώ ο Μίλτον έρχεται να αντιπαραβάλει ότι η συμμόρφωση σημαίνει την απώλεια μιας συγκεκριμένης ανεξαρτησίας ως ηθικό υποκείμενο. Δηλαδή, το άτομο ως άτομο να “αναγκάζεται” να χάσει κάποια ανεξαρτησία με το να συμβαδίζει με κανόνες και νόρμες που του επιβάλλονται. Η σύνδεση καθώς και η συσχέτιση της έννοιας της συμμόρφωσης στην παρούσα μελέτη αναδύεται και έγγειται στο γεγονός ότι το άτομο το οποίο επιθυμεί να καταγράψει οπτικοακουστικό υλικό με σκοπό την παρουσίαση του εαυτού στα ΜΚΔ, την αυτοπροβολή, αυτοαποκάλυψη και αυτοπαρουσίαση διαπερνά και έρχεται αντιμέτωπο με την (μη) συμμόρφωση σε κανονισμούς που λειτουργούν στο περιβάλλον το οποίο βρίσκεται.

2 Μεθοδολογία Έρευνας

Η περίπτωση η οποία θα μελετηθεί στην παρούσα έρευνα είναι η καταγραφή οπτικοακουστικού υλικού κατά την διάρκεια συναυλιών. Στην έρευνα αυτή μέσω της καταγραφής οπτικοακουστικού υλικού θα παρατηρηθούν και θα μελετηθούν τα κίνητρα και οι στρατηγικές παρουσίασης του εαυτού μέσω των ΜΚΔ. Ο λόγος που θα μελετηθεί και θα ερευνηθεί αυτή η καταγραφή σε συναυλίες είναι γιατί παρατηρείται έντονα τα τελευταία χρόνια, μετά την έλευση των “έξυπνων” συσκευών η χρήση τους στις συναυλίες με στόχο την καταγραφή υλικού. Τρεις θεωρίες οι οποίες θα αξιοποιηθούν στην παρούσα έρευνα είναι η θεωρία του Goffman σχετικά με την παρουσίαση του εαυτού, η θεωρία της αυτοπαρουσίασης και της αυτοαποκάλυψης και τέλος η συμμόρφωση σε κανονισμούς.

Στην έρευνα η μεθοδολογία η οποία ακολουθήθηκε αφορά την λήψη ποιοτικών συνεντεύξεων καθώς και την συμμετοχική παρατήρηση. Σύμφωνα με τον Glesne

(2017) κάποια άτομα χρησιμοποιούν τον όρο αυτό συνώνυμα με τον όρο έρευνας πεδίου ενώ κάποιοι άλλοι διαφοροποιούν τη συμμετοχική παρατήρηση ως μέθοδο έρευνας από τη συνέντευξη. Αυτό σημαίνει ότι ο ερευνητής ή η ερευνήτρια συχνά παρατηρεί και ίσως συμμετέχει στην ζωή της κοινότητας. Ο/ Η συμμετοχικός/η παρατηρητής/τρια μέσα από την συμμετοχική παρατήρηση καλείται να κατανοήσει καλά το κοινωνικό σύνολο των συμμετέχοντων/ουσών καθώς και τη συμπεριφορά τους (Glesne, 2017).

Στην παρούσα έρευνα η συμμετοχική παρατήρηση πραγματοποιήθηκε σε τέσσερις συναυλίες που πραγματοποιήθηκαν στο Θέατρο Ριάλτο στη Λεμεσό. Μετά από αίτημα προς το θέατρο πήρα την σχετική άδεια για να μπορέσω να παραστώ στις συγκεκριμένες συναυλίες δωρεάν με σκοπό την πραγματοποίηση συμμετοχικών παρατηρήσεων. Επικεντρώθηκα στις θεάτριες και τους θεατές και στον τρόπο με τον οποίο συμπεριφερόντουσαν κατά την διάρκεια της συναυλίας. Παρατήρησα την συμπεριφορά στην καταγραφή οπτικοακουστικού με την χρήση κινητού τηλεφώνου τόσο από τις θεάτριες και τους θεατές τόσο και από τις ίδιες τις ταξιθέτριες και το προσωπικό του θεάτρου. Η παρατήρηση του κοινού δεν πραγματοποιήθηκε με κάποια συγκεκριμένη άδεια προς αυτούς και αυτές. Σύμφωνα με τον κώδικα ηθικής του American Anthropological Association (2024) η παρατήρηση σε δημόσιους χώρους δεν υπόκειται σε προηγούμενη συγκατάθεση. Συνεπώς, τηρήθηκε ο συγκεκριμένος κώδικας τον οποίο έλαβα υπόψη πρώτου προχωρήσω.

Οι ποιοτικές συνεντεύξεις με βοήθησαν να εξάγω τα δεδομένα τα οποία επιθυμούσα από τους/τις συμμετέχοντες/ουσες στην έρευνα και να απαντήσω στις ερωτήσεις που τους έθεσα πιο ολοκληρωμένα και εμπειρισταωμένα. Για να πραγματοποιηθεί μια ολοκληρωμένη συνέντευξη σύμφωνα με τον (Glesne, 2017) θα πρέπει να διαμορφωθεί ένα καλά διατυπωμένο θέμα, καλά σχεδιασμένες ερωτήσεις που να συνάδουν με το θέμα και να υπάρχει μια επιδεξιότητα και αρκετός χρόνος στη διαδικασία αυτή. Οι συνεντεύξεις ήταν ημιδομημένες, δηλαδή υπήρχε ένας σκελετός ερωτήσεων που όμως κατά την διάρκεια της συνέντευξης άλλαζε ανάλογα με την πορεία τους προσθέτοντας ή αφαιρώντας ορισμένες. Για τα άτομα τα οποία εργάζονται στο θέατρο Ριάλτο, ο σκελετός των συνεντεύξεων ήταν διαφορετικός καθώς αυτό που με ενδιέφερε ήταν να μελετήσω την πλευρά του θεάτρου έναντι της πλευράς του κοινού.

Οι συνεντεύξεις πραγματοποιήθηκαν σε 10 άτομα, πέντε γυναίκες και πέντε άντρες. Ο λόγος ήταν γιατί επιθυμούσα ισάξιο αριθμό ατόμων από διαφορετικά φύλα. Ο κύριος λόγος ενός ισάξιου αριθμού ατόμων από διαφορετικά φύλα αφορά την ισότιμη εκπροσώπηση των δύο φύλων που θα βοηθήσει στην αποφυγή προκαταλήψεων και τα αποτελέσματα τα οποία θα εξαχθούν δεν θα μεροληπτούν ως προς το ένα φύλο. Η επιλογή των ατόμων αυτών ήταν τυχαία και ήταν άτομα τα οποία φοιτούν στο Τεχνολογικό Πανεπιστήμιο Κύπρου τα οποία ήταν πιο προσβάσιμα σε εμένα. Αμέσως μετά την απομαγνητοφώνηση των συνεντεύξεων πραγματοποιήθηκε κωδικοποίηση των απαντήσεων του δείγματος για να μπορέσω να αναλύσω και να εξάγω πιο εύκολα τα αποτελέσματα της έρευνας με σκοπό να τα δικαιολογήσω με την αντίστοιχη βιβλιογραφία. Κατηγοριοποίησα τις κοινές απαντήσεις των συνεντευξιζόμενων και τις κωδικοποίησα με βάση το περιεχόμενό τους. Η κωδικοποίηση έγινε χρησιμοποιώντας λέξεις κλειδιά που παρουσιάζονταν μέσω των συνεντεύξεων και τα οποία ήταν κοινά σε όλες τις συνεντεύξεις. Οι έννοιες οι οποίες μετατράπηκαν σε λέξεις-κλειδιά δεν εμφανίζονταν εντός των απαντήσεων αυτολεξεί αλλά παρέπεμπαν σε αυτές. Για παράδειγμα, η λέξη κλειδί *self presentation, personal use _ memories, compliance* κ.α. Η λέξη *self-presentation* μετατράπηκε σε αυτή την έννοια γιατί τα άτομα μιλούσαν στις συνεντεύξεις τους με τέτοιο τρόπο που εξηγούσαν πώς παρουσιάζουν τον εαυτό τους στα ΜΚΔ. Για παράδειγμα, «[...]Επειδή ασπύμε μπορεί κάποια φωτογραφία να μεν μου άρεσκε ή πλέον ασπύμε". "Εν υπάρχει λόγος κάποιος που μόλις άνοιξει το προφίλ να με δει πως ήμουν έκτη τάξη του δημοτικού». Ή για το *personal use* αναφέρονταν στο τι κάνουν αυτό το υλικό το οποίο καταγράφουν αμέσως μετά την συναυλία. Αρκετά άτομα δήλωσαν ότι είναι για προσωπική χρήση. Συνεπώς, το σύνολο αυτών των απαντήσεων μετατράπηκαν σε αυτή την έννοια. Για παράδειγμα, «Πιστεύω να για να τα έχω τζαι να θυμούμαι μετά να τα θωρώ τζαι να τα θυμούμαι που επία και πώς επέρασα κτλ. Για να έχω απλά μια ανάμνηση» ή «Εννοείται το ότι εν να φκάλεις ένα βίντεο/μια φωτογραφία που οτιδήποτε εν μια ανάμνηση, εν μια ανάγκη[...]». Έτσι με αυτό τον τρόπο ήταν πιο εύκολος ο εντοπισμός των απαντήσεων των συγκεκριμένων κατηγοριών.

Παράλληλα με τις συνεντεύξεις και την συμμετοχική παρατήρηση πραγματοποιήθηκε ψηφιακή ανάλυση περιεχομένου που αναρτάται στο Instagram των συμμετεχόντων και

συμμετεχουσών. Συγκεκριμένα, πραγματοποιήθηκε η μέθοδος του Scroll back technique (Light et al., 2018). Η δυνατότητα που παρέχει το Instagram να μπορεί ο χρήστης ή η χρήστρια να ανατρέξει στο αρχείο του και να δει τι κοινοποίησε σε ιστορία (Story) και δημοσίευση (post) συμβάλλει στην καλύτερη δυνατή χρήση του scroll back technique έτσι ώστε να μπορέσω να αναλύσω καλύτερα το αποτέλεσμα. Σύμφωνα με τους Robards & Lincoln (2017) η μέθοδος scroll back αναπτύχθηκε για να επιτρέψει στους ερευνητές να δουν περιεχόμενο των συμμετεχόντων αλλά κυρίως να τους εμπλέξουν στην ερευνητική διαδικασία ως συν-αναλυτές των δικών τους ψηφιακών αποτυπωμάτων. Σύμφωνα με τους Light et al., (2018) η μέθοδος walkthrough είναι ένας άμεσος τρόπος ενασχόλησης με τη διεπαφή μιας εφαρμογής έτσι ώστε να εξεταστούν οι τεχνολογικοί μηχανισμοί και οι ενσωματωμένες πολιτισμικές αναφορές της με σκοπό την κατανόηση της καθοδήγησης των χρηστών και των χρηστριών και της διαμόρφωσης των εμπειριών τους.

Το χρονοδιάγραμμα το οποίο υπήρχε κατά την διάρκεια της συλλογής δεδομένων ήταν αρκετά στενό έτσι ώστε δεν ήταν δυνατό να ερευνηθούν όλοι οι λογαριασμοί όλων των συμμετεχόντων/ουσων που έλαβαν μέρος στις συνεντεύξεις. Ωστόσο, ζητήθηκε από τον Αντρέα και την Μαρία, που ήταν τα δύο πρώτα δείγματα και τα δύο πιο άμεσα προσβάσιμα σε εμένα, να ανατρέξουν με την μέθοδο scroll back technique πίσω στο αρχείο τους όπου ήταν αποθηκευμένες παλιές ιστορίες (Stories) από συναυλίες τις οποίες πήγαν και ανέρτησαν στο Instagram τον τελευταίο ένα χρόνο. Ο τρόπος που έγινε η μέθοδος ήταν σε δικό τους χρόνο και αποτύπωσαν το scroll back με screen recording έτσι ώστε στη συνέχεια να μπορέσω να κατέχω το υλικό για περαιτέρω ανάλυση.

2.1 Το Πεδίο της Έρευνας

Όπως προαναφέρθηκε οι κινητές συσκευές και κυρίως οι έξυπνες συσκευές (smartphones) έχουν γίνει η προέκταση του χεριού. Όσες πιο πολλές δυνατότητες παρέχουν τόσο περισσότερη χρήση γίνεται. Η δυνατότητα της χρήσης της κάμερας για

καταγραφή οπτικοακουστικού υλικού επιτρέπει στους χρήστες και στις χρήστριες να καταγράψουν όπου και να βρίσκονται οπτικοακουστικό υλικό με σκοπό είτε την αποθήκευση για προσωπική χρήση είτε για ανάρτηση του στα Μέσα Κοινωνικής Δικτύωσης.

Η παρούσα έρευνα εξετάζει τα κίνητρα και τις στρατηγικές που οδηγούν τους χρήστες και τις χρήστριες στην καταγραφή οπτικοακουστικού υλικού σε συναυλίες. Στην Κύπρο πραγματοποιούνται ολόχρονα αρκετές συναυλίες είτε σε κλειστούς και είτε σε ανοιχτούς χώρους. Η μουσική σκηνή στην Κύπρο φαίνεται να έχει αναπτυχθεί αρκετά και αυτό είναι λόγω των πληθώρα επιλογών που έχουν οι Κύπριοι και οι Κύπριες για μουσικές σκηνές, συναυλίες, club και χώρους διασκέδασης. Η Λεμεσός, η οποία είναι και η πόλη στην οποία μελετήθηκε το παρόν θέμα, συχνά φιλοξενεί μουσικές εκδηλώσεις που προσελκύουν Κύπριους, Κύπριες και μη. Η μελέτη περίπτωσης που θα παρατηρηθεί στην συγκεκριμένη έρευνα αφορά το Θέατρο Ριάλτο στη Λεμεσό. Ο λόγος που επιλέχθηκε αυτό το θέατρο είναι η άμεση επαφή μου με το θέατρο καθώς είναι και το θέατρο με την πιο συχνή φιλοξενία μουσικών και άλλων παραστάσεων στην πόλη τον χειμώνα. Στο πλαίσιο αυτό παρέχεται η ευκαιρία να αξιολογηθεί και να μελετηθεί η χρήση κινητού τηλεφώνου που αποσκοπεί στην καταγραφή οπτικοακουστικού υλικού για δημοσίευση στα ΜΚΔ. Στην Κύπρο έχει παρουσιαστεί ιδιαίτερα το φαινόμενο της χρήσης κινητού τηλεφώνου όχι μόνο για σκοπούς καταγραφής οπτικοακουστικού υλικού σε συναυλίες αλλά και σε άλλου είδους παραστάσεις που πραγματοποιούνται κυρίως σε κλειστούς χώρους. Η χρήση κινητού γίνεται και για άλλους σκοπούς όπως για παράδειγμα, σερφάρισμα στο διαδίκτυο και ανταλλαγή μηνυμάτων.

Επιπλέον, με αυτή την μελέτη στόχευσα στο να παρατηρήσω πώς συμπεριφέρονται οι Κύπριοι και οι Κύπριες στις συναυλίες που συμβαίνουν, κυρίως, σε κλειστούς χώρους και πώς αντιδρούν σε τυχόν παρατηρήσεις ή επιδείξεις σε κανονισμούς λειτουργίας. Στο Θέατρο Ριάλτο στην Λεμεσό αλλά καθώς και στο Παττίχειο Θέατρο Λεμεσού, όπου είναι τα μεγαλύτερα κλειστά θέατρα της πόλης, αναγράφεται στους όρους και κανονισμούς του θεάτρου ότι οι θεατές και οι θεάτριες οι οποίοι και οι οποίες αγοράσουν τα εισιτήρια εισόδου που εκδίδονται σύμφωνα με τους όρους και τους κανονισμούς του θεάτρου αποδέχονται ταυτόχρονα τους όρους αυτούς.

2. Η διεύθυνση του Θεάτρου έχει το δικαίωμα να αρνηθεί την είσοδο, αν ο θεατής παραβιάζει τους όρους και κανονισμούς του Θεάτρου.
3. Η μειωμένη τιμή για υποστηρικτές, φοιτητές, κ.α. ειδικές ομάδες εξασφαλίζεται με την επίδειξη της κάρτας υποστηρικτή ή της σχετικής βεβαίωσης.
4. Η επιστροφή εισιτηρίων είναι δυνατή μέχρι και πέντε (5) ημέρες πριν από την παράσταση.
5. Μετά την έναρξη της παράστασης δεν ισχύει η αριθμηση των εισιτηρίων και η διεύθυνση του θεάτρου διατηρεί το δικαίωμα να μην επιτρέψει την είσοδο στους αργοπορημένους θεατές.
6. Δεν επιτρέπεται η μεταφορά και κατανάλωση τροφίμων και ποτού στην αίθουσα του θεάτρου πέραν του νερού.
7. Δεν επιτρέπεται η είσοδος στο χώρο του θεάτρου ατόμων υπό την επίδραση αλκοόλ ή άλλων ουσιών
8. Δεν επιτρέπεται η είσοδος κατοικίδιων ζώων στους χώρους του θεάτρου.
9. Δεν επιτρέπεται η μεταφορά στην αίθουσα γυάλινων φιαλών, μεταλλικών κουτιών, όπλων, εύφλεκτων υλικών, καθώς και άλλων αιχμηρών και επικίνδυνων αντικειμένων.
10. Η απενεργοποίηση των κινητών τηλεφώνων είναι υποχρεωτική κατά τη διάρκεια της παράστασης.
11. Δεν επιτρέπεται η μαγνητοσκόπηση, φωτογράφιση και ηχογράφιση μέρους ή του συνόλου της παράστασης μέσω κινητού τηλεφώνου ή άλλων ηλεκτρονικών συσκευών.
12. Το προσωπικό του θεάτρου βρίσκεται στο χώρο με σκοπό την εξυπηρέτηση και ασφάλεια του κοινού, καθώς και την διασφάλιση της ομαλής διεξαγωγής της παράστασης. Το κοινό οφείλει να συμμορφώνεται στις υποδείξεις του.
13. Το προσωπικό του θεάτρου έχει το δικαίωμα να απομακρύνει από το χώρο της παράστασης θεατή ή θεατές που παρακαλούν με τη συμπεριφορά τους την ομαλή εξέλιξη του θεάματος ή/και το δικαίωμα των υπόλοιπων θεατών να παρακολουθήσουν την παράσταση.
14. Ο θεατής αποδέχεται την πιθανή εμφάνισή του σε τυχόν φωτογράφιση ή βιντεογράφιση στη διάρκεια παραστάσεων και δράσεων, εντός και εκτός του Θεάτρου.
15. Το θέατρο διαθέτει 4 θέσεις για τροχακασίματα με ελεύθερη είσοδο και μειωμένη είσοδο για τους συνοδούς τους.
16. Το Θέατρο Ριάλτο λειτουργεί σύμφωνα με διεθνή πρότυπα και τα μέτρα ασφαλείας και υγείας όπως αυτά ανακοινώνονται στις κυβερνητικές εγκυκλίους.

Εικόνα 4: Οι Όροι & Κανονισμοί του Θεάτρου Ριάλτο, αναρτημένοι στην ιστοσελίδα

<https://www.rialto.com.cy/el/terms-conditions>

Στην εικόνα 4 αναγράφονται οι 16 όροι και κανονισμοί τους οποίους αποδέχεται ο θεατής και η θεάτρια με την αγορά του εισιτηρίου. Οι όροι με αριθμό 10 και 11 αφορούν την χρήση κινητού τηλεφώνου. Το κινητό θα πρέπει να είναι σε υποχρεωτική λειτουργία απενεργοποίησης και δεν επιτρέπεται η μαγνητοσκόπηση, φωτογράφιση και ηχογράφιση μέρους ή όλης της παράστασης μέσω κινητών ή άλλων ηλεκτρονικών συσκευών. Οι όροι 12 και 13 αφορούν το δικαίωμα που έχει το προσωπικό του θεάτρου να επέμβει σε οτιδήποτε εμποδίζει την ομαλή διεξαγωγή της παράστασης καθώς έχει και το δικαίωμα απομάκρυνσης των ατόμων που δεν συμμορφώνονται.

Όροι και Κανονισμοί

Τα εισιτήρια εισόδου εκδίδονται σύμφωνα με τους Όρους και τους Κανονισμούς του Θεάτρου και με την αγορά τους ο πελάτης αποδέχεται όλους τους πιο κάτω όρους στη βάση των οποίων η διεύθυνση του Θεάτρου έχει το δικαίωμα να αρνηθεί την είσοδο, αν ο θεατής παραβιάζει τους όρους και κανονισμούς του Θεάτρου.

1. Μετά την έναρξη της παράστασης δεν ισχύει η αρίθμηση των θέσεων και η διεύθυνση του θεάτρου παρόλο που διατηρεί το δικαίωμα να μην επιτρέπει την είσοδο στους αργοπορημένους θεατές, θα καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την είσοδο τους σε κάποιο διάλειμα.
2. Η απενεργοποίηση των κινητών τηλεφώνων είναι υποχρεωτική κατά τη διάρκεια της παράστασης.
3. Απαγορεύεται η χρήση οπτικοακουστικών μέσων (βιντεοσκόπηση, μαγνητοφώνηση, φωτογράφιση της εκδήλωσης ή μέρους αυτής).
4. Ο θεατής αποδέχεται την πιθανή εμφάνιση του σε τυχόν μαγνητοσκόπηση ή βιντεοσκόπηση μέρους ή του συνόλου της παράστασης από πλευράς του θεάτρου ή του παραγωγού.
5. Δεν επιτρέπεται η μεταφορά και κατανάλωση τροφίμων και ποτού στην αίθουσα του θεάτρου πέραν του νερού.
6. Απαγορεύεται η είσοδος στην αίθουσα του θεάτρου καροτσιών για βρέφη. Για ειδική διευθέτηση παρακαλούμε επικοινωνήστε με το ταμείο του θεάτρου.
7. Το θέατρο διαθέτει 6 θέσεις για τρογοκαθίσματα με ελεύθερη είσοδο. Για ειδική διευθέτηση παρακαλούμε επικοινωνήστε με το ταμείο του θεάτρου.
8. Το προσωπικό του θεάτρου βρίσκεται στο χώρο με σκοπό την εξυπηρέτηση και ασφάλεια του κοινού, καθώς και την διασφάλιση της ομαλής διεξαγωγής της παράστασης. Το κοινό οφείλει να συμμορφώνεται στις υποδείξεις του. Σε αντίθετη περίπτωση το προσωπικό του θεάτρου έχει το δικαίωμα να απομακρύνει από το χώρο της παράστασης θεατή ή θεατές που παρακαλούν με τη συμπεριφορά τους την ομαλή εξέλιξη του θεάματος ή/και το δικαίωμα των υπόλοιπων θεατών να παρακολουθήσουν την παράσταση.
9. Σύμφωνα με τους κανονισμούς του θεάτρου, δεν θα επιτρέπεται η είσοδος σε παιδιά κάτω των 16 ετών, χωρίς τη συνοδεία ενηλίκου.

Εικόνα 5: Οι Όροι & Κανονισμοί του Πατιχείου Θεάτρου Λεμεσού, αναρτημένοι στην ιστοσελίδα

Το ίδιο αφορά και το Πατιχείο Θέατρο Λεμεσού όπου αναγράφει πως τα εισιτήρια εισόδου εκδίδονται σύμφωνα με τους Όρους και τους Κανονισμούς του Θεάτρου και με την αγορά ο πελάτης ή η πελάτισσα αποδέχεται αυτούς. Οι κανονισμοί 2 και 3 αφορούν την χρήση κινητού τηλεφώνου έτσι ακριβώς όπως αναγράφονται και για την εικόνα 10 και το προσωπικό έχει το δικαίωμα να επέμβει σε οτιδήποτε εμποδίζει την ομαλή διεξαγωγή της παράστασης καθώς έχει και το δικαίωμα απομάκρυνσης των ατόμων που δεν συμμορφώνονται.

Συμπερασματικά, η συμβολή των κανονισμών και όρων των συγκεκριμένων θεάτρων για την μελέτη του συγκεκριμένου θέματος με βοήθησε να εξάγω πιο εμπειρισταωμένα αποτελέσματα σχετικά με την συμμόρφωση ή μη συμμόρφωση του κοινού σε κανονισμούς αλλά και την θέση των ιδίων των χώρων όταν πρόκειται τα άτομα να μην συμμορφώνονται με κανόνες.

2.1.1 Δείγμα Συνεντεύξεων

Όπως έχει αναφερθεί και πιο πάνω τα άτομα τα οποία συμμετείχαν στις συνεντεύξεις ως δείγμα ήταν 10 στο σύνολο, 5 γυναίκες και 5 άντρες. Επιθυμούσα τον ισάξιο αριθμό ατόμων προς το φύλο. Ο κύριος λόγος ενός ισάξιου αριθμού ατόμων από διαφορετικά φύλα αφορά την ισότιμη εκπροσώπηση των δύο φύλων που θα βοηθήσει στην αποφυγή προκαταλήψεων και τα αποτελέσματα τα οποία θα εξαχθούν δεν θα μεροληπτούν ως προς το ένα φύλο. Επέλεξα να πραγματοποιήσω συνεντεύξεις σε 6 φοιτητές και φοιτήτριες του Τεχνολογικού Πανεπιστημίου Κύπρου, σε 1 καθηγητή και σε 3 γυναίκες εργαζόμενες στο θέατρο Ριάλτο για να έχω και αντιπροσώπευση του ίδιου του θεάτρου. Το δείγμα το οποίο επιλέχθηκε είναι δείγμα ευκολίας για λόγους πρόσβασης και προυπάρχουσας σχέσης εμπιστοσύνης. Για σκοπούς προσωπικών δεδομένων τηρήθηκε ο κανονισμός του American Anthropological Association (2024) περί ανωνυμίας των συμμετεχόντων και συμμετεχουσών. Συνεπώς, στον πιο κάτω πίνακα παρουσιάζονται τα ονόματα των συμμετεχόντων και συμμετεχουσών χωρίς τα πραγματικά τους ονόματα.

Όνοματεπώνυμο	Φύλο	Ειδικότητα
Αντρέας	Άντρας	Φοιτητής
Μαρία	Γυναίκα	Φοιτήτρια
Πέτρος	Άντρας	Φοιτητής
Γρηγόρης	Άντρας	Καθηγητής
Μάριος	Άντρας	Φοιτητής
Χριστίνα	Γυναίκα	Φοιτήτρια
Χρήστος	Άντρας	Φοιτητής
Έλενα	Γυναίκα	Υπεύθυνη στο Τμήμα Μάρκετινγκ Θέατρο Ριάλτο
Στέλλα	Γυναίκα	Υπεύθυνη Παραγωγής Θέατρο Ριάλτο
Γεωργία	Γυναίκα	Ταξιθέτρια Θέατρο Ριάλτο

Πίνακας 1: Συμμετέχοντες και συμμετέχουσες στις συνεντεύξεις

3 Αποτελέσματα

Η εξαγωγή των αποτελεσμάτων πραγματοποιήθηκε ύστερα από την διεξαγωγή των τεσσάρων συμμετοχικών παρατηρήσεων στο Θέατρο Ριάλτο, τις συνεντεύξεις σε πέντε (5) άντρες και πέντε (5) γυναίκες και την Scroll Back Technique. Ο βασικός σκοπός της έρευνας είναι να μελετηθούν και να απαντηθούν τα τέσσερα ερευνητικά ερωτήματα τα οποία έχουν τεθεί στην αρχή της έρευνας με σκοπό να κατανοήσω και να εξηγήσω γιατί τελικά τα άτομα καταλήγουν να καταγράφουν οπτικοακουστικό υλικό όταν επισκέπτονται συναυλίες. Πιο κάτω παρουσιάζονται τα αποτελέσματα τα οποία εξήχθησαν κυρίως από τις συνεντεύξεις. Η μέθοδος του scroll back technique βοήθησε στο να εξηγηθεί κυρίως με πιο πρακτική εξήγηση το πώς τα άτομα θα σχεδιάσουν και θα στήσουν το πλάνο τους όταν πρόκειται να διαμοιραστούν το υλικό στα ΜΚΔ το οποίο στη συνέχεια θα συμβάλει στην σωστή παρουσίαση του εαυτού αλλά και την αυτοπροβολή. Τέλος, η συμμετοχική παρατήρηση βοήθησε κυρίως στο να καταλάβω και να μελετήσω την αντίδραση που έχουν τα άτομα σε μια συναυλία που πραγματοποιείται σε ένα κλειστό θέατρο όταν τους γίνεται παρατήρηση για την καταγραφή. Αν τελικά συμμορφώνονται ή συνεχίζουν την καταγραφή.

3.1 Καταγραφή για προσωπική χρήση vs καταγραφή για διαμοιρασμό

3.1.1 Καταγραφή για προσωπική χρήση

Ένα σημαντικό θέμα το οποίο αναδύθηκε κατά την διάρκεια των συνεντεύξεων ήταν από την μία, αν οι χρήστες και οι χρήστριες καταγράφουν οπτικοακουστικό υλικό για προσωπική χρήση - αν δηλαδή βγάζουν κάποιο στιγμιότυπο ή κάποιο βίντεο για να το αποθηκεύσουν στην συσκευή τους με σκοπό να το έχουν ως αρχείο- και από την άλλη αν το καταγράφουν με σκοπό τον διαμοιρασμό του στις πλατφόρμες των Μέσων Κοινωνικής Δικτύωσης.

Σύμφωνα με τον Van Dijk (2011) οι φωτογραφίες έχουν μια σημαντική και ιδιαίτερη συναισθηματική απήχηση καθώς από μόνες τους μπορούν να αφηγηθούν προσωπικές ιστορίες. Μεταφέρουν το άτομο πίσω στον χρόνο για να του θυμίσουν κάποιο σημαντικό κοινωνικό γεγονός. Με την πάροδο του χρόνου από μόνες τους επιτρέπουν στο άτομο να θυμηθεί τι έγινε σε χρόνο, τόπο αλλά φέροντας στη μνήμη και ανθρώπους. Ο ίδιος αναφέρει ότι τα ΜΚΔ έχουν δώσει το βήμα στους χρήστες και στις

χρήστριες για να αποθηκεύουν τις αναμνήσεις τους μέσω αυτών. Το οπτικοακουστικό υλικό το οποίο αναρτάται στα ΜΚΔ μπορεί να φυλαχθεί σε εικονικά άλμπουμ όπως για παράδειγμα φωτογραφικά άλμπουμ σε Facebook, ενώ το Instagram δίνει την δυνατότητα στους χρήστες και στις χρήστριες οι ιστορίες (stories) τους, οι οποίες αναρτώνται, να αρχειοθετούνται στα λεγόμενα “Highlights” ή ακόμη να κρατώνται σε ιδιωτικό αρχείο εντός της εφαρμογής. Ακόμη, με την μέθοδο του “tag” (ετικέτα) οι φωτογραφίες μπορούν να αρχειοθετηθούν στον λογαριασμό του χρήστη ή της χρήστριας που έχει “ταγκαριστεί” στην στήλη με τις “ταγκαρισμενες” φωτογραφίες.

Αρκετά άτομα είχαν δηλώσει ότι καταγράφουν ένα στιγμιότυπο από την συναυλία στην οποία πάνε με σκοπό να την έχουν ως ανάμνηση όταν περάσει ένα χρονικό διάστημα. Συγκεκριμένα, ο Αντρέας, ο οποίος έχει δηλώσει ότι πηγαίνει σε μουσικά events και καταγράφει πολλές φορές υλικό, δήλωσε ότι καταγράφει υλικό καθαρά για προσωπική χρήση. Το ίδιο υποστηρίζει και η Μαρία, η οποία έχει δηλώσει ότι τυχαίνει να πηγαίνει περισσότερο σε κλαμπ παρά σε συναυλίες λόγω της μικρής συχνότητας συναυλιών στη Λεμεσό. Συγκεκριμένα είχε αναφέρει ότι θέλει να καταγράφει την στιγμή για να την βλέπει μετά και να λέει, όπως συγκεκριμένα δήλωσε, *“Ου επία δαμέ τζαι έζησα το”* και πως θα θυμάται ότι η επίσκεψη της στο συγκεκριμένο event ήταν μια στιγμή στην οποία πέρασε ωραία. Θεωρεί ότι εάν δεν έβγαζε βίντεο την συγκεκριμένη στιγμή δεν θα μπορούσε να εξηγήσει μετά στους φίλους και στις φίλες της πώς πέρασε και εάν συνέβη κάποιο περιστατικό. Όταν μιλάει για ένα θέμα και έχει ανάμνηση από αυτή την συναυλία η καταγραφή βίντεο ή φωτογραφίας θα την βοηθήσει στο να δείξει καλύτερα και τεκμηριωμένα το πώς πέρασε και τι είδε παρά να το αναφέρει μόνο λεκτικά. Η ανάγκη αυτή αποτελεί μια κοινωνική ανάγκη και όχι ατομική γιατί σκοπός της δεν είναι να κρατήσει το υλικό για εκείνη αλλά να το μοιραστεί και με τις φίλες της εάν δεν το ανεβάσει στα ΜΚΔ. Η απόκτηση ενός είδους «αποδεικτικού στοιχείου», που στην προκειμένη περίπτωση είναι το υλικό το οποίο καταγράφει, είναι μια απόδειξη ότι έχει επισκεφτεί την συναυλία και έχει ζήσει ένα γεγονός. Η προσωπική χρήση δεν αναιρεί το συμβάν καθώς από την στιγμή που καταγράφεται υπάρχει για να μπορέσει να διαμοιραστεί όπως επιθυμεί η ίδια η χρήστρια. Ο διαμοιρασμός δεν προσφέρεται πάντα μέσω των ΜΚΔ αλλά και από την τετ-α-τετ επαφή. Έχει την ανάγκη να δείξει προς τα έξω στον φιλικό της κύκλο αυτό το οποίο βίωσε, να εκφράσει τυχόν συναισθήματα τα

οποία ανακαλεί στην μνήμη της το συγκεκριμένο στιγμιότυπο και να αναλάβει μια αναγνώριση του ανήκει. Σε περίπτωση που δεν θα ήθελε να το μοιραστεί με κάποιο ή κάποια τότε θα το κρατήσει για τον εαυτό της και απλώς δεν θα εκφράσει ίσως κάποια συναισθήματα ή ανάγκες που της προσφέρει το συγκεκριμένο στιγμιότυπο. Ενώ με την καταγραφή και την αποθήκευση του αρχείου αυτού θα μπορεί να εξηγήσει περισσότερο για το event και για το τι συνέβη. Εν τούτοις όμως έρχεται να δηλώσει ότι θα ήθελε να χαρεί και την στιγμή και δεν θα ήθελε να βρισκόταν συνέχεια πάνω στο κινητό.

Μια άλλη οπτική της συνεχούς καταγραφής οπτικοακουστικού υλικού, την οποία ανέφερε και η Χριστίνα στην δική της συνέντευξη, είναι το γεγονός της συχνής χρήσης του κινητού τηλεφώνου και η έλλειψη σημαντικών στιγμών στην παρέα και στην όλη εμπειρία της επίσκεψης σε μια συναυλία ή σε μια μουσική εκδήλωση.

Συγκεκριμένα, μια συναυλία προσφέρει και άλλες ανάγκες. Η Μαρία είχε προσθέσει στην συνέντευξή της ότι η όλη εμπειρία της μουσικής εκδήλωσης της προφέρει την δυνατότητα να θέλει να χορέψει, να τραγουδήσει, να φωνάζει και γενικά να χαρεί την στιγμή την οποία ζει. Όταν πάει στο κλαμπ νιώθει άβολα να καταγράφει συνέχεια με το κινητό καθώς δεν είναι στόχος της να είναι συνέχεια στο κινητό αλλά να ζει επίσης την στιγμή όπως προ ανέφερε. Συνεπώς, θα καταγράψει μέχρι τρία βίντεο για να το αναρτήσει ως ιστορία (story). Τέλος, τοποθετήθηκε ότι όταν πάει σε συναυλίες ή μπουζούκια γνωρίζει από πριν ότι θέλει να βγάλει κυρίως τραγούδια τα οποία γνωρίζει για να τα θυμάται και να τα έχει αποθηκευμένο στο κινητό της.

Η Χριστίνα είχε δηλώσει ότι πηγαίνει περισσότερο σε κλαμπ και πάρτυ φοιτητικών παρατάξεων. Η καταγραφή υλικού θεωρεί ότι είναι μια καλή πρακτική για να θυμάται μετά πού είχε πάει και να έχει μια ανάμνηση. Όμως και αυτή τονίζει ότι από την μια είναι καλό να μην βγάζει κάποιος ή κάποια βίντεο και να ζει την στιγμή από την άλλη είναι καλό να έχει έστω και κάτι για να θυμάται την στιγμή. Επίσης, είχε αναφέρει ότι σε περίπτωση που δεν της επιτρέπεται να κάνει χρήση κινητού για να καταγράψει την σκηνή θα απογοητευόταν λίγο που δεν θα μπορούσε να έχει εκείνη την στιγμή για να θυμάται.

Ο Πέτρος ο οποίος είχε δηλώσει ότι αποφεύγει τα κλαμπ και την πολυκοσμία αλλά προτιμά τις συναυλίες ανέφερε ότι κάθε φορά που επισκέπτεται ένα τέτοιο γεγονός θα καταγράψει για να έχει μια ανάμνηση. Επίσης, ανέφερε ότι στην συναυλία του Παπακωνσταντίνου που πήγε έβγαλε βίντεο αρκετά όμως δεν ήταν ο απώτερος του στόχος να τα κοινοποιήσει στα ΜΚΔ του. Ήθελε να το έχει αποθηκευμένο στο κινητό του γιατί είπε ότι μπορεί να είναι η πρώτη και η τελευταία φορά που πάει στον συγκεκριμένο τραγουδιστή. Όταν ένα βίντεο είναι καλό, ανέφερε, τότε φρεσκάρει την ανάμνηση πιο εύκολα.

Ο Μάριος δήλωσε ότι όταν έχει παρέα ή οτιδήποτε διοργανωθεί κοντά του θα πάει χωρίς να έχει συγκεκριμένη επιλογή στο είδος μουσικής ή στο είδος μουσικής εκδήλωσης. Δήλωσε όμως ότι εξαρτάται και ποια άτομα θα είναι μαζί του την δεδομένη στιγμή και από το τι προγραμματίστηκε. Ο ίδιος δήλωσε ότι σίγουρα θα καταγράψει εξόδους, στιγμές ή οτιδήποτε άλλο συμβεί. Ένα ενδιαφέρον στοιχείο το οποίο συνέβαλε στην παρούσα έρευνα είναι το πώς χειρίζεται τα στιγμιότυπα τα οποία θα τραβήξει. Συγκεκριμένα, ο Μάριος ανέφερε ότι εκμεταλλεύεται το υλικό το οποίο καταγράφει για να φτιάξει ένα storytelling video το οποίο θα έχει αρχή, μέση και τέλος. Συγκεκριμένα ανέφερε *«Μπορεί να τα συνδέσω πάλε. Για να τα κάμω... ασπούμε αν η ημέρα έσσειε κάτι μπορεί να ξεκινήσω από το εστιατόριο, μετά που το φαϊ να πάμε περπάτημα τζαι μετά που το περπάτημα να πάμε στη συναυλία. Τούτα ούλα τα part έχω τα σε βίντεο τα οποία μετά εν να συνδέσω, να τα κάμω ένα τζαι να εν για ολόκληρη την ημέρα ασπούμε που μπορεί τα βίντεο να εν ούλα 10 λεπτά ενώ κάτι εν να 1.5 λεπτό που εν να ανάμνηση της ημέρας ουσιαστικά»*. Θεωρεί σημαντικό ο ίδιος να πραγματοποιήσει αυτό το storytelling video από την προοπτική των αναμνήσεων τόσο για τον ίδιο όσο και για τα άτομα τα οποία είναι μαζί του στο βίντεο. Το συγκεκριμένο story-telling βίντεο το οποίο θα φτιάξει δεν προορίζεται για διαμοιρασμό στα ΜΚΔ αλλά προορίζεται στο να υπάρχει ως αρχείο στο κινητό του που θα είναι όλες οι καταγραφές μαζεμένες και θα παρουσιάζουν μια ιστορία από στιγμές που πραγματοποιήθηκαν μέσα σε μια έξοδο με φίλους. Το συγκεκριμένο μονταρισμένο βίντεο που θα φτιάξει θα φροντίσει να το δώσει στους φίλους και στις φίλες του που συμμετέχουν με σκοπό να το έχουν ως ανάμνηση. Επίσης, όσον αφορά την καταγραφή σε συναυλίες σίγουρα θα καταγράψει ένα βίντεο του καλλιτέχνη που τραγουδά ή θα βάλει μια ιστορία.

Ο Χρήστος, ο οποίος δεν προτιμάει μεγάλης κλίμακας συναυλίες αλλά προτιμάει κάτι πιο χαλαρό τύπου μπουάτ ή πιο μικρές συναυλίες σε μουσικές σκηνές, έρχεται να τοποθετηθεί λέγοντας ότι δεν θεωρεί σημαντικό να καταγράψει ένα τέτοιο στιγμιότυπο εκτός εάν είναι μια ειδική περίπτωση που θα ήθελε να έχει ως αναμνηστική.

Ο Γρηγόρης, ο οποίος επισκέπτεται πιο συχνά μουσικές παραστάσεις λόγω του γιου του ο οποίος συμμετέχει σε φωνητικό σύνολο και πραγματοποιεί συχνά συναυλίες, σημείωσε ότι σπάνια πάει σε συναυλίες, εκτός από αυτές του γιου του, και αν πάει ανέφερε ότι δεν είναι προτεραιότητα του να καταγράψει κάτι ή να κρατάει το κινητό συνέχεια για αυτόν τον σκοπό. Όμως όταν είναι ένα τραγούδι ή μια στιγμή που θα κρίνει ο ίδιος ότι έχει την ανάγκη να καταγράψει τότε θα το κάνει. Επίσης, ο Γρηγόρης είχε χαρακτηριστικά αναφέρει ότι είναι μια ανάγκη, είναι κάτι ανθρώπινο και σημαντικό κάποιο άτομο να βγάλει το κινητό του και να καταγράψει. Μάλιστα, ανέφερε, είναι κάτι το οποίο προσδοκά να δει κάποιες φορές. Να βγάλει δηλαδή κάποιος το κινητό και να ξεκινήσει την καταγραφή. Το θεωρεί φυσιολογικό.

Τέλος, η Έλενα ως μέλος του προσωπικού του Ριάλτο, έρχεται να τοποθετηθεί λέγοντας ότι είναι αποδεκτό και είναι μια ανάγκη να καταγράψει το άτομο ένα βίντεο ή μια φωτογραφία για να την έχει ως μια ανάμνηση. Ίσως είναι μια ανάγκη που έχει το άτομο για να θυμάται το γεγονός ή να μοιραστεί ή να συζητήσει με κάποιο/ κάποια με το πέρασ της παράστασης. Ακόμα, αναφέρει ότι μπορεί το συγκεκριμένο στιγμιότυπο να εγείρει συναισθήματα όταν ανατρέξει στο αρχείο του να το δει ή να το ακούσει. Και η ίδια θεωρεί ότι μια εικόνα, μια φωτογραφία στο τέλος της παράστασης όμως μπορεί να θεωρηθεί μια ανάμνηση την οποία έχει ανάγκη το άτομο να μοιραστεί με τους/τις φίλους/ες του.

3.1.2 Καταγραφή για διαμοιρασμό

Εν τούτοις, υπάρχουν και άτομα τα οποία καταγράφουν οπτικοακουστικό υλικό με σκοπό όχι μόνο να το κρατήσουν για δική τους χρήση αλλά και για να το διαμοιράσουν

στους λογαριασμούς τους στα ΜΚΔ. Ο Miller (2011 όπως αναφ. στο Litt & Hargittai, 2014) αναφέρει ότι τα άτομα όπως μοιράζονται τις φωτογραφίες τους με εύκολους και άμεσους τρόπους, όπως για παράδειγμα την προβολή τους στον στενό φιλικό περίγυρο έτσι επίσης ανεβάζουν όλο και πιο πολύ τις φωτογραφίες τους στο διαδίκτυο διευρύνοντας τον κύκλο των φίλων τους στα κοινωνικά δίκτυα. Σύμφωνα με τους Altman, Palen & Dourish, Petronio (1977; 2003; 2002, όπως αναφ. στο. Litt & Hargittai, 2014) τα άτομα συχνά συζητούν για την ιδιωτικότητα ως μια σταθερή και δυναμική κατασκευή, θεωρητικά, η διαχείριση της ιδιωτικότητας αντιμετωπίζεται ως μια δυναμική και πολυδιάστατη διαδικασία. Δηλαδή, τα άτομα επιλέγουν ποια πράγματα θα μοιραστούν με άλλους και ποια πράγματα θα κρατήσουν για τον εαυτό τους ή για ένα πιο μικρό κύκλο ανθρώπων. Επίσης, τα άτομα τα οποία έχουν κοινωνική στήριξη και είναι περισσότερο αποδεκτά είναι πιο πιθανό να συμμετέχουν σε κοινωνικά κανονιστικές συμπεριφορές, δηλαδή σε συμπεριφορές σύμφωνα με κανόνες και νόρμες (Rogers & Kincaid, 1982; Wasko & Faraj, 2005, όπως αναφ. στο Litt & Hargittai, 2014). Μια έρευνα που διερευνά τον διαδικτυακό διαμοιρασμό φωτογραφιών έχει φανερώσει μια σχέση μεταξύ αυτής της κοινωνικής υποστήριξης και του διαμοιρασμού. Έδειξε συγκεκριμένα ότι όσοι ισχυρήστηκαν δεσμούς ήταν περισσότερο πιθανό να μοιράζονται περισσότερες φωτογραφίες στους λογαριασμούς του Facebook και Photobucket (Stefanone and Lackaff, 2009 όπως αναφ. στο Litt & Hargittai, 2014). Ερευνητές έχουν αποδείξει ότι το διαδίκτυο και η ικανότητα των χρηστών και χρηστριών τους παίζει μεγάλο ρόλο στον διαμοιρασμό υλικού στα ΜΚΔ (Hargittai, 2002; Hargittai and Walejko, 2008; Livingstone and Helsper, 2007 όπως αναφ. στο Litt & Hargittai, 2014) με υψηλότερες δεξιότητες στο διαδίκτυο να έχουν σχέση με την δημιουργία και τον διαμοιρασμό περιεχομένου (Correa, 2010; Hargittai and Walejko, 2008; Livingstone and Helsper, 2010 όπως αναφ. στο Litt & Hargittai, 2014). Οι ίδιοι επίσης αναφέρουν ότι οι συγκεκριμένες δεξιότητες μπορεί να διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο για την επιλεκτική παρουσίαση πληροφοριών, στην παρούσα περίπτωση φωτογραφιών, στο διαδίκτυο. Τα άτομα δηλαδή είναι ικανά να κατανοήσουν και να εντοπίσουν ποιες φωτογραφίες θα μοιραστούν με το κοινό τους.

Στην παρούσα έρευνα, οι συμμετέχοντες και οι συμμετέχουσες δήλωσαν ότι θα ανεβάσουν έστω και μια ιστορία (story) στον λογαριασμό τους ενώ δεν

πραγματοποίησαν ποτέ ζωντανή μετάδοση (live) μέσω των ΜΚΔ. Ο Αντρέας επέλεξε να ανεβάσει στο διαδίκτυο και συγκεκριμένα στο Facebook ένα βίντεο από συναυλία την οποία πήγε. Όμως δεν αποφεύγει, όπως ανέφερε, να ανεβάζει στα ΜΚΔ και οπτικοακουστικό υλικό με την μορφή ιστορίας (Story). Θεωρεί ότι ένας από τους λόγους που το κάνει είναι για να έχει ανάμνηση και έτσι δημοσιεύοντας την στα ΜΚΔ έχει την δυνατότητα μετά από κάποιο χρονικό διάστημα να ανατρέξει πίσω στο αρχείο και έτσι θα θυμηθεί το γεγονός αυτό. Πριν ανεβάσει όμως κάτι θα φροντίσει να είναι καθαρή η λήψη του υλικού για να υπάρχει ένα αισθητικά καλό αποτέλεσμα.

Η Μαρία, επίσης, έχει δηλώσει ότι ποτέ δεν πραγματοποίησε κάποια ζωντανή μετάδοση (live) στους λογαριασμούς της στα ΜΚΔ. Η ίδια ανέφερε ότι όταν βρισκόταν στα μουσικά βραβεία Mad στην Αθήνα και βρίσκονταν στην σκηνή γνωστοί τραγουδιστές όπως είναι ο Σάκης Ρουβάς, η Ελένη Φουρέιρα, η Josephine, ο Τραννός κτλ έβγαζε βίντεο. Το υλικό το οποίο είχε καταγράψει ήταν πάρα πολύ αλλά ανέφερε ότι δεν έβγαζε βίντεο όλο το τραγούδι καθώς ήθελε να το ζήσει εκτός από το να είναι πίσω από την οθόνη του κινητού. Ανέβασε στον λογαριασμό της στο Instagram γύρω στα τρία με τέσσερα βίντεο σε μορφή ιστορίας (Story) και πραγματοποίησε και αναδημοσίευση (repost) από τα mention/tag των φίλων της. Τόνισε ότι δεν πρόκειται να ανέβαζε βίντεο που -όπως ανέφερε χαρακτηριστικά- *“εν τον ξέρει η μάνα του”* ή που δεν είναι στα ακούσματα της. Όμως, όταν είχε επισκεφθεί μια μουσική παράσταση όπου μια φίλη της έπαιζε κάποιο μουσικό όργανο ήθελε να καταγράψει σε βίντεο την φίλη της η οποία συμμετείχε για να την αναρτήσει ως ιστορία (story) στον λογαριασμό της. Αυτό φανερώνει την ανάγκη να δείξεις στους διαδικτυακούς της «φίλους» ότι νιώθει περήφανη φίλη όπως ακριβώς αποκάλυψε ο Χρήστος για την αδελφή του και την μουσική παράσταση στην οποία λάμβανε μέρος η ίδια.

Η Χριστίνα ανέφερε ότι πολύ σπάνια θα καταγράψει κάτι και θα το ανεβάσει στους λογαριασμούς της στα ΜΚΔ. Το μόνο το οποίο μοιράζεται μαζί με τους διαδικτυακούς της “φίλους”/ακόλουθους είναι ιστορίες (Stories) στο Instagram. Μπορεί να ανεβάζει έστω και μια ιστορία (story) απλώς για να το δείξει στα ΜΚΔ. Παρ’ ολ’ αυτά, διηγήθηκε το γεγονός που πήγε στην συναυλία των Imagine Dragons στην Αθήνα. Εκεί ήθελε να τραβήξει όσο περισσότερο υλικό μπορούσε γιατί θεωρεί η ίδια ότι πρόκειται

για ένα σημαντικό συγκρότημα το οποίο είχε την χαρά να δει από κοντά και ήταν από τους top καλλιτέχνες που είδε ποτέ στη ζωή της οπότε ήθελε να βγάλει όσα πιο πολλά βίντεο μπορούσε για να τα θυμάται. Εν τούτοις, δεν κατέγραψε μόνο για να έχει ως ανάμνηση αλλά κατέγραψε και μοιράστηκε το υλικό αυτό στο Instagram και στο TIK TOK αναρτώντας τρία βίντεο στο πρώτο και δύο στο δεύτερο. Έχει παραδεχτεί ότι ήταν η μοναδική φορά που ανέβασε κάτι στο TIK TOK.

Ο Πέτρος τοποθετήθηκε σε μια δυνατότητα την οποία ξεκίνησε να προσφέρει το Instagram με την χρήση των “highlights”. Ενώ δεν ανεβάζει συχνά υλικό στα ΜΚΔ όταν θα το κάνει επιλέγει να ανεβάζει ιστορίες (stories) με σκοπό στη συνέχεια να αρχειοθετήσει αυτές τις ιστορίες (Stories). Αυτό του δίνει την δυνατότητα να κρατάει ένα δημοσιευμένο αρχείο μέσω των Highlights.

Ο Γρηγόρης έτυχε να ανεβάσει στον λογαριασμό του στο Facebook, όταν διατηρούσε, ένα κομμάτι το οποίο είχε βιντεογραφήσει και του άρεσε. Ο Χρήστος ανέφερε ότι δεν πηγαίνει στοχευμένα σε μια συναυλία για να βγάλει φωτογραφία ή βίντεο και να το δημοσιεύσει στους λογαριασμούς του στα ΜΚΔ. Όμως αν νιώσει εκείνη την στιγμή ότι αξίζει μια φωτογραφία ή ένα βίντεο ή ακόμα και ανέβασμα στο διαδίκτυο θα το κάνει. Αλλά όχι στοχευμένα, δεν είναι αυτός ο σκοπός του όταν θα πάει έξω.

Συνεπώς, όλα τα άτομα δήλωσαν ότι όταν θα επισκεφτούν μια συναυλία θα γοητευτούν με την ιδέα να καταγράψουν οπτικοακουστικό υλικό από το αγαπημένο τους τραγούδι ή από μια στιγμή την οποία θα ξεχωρίσουν. Αποτέρος σκοπός δεν είναι πάντα η καταγραφή για διαμοιρασμό αλλά η καταγραφή με σκοπό το υλικό να αποθηκεύσουν το υλικό για προσωπική χρήση ή ως ένα αρχείο αναμνηστικό το οποίο στην συνέχεια θα βλέπουν και θα ανακαλούν στην μνήμη τους διάφορες στιγμές και συναισθήματα από την εκάστοτε στιγμή. Όπως ανέφερε και ο Van Dijck (2011) η δυνατότητα που παρέχει από μόνη της η ίδια η φωτογραφία είναι να φέρει πίσω συναισθήματα τα οποία βίωσε το άτομο κατά την διάρκεια της στιγμής. Αντ’ αυτού τα ίδια τα άτομα δήλωσαν πως θα καταγράψουν υλικό και θα το κοινοποιήσουν στους λογαριασμούς που διαθέτουν στα ΜΚΔ όταν πρόκειται για κάτι πολύ σημαντικό και για σημαντικού είδους καλλιτέχνες και καλλιτέχνιδες. Η δυνατότητα η οποία προσφέρει το Instagram για ταυτόχρονη κοινοποίηση και αρχειοθέτηση ήταν ένα κοινό σημείο το οποίο καταγράφηκε και στην ενότητα για προσωπική χρήση και στην ενότητα για διαμοιρασμό.

3.1.3 Προετοιμασία Πλάνου

Σημαντικός παράγοντας ανάμεσα στην καταγραφή με σκοπό την δημοσίευση και στην καταγραφή με σκοπό την προσωπική χρήση είναι αυτός της σωστής προετοιμασίας του πλάνου και η ποιότητα του υλικού που τραβήχτηκε. Όπως ο Goffman (1959) είχε αναφερθεί στο προσκήνιο και το παρασκήνιο και στην σωστή προετοιμασία του δρώντος υποκειμένου καθώς και του ρόλου που θα υιοθετήσει προτού ανέβει στην σκηνή έτσι και στην προετοιμασία του πλάνου ο χρήστης και η χρήστρια θα προετοιμάσει το προσκήνιο του αλλά και τον εαυτό του με ένα τρόπο έτσι ώστε να είναι προσιτά στους ακολούθους του. Παρουσιάζεται η ερμηνεία ή η παράσταση η οποία παρουσιάζεται στην καταγραφή, το υποκείμενο και οι ρόλοι στον σωστό χειρισμό των εντυπώσεων. Όπως μια θεατρική παράσταση η οποία προετοιμάζεται από πριν στήνοντας το σκηνικό, προετοιμάζοντας τους ηθοποιούς και χρησιμοποιώντας τον σωστό ήχο και φωτισμό έτσι ακριβώς πραγματοποιείται το πλάνο καταγραφής υλικού. Ένα βίντεο το οποίο είναι καλής ποιότητας είναι πιο ελκυστικό στο μάτι και έχει περισσότερες πιθανότητες στο να αναρτηθεί σε σχέση με ένα άλλο λιγότερο καλής ποιότητας. Ο Miller (2016) στο βιβλίο του αναφέρει πως υπάρχουν διάφορες προσεγγίσεις των εικόνων και της φωτογραφίας στο πεδίο της ανθρωπολογίας. Αρκετές από αυτές διερευνούν τις σχέσεις μεταξύ της εικόνας ως μορφής αναπαράστασης και των ανθρώπων που τις παρήγαγαν. Τα θέματα τα οποία εγείρει η άποψη του Miller (2016) για την ανθρωπολογική προσέγγιση του ζητήματος αφορά θέματα της αυτοπαρουσίασης, της προσιτής επικοινωνίας καθώς και το ρόλο του οπτικού υλικού στη δημιουργία της κλιμακούμενης κοινωνικότητας. Συνεπώς, η επιθυμητή παρουσίαση ενός οπτικοακουστικού υλικού παίζει σημαντικό παράγοντα στο αν ο χρήστης ή η χρήστρια θα παρουσιάσει σωστά τον εαυτό του/της.

Αρκετοί συνεντευξιαζόμενοι και αρκετές συνεντευξιαζόμενες ανέφεραν ακριβώς αυτό. Το γεγονός ότι δηλαδή αν πρόκειται για ένα καλό πλάνο, με καλό φωτισμό, καθαρή ανάλυση και ήχο τότε το πιο πιθανό να ανέβει στους προσωπικούς τους λογαριασμούς στα ΜΚΔ.

Η Μαρία ήταν η πρώτη η οποία ανέφερε πως αν το βίντεο ή η φωτογραφία που θα τραβήξει σε συναυλία έχει ενοχλητικά πολύ φωτισμό από τα φώτα της σκηνής και βλέπει πως δεν είναι όμορφο το αποτέλεσμα, την ενοχλεί στο να το ανεβάσει. Αλλά υπάρχουν και στιγμές που θα ανεβάσει κάτι στους λογαριασμούς της έστω και ένα άσχημο πλάνο που όμως θα σταματήσει να το βλέπει γιατί δεν θέλει να παραδεχτεί η ίδια ότι έβγαλε ένα τέτοιο “άσχημο” στιγμιότυπο. Χαρακτηριστικά είπε παράλληλα πως αν ο φωτισμός είναι από μόνος του χάλια δεν είναι κάτι το οποίο μπορεί να ανατρέψει αλλά μπορείς να μην ανεβάσεις την φωτογραφία. Συγκεκριμένα ανέφερε, *Βλέπεις το τζαι που την φωτογραφία ότι εν χάλια η φωτογραφία. Γιατί να την ανεβάσεις;! Ας πούμε έχω φωτογραφίες στο τηλέφωνό μου που εν χάλια ο φωτισμός τζαι λέω “αν κάποιος ανέβαζε τούτη την φωτογραφία θα τον επερίπαιζα [...] τζαι τζίνος ο κάποιος να ήμουν εγώ.* Η Μαρία ενώ είχε αποκαλύψει η ίδια ότι ανέβασε ένα στιγμιότυπο το οποίο δεν ήταν κοντά στα γούστα της και αντικειμενικά δεν ήταν όμορφο σχολίασε το γεγονός ότι εάν το έβλεπε σε ένα άλλο λογαριασμό το συγκεκριμένο θα το κοροΐδευε. Το στιγμιότυπο αυτό άθελα της μπορεί να φανερώσει μια αισθητική προς το κόσμο που να την αντιπροσωπεύει ενώ στην πραγματικότητα δεν ισχύει. Ενώ θα μπορούσε να “προστατέψει” την αυτοπαρουσίαση της στα ΜΚΔ δεν το έπραξε γιατί η ανάγκη της να ανεβάσει κάτι στον λογαριασμό της ήταν μεγαλύτερη. Το κοινό παίζει σημαντικό ρόλο αφού χωρίς κοινό δεν υπάρχει αυτοπαρουσίαση (Lowe & Grieve, 2018). Ενώ ανέφερε ότι όταν είναι καλός ο φωτισμός ταυτόχρονα είναι και μια ωραία εικόνα.

Η Χριστίνα για να ανεβάσει κάτι στα ΜΚΔ πιθανώς να φτιάξει τον φωτισμό ή να προσθέσει κάποιο φίλτρο για να φτιάξει το χρώμα στην εικόνα. Ενώ δεν θα ασχοληθεί να φτιάξει τυχόν πρόσωπο ή σώμα με την χρήση του photoshop.

Ο Πέτρος επίσης, ανέφερε ότι στα βίντεο του τα οποία τραβάει δεν χρησιμοποιεί κάποιο φίλτρο. Τα μόνα φίλτρα που μπορεί να βάλει είναι αυτά που παρέχουν στο Instagram για να μπορέσει να διορθώσει, όπως ανέφερε, τα “σφάλματα” της φωτογραφίας. Η χρήση καλού ή κακού φωτισμού τον επηρεάζει άμα θέλει να βγάλει μια φωτογραφία και τον εμποδίζει στο να το πραγματοποιήσει.

Ο Μάριος δεν στέκεται στην χρήση φίλτρου όταν πρόκειται να ανεβάσει κάτι. Αναφέρει ότι μια φωτογραφία για να την ανεβάσει θα είναι από μόνη της καλή άρα δεν

χρειάζεται να ασχοληθεί με την χρήση φίλτρων. Θεωρεί ότι το κατάλληλο πλάνο θα πρέπει να περιέχει εκτός από καλή εικόνα και καλό ήχο.

Ο Χρήστος ενώ δεν πηγαίνει, όπως προαναφέρθηκε, στοχευμένα σε συναυλίες για να καταγράψει οπτικοακουστικό υλικό όταν θα καταγράψει κάτι δεν θα το επεξεργαστεί καθώς προτιμά, όπως χαρακτηριστικά είπε το raw version. Όταν καταγράφει υλικό θεωρεί ότι η φωτεινότητα, το κεντράρισμα κτλ κάνει την φωτογραφία λίγο πιο ποιοτική. *“Μια ευκρινής φωτογραφία είναι ποιοτική πιστεύω”* ανέφερε.

Η Στέλλα επίσης ανέφερε ότι προσέχει να υπάρχει μια καλή ποιότητα φωτογραφίας καθώς επιλέγει σωστό φωτισμό και καλό πλάνο κατά την διάρκεια της λήψης. Σημαντικό επίσης είναι ότι η ίδια ανέφερε πως εκτός από το πώς θα επιλέξει να παρουσιάσει κάποια συγκεκριμένα στιγμιότυπα επικεντρώθηκε και στο πως όταν ο ήχος, η εικόνα και γενικά η λήψη αν δεν είναι καλή τότε και για τον καλλιτέχνη δεν θα είναι όμορφο να παρουσιαστεί ένα τέτοιο στιγμιότυπο το οποίο θα τον απεικονίζει όχι και τόσο καλά στον λογαριασμό της με το όνομα της.

Ο Αντρέας ανέφερε ότι του έτυχε να ανεβάσει στον λογαριασμό του στο Instagram δύο βίντεο τα οποία στην συνέχεια αφού δημοσιεύτηκαν αντιλήφθηκε ότι ήταν θολά. Αν το αντιλαμβανόταν από πριν ότι τα συγκεκριμένα βίντεο ήταν θολά τότε δεν θα τα ανέβαζε. Επίσης, αναφέρθηκε στην μορφή την οποία θα ανεβάσει στο Facebook ή στο Instagram. Για παράδειγμα στο Facebook θα ανεβάσει ως δημοσίευση (post) ένα βίντεο σε μορφή landscape ενώ στο Instagram σε μορφή ιστορίας (Story) το βίντεο θα ανέβει κάθετα καθώς αυτό είναι πιο αισθητικά “σωστό” σύμφωνα με τον ίδιο. Όταν καταφέρει και του επιτρέπουν να βγάλει οπτικοακουστικό υλικό τότε θα αποφασίσει στο πώς θα πραγματοποιήσει ένα άρτιο αποτέλεσμα το οποίο στην συνέχεια θα εκμεταλλευτεί για να αναρτήσει στον προσωπικό του λογαριασμό στο Instagram. Εξαρτάται από το πόσο σημαντική είναι η συναυλία τότε θα ανεβάσει και στα ΜΚΔ. Όμως εάν τον κάνουν tag οι φίλοι και οι φίλες που είναι μαζί του τότε θα κάνει αναδημοσίευση (repost). Σημαντική βαρύτητα στο τι θα ανεβάσει στο λογαριασμό του στο Instagram παίζει το είδος της συναυλίας που θα πάει και πόσο δημοφιλής είναι ο καλλιτέχνης.

Άρα η σωστή προετοιμασία του πλάνου καθώς και ο σωστός φωτισμός και ο σωστός ήχος παίζει σημαντικό ρόλο στο υλικό το οποίο θα αναρτηθεί και αν πρόκειται να ληφθεί υπόψη προτού δημοσιευτεί. Σε αυτό το σημείο έρχεται να επιβεβαιώσει η έρευνα των Lowe & Grieve (2018) το γεγονός ότι η ποιότητα της εικόνας πάντα θα ληφθεί υπόψη από τον χρήστη ή την χρήστρια προτού δημοσιευτεί. Εκτός από την αυτοπροβολή και την παρουσίαση του εαυτού του χρήστη ή της χρήστριας είχε αναφερθεί ότι η αυτοπροβολή του καλλιτέχνη ή της καλλιτέχνης μέσω του οπτικοακουστικού υλικού παίζει ρόλο. Αν το υλικό δεν είναι καλό τότε η αυτοπροβολή του καλλιτέχνη ή της καλλιτέχνης θα επηρεαστεί από μια μόνο καταγραφή ενώ στην πραγματικότητα παρουσιάζεται αλλιώς.

3.2 Αυτοπροβολή

Οι Ellison, Heino, & Gibbs (2006 όπως αναφ. στο Taylor, 2019) στο κείμενο τους αναφέρουν πως η παρουσία των ΜΚΔ στη σημερινή κοινωνία οφείλεται στην ικανότητα του μέσου να δημιουργήσει και να παρουσιάσει στους “ακόλουθους” εξιδανικευμένες εκδοχές του εαυτού μας. Σύμφωνα με τον Schlenker (1986 όπως αναφ. στο Taylor, 2019) τα άτομα καθορίζουν και εκφράζουν την αυτοαντίληψή τους ιδιωτικά μέσω του αυτοαναστοχασμού και δημόσια μέσω της αυτοαποκάλυψης και της αυτοπαρουσίασης. Ο Goffman (1959) ανέφερε για την αυτοπαρουσίαση ότι είναι μια διαδικασία με την οποία τα άτομα αναπτύσσουν την αίσθηση του εαυτού τους δημιουργώντας μια εντύπωση που επιδεικνύουν στους άλλους σε περιβάλλοντα πρόσωπο με πρόσωπο. Σύμφωνα με του Leary & Kowalski, 1990 (όπως αναφ. στο Taylor, 2019) τα άτομα ελέγχουν ποιες πληροφορίες θα διαθέσουν προκειμένου να διαχειριστούν τις εντυπώσεις αυτές. Τα ΜΚΔ παρέχουν αυτή την τεχνολογία για τη χρήση επικοινωνιών μέσω υπολογιστή για βελτιωμένη αυτοπαρουσίαση (O'Sullivan, 2000; Walther, 1996, όπως αναφ. στο Taylor, 2019).

Οι συμμετέχοντες και οι συμμετέχουσες της παρούσας έρευνας όταν ερωτήθηκαν εάν τους αρέσει να ανεβάζουν προσωπικές στιγμές στα ΜΚΔ αναφέρθηκαν πως δίνουν αρκετή έμφαση στην εξωτερική τους εμφάνιση αλλά και στο πώς θα παρουσιάσουν τον εαυτό τους στους λογαριασμούς τους οποίους χειρίζονται. Επίσης, προσπαθούν να εστιάσουν στον σωστό διαχειρισμό των εντυπώσεων προς τους ακολούθους τους και

παρουσιάζουν σημαντικές στιγμές από τις συναυλίες που πήγαν. Για παράδειγμα πόσο σημαντικός ήταν ο τραγουδιστής που πήγαν ή ένα τραγούδι που για τους ίδιους και τις ίδιες σημαίνει κάτι. Η Χριστίνα και η Μαρία αναφέρθηκαν σε αυτό το γεγονός. Ότι θα καταγράψουν στιγμιότυπα σε συναυλίες όπου οι καλλιτέχνες είναι γνωστοί και τα τραγούδια τους επίσης.

Στην περίπτωση της απλής ανάρτησης φωτογραφιών ή βίντεο στα ΜΚΔ χωρίς καμία συνθήκη οι συμμετέχοντες και οι συμμετέχουσες δήλωσαν ότι προσέχουν αρκετά τον εαυτό τους και πώς θα τον αναρτήσουν. Συγκεκριμένα, ο Αντρέας έχει διαγράψει όλες τις παλιές φωτογραφίες του από τα ΜΚΔ απ' όταν ήταν δημοτικό γιατί θεωρεί πως δεν υπάρχει λόγος να δει το προφίλ του και να τον δει όταν ήταν στην έκτη τάξη του δημοτικού. Προσπαθεί να αναρτά φωτογραφίες και βίντεο που θα είναι πιο ελκυστικές και θα τον αποτυπώνουν έτσι όπως είναι σήμερα.

Η Μαρία αρχικά επικεντρώθηκε στην εφαρμογή του TIK TOK όπου δεν έχει δημοσιευμένα βίντεο τα οποία κάνει γιατί ντρέπεται να την βλέπουν άτομα τα οποία δεν γνωρίζει να κάνει χιουμοριστικά βιντεάκια και να “πελλαρίζει” όπως χαρακτηριστικά είπε. Το Instagram της δίνει την δυνατότητα της κλιμακούμενης κοινωνικότητας να μπορεί, δηλαδή, να αναρτά ιστορίες σε “στενούς φίλους” (close friends). Επιλέγει αυτή την δυνατότητα γιατί με αυτούς τους “φίλους” νιώθει πιο οικεία, νιώθει πιο άνετα να παρουσιάσει τον εαυτό της, την προσωπικότητά της και το πρόσωπό της. Έχει εστιάσει στο γεγονός ότι δεν της αρέσει να ανεβάζει τον εαυτό της εκτός των close friends γιατί έχει αρκετές ατέλειες στο πρόσωπο της όπως σπυράκια. Όπως και ο Αντρέας έτσι και η Μαρία ο μόνος λόγος για να αρχειοθετήσει μια φωτογραφία την οποία ανέβασε είναι επειδή έπαψε να της αρέσει ο εαυτός της όπως αποτυπώθηκε στην φωτογραφία και μετάνιωσε που την είχε ανεβάσει και συνεπώς επιθυμούσε να φύγει από το προφίλ της.

Η Χριστίνα στην συνέντευξή της ανέφερε ότι αν της αρέσει η πόζα, το ύφος και λοιπά τότε μπορεί να την ανεβάσει στα ΜΚΔ. Δεν θα ασχοληθεί πολύ αν πρόκειται όμως να βάλει κάποια ιστορία (Story) γιατί στις ιστορίες δεν βάζει το πρόσωπο της. Παρ'ολ'

αυτά δεν είναι αρκετά ενεργή στα ΜΚΔ και δεν ανεβάζει πολύ υλικό. Όταν οι φίλοι και οι φίλες της ανεβάζουν ιστορία (story) και η ίδια θεωρεί ότι δεν βγήκε ωραία θα ενοχληθεί που την ανέβασαν και θα αναρωτηθεί γιατί την έχουν ανεβάσει χωρίς να την ρωτήσουν. Θα κάνει like στην ιστορία (story) αυτή αλλά δεν θα κάνει αναδημοσίευση (repost). Η ίδια επικεντρώθηκε και στο γεγονός των αντιδράσεων σε μια ιστορία (story). Την ενδιαφέρει αρκετά το πώς θα πάρουν οι ακόλουθοι της την ιστορία (story) και αν θα αντιδράσουν θετικά ή αρνητικά. Θέλει να δει τι θα πουν οι ακόλουθοι της, αν θα κάνουν story reaction, αν θα δηλώσουν “Wow!” ή να σχολιάσουν την ιστορία (Story) της. Όταν επισκέφτηκε την συναυλία των Imagine Dragons στην Αθήνα την ενδιέφερε αρκετά να δείξει στους ακόλουθους της ότι πήγε σε μια τέτοιου είδους συναυλία με αυτούς τους “κορυφαίους”, όπως τους δήλωσε, ξένους καλλιτέχνες. Γι’ αυτό στάθηκε και στην αρκετή καταγραφή βίντεο και φωτογραφιών. Το γεγονός ότι επισκέφτηκε μια συναυλία στην οποία δεν είναι εύκολο για όλους και όλες να παραστούν, καθώς τέτοιου είδους ξένοι καλλιτέχνες σπάνια επισκέπτονται χώρες όπως είναι η Ελλάδα, είναι σημαντικό για την ίδια αφού ένιωθε τυχερή που είχε αυτή την ευκαιρία. Συνεπώς, αυτή η ευκαιρία της έδωσε την δυνατότητα να προβάλλει στοιχεία του εαυτού της αλλά και εμπειρίες που αλλού και σε άλλες περιπτώσεις ίσως να μην έδειχνε προς τα έξω. Σύμφωνα με τον όρο της αυτοπροβολής όπως παρουσιάζεται από τον Hollenbaugh (2021) αυτό ίσως σημαίνει την ανάγκη να αποδείξει στους ακόλουθούς της ότι σαν άτομο έχει καταφέρει να παρακολουθήσει από κοντά ένα συγκρότημα τέτοιας εμβέλειας και να προβάλλει στοιχεία του εαυτού της.

Στο ίδιο σκεπτικό βρίσκεται και ο Πέτρος. Κατά την διάρκεια της συνέντευξης δήλωσε ότι αναγκάστηκε να κατεβάσει από τον λογαριασμό του στα ΜΚΔ φωτογραφίες που όσο μεγάλωνε έβλεπε ότι δεν του άρεσαν. Όπως και ο Αντρέας έτσι και ο Πέτρος ανέφερε ότι οι περισσότερες του φωτογραφίες, κυρίως στο Facebook που ήταν ο πρώτος λογαριασμός σε ΜΚΔ που είχε, ήταν από την παιδική του ηλικία και δεν του άρεσε να υπάρχουν τέτοιες φωτογραφίες στον λογαριασμό του και τότε τις διέγραψε. Το γεγονός ότι επαναλαμβάνεται το ίδιο μοτίβο απαντήσεων σχετικά με την δυσaréσκεια του εαυτού όταν πρόκειται για φωτογραφίες νεαρότερης ηλικίας σημαίνει ότι τα άτομα επαναξιολογούν τους εαυτούς τους σχετικά με την αυτοπροβολή τους και την εξωτερική εμφάνισή τους. Η ελκυστικότητα η οποία διαφαίνεται στο παρόν σημείο

έρχεται να επιβεβαιωθεί με την έρευνα των Lowe & Grieve (2018) σχετικά με τις σκέψεις που πραγματοποιούν οι χρήστες και οι χρήστριες σχετικά με το τι αναρτούν σε ΜΚΔ. Τα άτομα αναθεωρούν τις εικόνες του εαυτού τους με την πάροδο του χρόνου θέλοντας να αποκρύψουν ανεπιθύμητες εκδοχές του εαυτού τους. Δήλωσε επίσης, ότι δεν ανεβάζει συχνά φωτογραφίες στις οποίες απεικονίζεται γιατί δεν του αρέσει πολύ ο εαυτός του να αναρτάται στα ΜΚΔ. Έθεσε τον προβληματισμό ότι ίσως δεν του αρέσει ο εαυτός του και νιώθει ανασφάλεια με αυτόν. Δεν θέλει να τον βλέπει ο κόσμος των ΜΚΔ τι κάνει και πού πάει. Αναφέρθηκε σε μια προσωπική του εμπειρία όπου είχε πάει να δει την τραγουδίστρια Αναστασία σε μια συναυλία της. Σε αυτή την συναυλία κατέγραψε αρκετά βίντεο, γύρω στα 5-6, και επικεντρώθηκε επιπλέον στο να γυρίζει το κινητό του γύρω στον κόσμο και να καταγράφει στιγμές από τον κόσμο που τραγουδούσε κατά την διάρκεια της συναυλίας. Όταν τελείωσε η συναυλία πήγε μαζί με την παρέα του πίσω στα καμαρίνια και έβγαλε φωτογραφία με την τραγουδίστρια. Την ανέβασε στον λογαριασμό του ως ιστορία (Story) γιατί ήθελε, ίσως, να δείξει στους ακόλουθους του ότι έβγαλε φωτογραφία μαζί της. Αυτό το σημείο είναι ακριβώς το ίδιο με ό,τι βίωσε και παρουσίασε στην συνέντευξή της η Χριστίνα. Ο Πέτρος απέδειξε στους ακολούθους του, προβάλλοντας τον εαυτό του στα ΜΚΔ μαζί με την τραγουδίστρια που είδε από κοντά, ότι μπόρεσε να συναντήσει και να μιλήσει από κοντά ενός διάσημου προσώπου που ίσως άλλα άτομα δεν θα είχαν την ευκαιρία. Έδωσε και το παράδειγμα πως και με τον Μέσι να έβγαζε φωτογραφία πάλι θα την ανέβαζε. Οποιοσδήποτε βγάλει φωτογραφία με κάποιο διάσημο, είπε, θα βάλει έστω και μια ιστορία (Story). Έθεσε ένα δικό του προσωπικό ερώτημα, *“Τωρά ίσως επειδή θέλουν να φουμίσουν κάτι; Να δείξουν ότι βρήκαν τον τάδε διάσημο;”*.

Σε αντίθεση με τον Αντρέα και τον Πέτρο, ο Μάριος δεν θα σταθεί στο αν θα αλλάξει την φωτογραφία που έχει προφίλ στο viber γιατί δεν τον απασχολεί και ιδιαίτερα. Δεν τον απασχολεί πώς θα αντιδράσουν οι ακόλουθοι του σε κάτι το οποίο θα μοιραστεί ο ίδιος στα ΜΚΔ. Θεωρεί ότι κάποιος για να του μιλήσει δεν χρειάζεται να περάσει από το προφίλ του για να δει τι άνθρωπος είναι και μετά να του μιλήσει. Δεν του αρέσει να αυτοφωτογραφίζεται και να αναρτά ιστορίες (Story) του εαυτού του στα ΜΚΔ. Προτιμάει αν θα βάλει κάποια ιστορία να μην είναι μόνος του και να υπάρχει συγκεκριμένος λόγος ή συγκεκριμένη περίπτωση. Το στοίχημα που βάζει με τους

φίλους και τις φίλες του κάθε φορά που αποφασίζουν να βγάλουν όλοι μαζί μια φωτογραφία είναι να αρέσει σε όλους και όλες η φωτογραφία οι εαυτοί τους , οι πόζες τους και το πώς θα παρουσιαστούν στην φωτογραφία.

Ο Χρήστος θεωρεί ότι η δημοσίευση του εαυτού στα ΜΚΔ είναι ένα αδιέξοδο καθώς δεν θα ανέβαζε κάτι άλλο εκτός από τον ίδιο στους λογαριασμούς του. Όμως δεν ακυρώνει το γεγονός να δημοσιεύει και άλλου είδους στιγμιότυπα όπως για παράδειγμα τοπία. Η συνεχής δημοσίευση του εαυτού του φτάνει να αγγίζει ένα σημείο ναρκισσισμού, δήλωσε. Η παρουσίαση του εαυτού, ίσως, να οδηγήσει ένα άτομο στο ναρκισσισμό. Με τον όρο ναρκισσισμό εννοείται ένα χαρακτηριστικό της προσωπικότητας του ατόμου που χαρακτηρίζεται από υπερβολικά θετική αυτοαντίληψη, ιδίως για την κοινωνική δημοτικότητα και τη σωματική εμφάνιση (Buss & Chiodo, 1991; Raskin & Terry, 1988, όπως αναφ. Taylor, 2019). Παρόλα' αυτά στα δεδομένα τα οποία συλλέχθηκαν στην παρούσα έρευνα δεν υπήρχε συνέντευξη η οποία να είχε τοποθετηθεί σε υπερβολική έκθεση του εαυτού που οδηγεί σε σημάδια ναρκισσισμού.

Επίσης, ο Χρήστος πιστεύει ότι για κάθε στιγμιότυπο το οποίο θα τραβήξει και θα προβάλλει προς τα έξω πάντα υπάρχει σκοπός. Για παράδειγμα όταν ρωτήθηκε εάν θυμάται κάποιο γεγονός το οποίο είχε καταγράψει και ποιος ήταν ο στόχος πίσω από την καταγραφή αυτή απάντησε ότι όταν είχε πάει στο μπαράκι “Δρόμος” για να δει την αδερφή του που τραγουδούσε, ένιωσε την ανάγκη να καταγράψει την σκηνή ως περήφανος αδελφός. Επιπλέον, ήθελε να δείξει στους ακολούθους του ότι πήγε και εκείνος στο συγκεκριμένο event. Όμως, δεν επικεντρώνεται στο να κοινοποιήσει υλικό στους λογαριασμούς του στα ΜΚΔ όπου να απεικονίζεται ο ίδιος, δηλαδή τύπου selfie, αλλά θα επικεντρωθεί να καταγράψει μια φωτογραφία ή ένα βίντεο το σημείο που πήγε και όχι αυτόν μαζί με το σημείο. Ένα καίριο και σημαντικό στοιχείο το οποίο παρέθεσε στην συνέντευξή του ήταν ότι θα δημοσιεύσει αυτό το υλικό από το οποίο καταγράφει σε κλάμπ ή μουσικές σκηνές που πηγαίνει γιατί θέλει να δείξει στους ακόλουθούς του ότι βαδίζει στις ίδιες συνήθειες των νέων της ηλικίας του και πηγαίνει και αυτός στις παρόμοιες τοποθεσίες. Η μικρή συχνότητα δημοσίευσης υλικού στον λογαριασμό του στο Instagram του έδωσε την ευκαιρία να ανεβάσει εκείνη την στιγμή την μουσική

σκηνή την οποία πήγε μαζί με την παρέα του. Ο αριθμός των ατόμων που θα έβλεπαν την συγκεκριμένη ιστορία (Story) έπαιζε για τον ίδιο σημαντικό ρόλο γιατί ουσιαστικά αυτός είναι ο λόγος που έβαλε την ιστορία (Story) όπως ανέφερε. Ήθελε να δείξει στο κοινό του ότι κάνει και αυτός την συγκεκριμένη συνήθεια. Σε αυτό το σημείο έρχεται να σταθεί και η Στέλλα, εργαζόμενη στο θέατρο Ριάλτο, η οποία καθημερινά παρατηρεί ότι ο κόσμος θεωρεί σημαντικό μέρος της ζωής του αυτό το γεγονός, αυτή την ενέργεια. Να δείξει, δηλαδή, πού πήγε και τι έκανε. Μια αντίθετη άποψη έχει ο Γρηγόρης ο οποίος παρατήρησε ότι με την πάροδο του χρόνου, ως άτομο είχε την ανάγκη να μειώσει την “προβολή” του στα ΜΚΔ γιατί, όπως δήλωσε, βγαίνοντας στην αγορά εργασίας όπου είναι ένα άλλο περιβάλλον με άλλες απαιτήσεις το άτομο πρέπει να προσέχει και τι παρουσιάζει. Το άτομο έχει την ανάγκη να βρει δουλειά και να χωρίσει το επαγγελματικό από το προσωπικό και το κοινωνικό.

Συνοψίζοντας την παρούσα ενότητα οι χρήστες και οι χρήστριες για να διαχειριστούν τις εντυπώσεις των άλλων θα επιλέξουν προσεκτικά πώς θα παρουσιάσουν τους εαυτούς τους στα ΜΚΔ. Θα δώσουν αρκετή προσοχή στο ελκυστικό κομμάτι της εξωτερικής τους εμφάνισης, θα επιμεληθούν ή θα αποφύγουν «τυχόν» ατέλειες που μπορεί να υπάρξουν και επιπλέον, θα επιλέξουν τα άτομα με τα οποία θα απεικονιστούν στην φωτογραφία καθώς και τους καλλιτέχνες και τις καλλιτέχνιδες που θα επιλέξουν να αναρτήσουν στις ιστορίες (stories) τους.

3.2.1 Views, Likes & Tags

Τα views, likes και τα tags αποτελούν κάποια από τα χαρακτηριστικά των ΜΚΔ που επιτρέπουν διάφορες επικοινωνιακές πρακτικές και χρησιμοποιούνται για την εκπλήρωση διαφορετικών επικοινωνιακών στόχων και αναγκών. (Smock et al., 2011 όπως αναφ. Kreling et.al., 2022). Αυτά τα χαρακτηριστικά ονομάζονται και αλλιώς δυνατότητες (affordances) τις οποίες παρέχει το κάθε ΜΚΔ ξεχωριστά ανάλογα με την χρήση του. Τα affordances επιτρέπουν στους ερευνητές να χαράξουν συστηματικά τον τρόπο με τον οποίο οι ιστορίες (Stories) και οι δημοσιεύσεις (posts) μπορεί να επηρεάσουν τις αλληλεπιδράσεις μεταξύ των χρηστών (Kreling et. al., 2022). Ο ίδιος αναφέρει ότι οι φωτογραφίες που κοινοποιούνται σε συνδυασμό με τα views, τα likes και τα tags, δίνουν ένα εύκολο και γρήγορο τρόπο να εκφραστεί την ταυτότητά του το

άτομο στο διαδίκτυο. Οι χρήστες και οι χρήστριες όπως στην πραγματική ζωή τους περιτριγυρίζονται από φίλους, γνωστούς και αγνώστους έτσι και στην online “ζωή” το κοινό αναφέρεται σε άτομα τα οποία μπορούν να δουν το κοινόχρηστο περιεχόμενο του, να σχολιάζουν, να κάνουν like κτλ. Όμως μπορεί το περιεχόμενο απλά να θεαθεί χωρίς κάποια αντίδραση. Σε ένα λογαριασμό ο οποίος είναι κλειστός (Ιδιωτικός) ο ίδιος και η ίδια ο χρήστης και η χρήστρια αντίστοιχα μπορεί να αποδεχτεί ή όχι άλλους και άλλες χρήστριες που θα στείλουν αίτημα. Έτσι με αυτή την κίνηση δίνει το δικαίωμα στους άλλους να αλληλεπιδράσουν με το προφίλ του και να τον βοηθήσουν να επιτύχει τους στόχους αυτοπαρουσίασης (Bazarova & Cloi, 2014 όπως αναφ. στο Kreling et.al., 2022). Οι αντιδράσεις όπως like ή comment ή τα repost λειτουργούν ως απόδειξη ότι ο χρήστης ή η χρήστρια προσελκύει την προσοχή την οποία επιζητά (Kim et. al., 2016 όπως αναφ. στο Kreling et. al., 2022), αλλά και την έγκριση (Barazova & Cloi, 2014 όπως αναφ. στο Kreling et. al., 2022) και την αγάπη (Malik, Dhir, & Nieminen, 2015 όπως αναφ. στο Kreling et. al., 2022). Σε ένα λογαριασμό που είναι δημόσιος ο χρήστης ή η χρήστρια έχει ένα μεγαλύτερο κοινό το οποίο έχει περισσότερη και ευκολότερη πρόσβαση στον λογαριασμό του. Συνεπώς, οι αλληλεπιδράσεις αυτές, ίσως, είναι περισσότερες και κάποιες φορές ανεξέλεγκτες. Τα συνεχή likes σε μια δημοσίευση υποδηλώνουν μια θετική επιρροή στο γεγονός ότι το άτομο λαμβάνει μια επιβεβαίωση για το περιεχόμενο το οποίο δημοσίευσε και αυτό συνεπάγεται με στοιχεία αυτοεκτίμησης του χρήστη ή της χρήστριας και την υποκειμενική ευημερία και αρνητικά με τη μοναξιά (Bazarova et. al., 2015; Burke et. al., 2010; Oh et. al., 2014; Valkenburg et.al., 2006 όπως αναφ. στο Burrow & Rainone, 2016). Σύμφωνα με τους Denissen et. al., Leary et.al., Downs, Reitz et.al. (2008; 1995; 2015 όπως αναφ. στο Burrow & Rainone, 2016) αρκετές μελέτες πεδίου έχουν αποδείξει ότι η αυτοεκτίμηση αυξάνεται όταν τα άτομα ανήκουν και γίνονται αποδεκτά από άλλους.

Τα likes, comments και τα tags μπορεί να θεωρηθούν ως ένας τύπος δέσμευσης (engagement) μεταξύ των χρηστών και χρηστριών και των ακολούθων τους. Επομένως, σύμφωνα με τους Doney, Wikle & Martinez (2020) όταν οι χρήστες και οι χρήστριες μετρούν μεγάλο αριθμό like και σχολίων (comment) ταυτόχρονα μετράνε και ένα συγκεκριμένο τύπο εμπλοκής που όμως ίσως, δεν καθορίζει την πλήρη εμβέλεια ή την αποτελεσματικότητα μιας ανάρτησης.

Στο Instagram η δυνατότητα των views προήλθε από το Snapchat όταν το δεύτερο είχε λανσάρει πρώτο την δυνατότητα αυτή. Σύμφωνα με την Amancio (2017) η σελίδα “Ιστορία” (Story) η οποία εμφανίζεται στην αριστερή στήλη και των δύο ΜΚΔ είναι ένα σημείο όπου ο χρήστης και η χρήστρια μπορεί να εμφανίσει μια φωτογραφία ή ένα βίντεο που θα μείνει στον λογαριασμό του/της για 24 ώρες. Σε αυτή την ιστορία (Story) υπάρχουν οι δυνατότητες επισήμανσης (Tag) άλλων χρηστών και χρηστριών, η προσθήκη τοποθεσίας (Location), μουσικής, επεξεργασίας της φωτογραφίας/βίντεο με τη χρήση κάποιου φίλτρου κ.α. Η ιστορία (Story) δίνει την δυνατότητα στο χρήστη και την χρήστρια, επίσης, να δει πόσες προβολές (views) είχε η ιστορία (Story) την οποία ανέβασε. Η συγκεκριμένη δυνατότητα είναι αυτή που απασχόλησε την παρούσα έρευνα σε σχέση με την παρουσίαση του εαυτού.

Οι συμμετέχοντες και οι συμμετέχουσες στην παρούσα έρευνα δήλωσαν ότι εν μέρει ίσως τους ενδιαφέρει λίγο ένα βίντεο τους ή μια φωτογραφία από μια συναυλία να πάρει τα επιθυμητά likes ή τις επιθυμητές αντιδράσεις. Κάποιες φορές είναι προετοιμασμένοι στον αριθμό views/likes που θα πάρουν στο Instagram και στο Facebook. Χαρακτηριστικά ο Αντρέας είχε πει ότι η σπάνια ανάρτησή του οπτικοακουστικού υλικού στους λογαριασμούς του Facebook και Instagram τον ενδιαφέρει να πάρει αρκετές αντιδράσεις- likes συγκεκριμένα-. Όμως εάν δεν πάρει τα επιθυμητά likes δεν θα διαγράψει το υλικό και να το ανεβάσει ξανά σε ώρες αιχμής. Γνωρίζει ο ίδιος περίπου πόση απήχηση θα έχουν οι φωτογραφίες του που θα ανεβάσει. Έχει παρατηρήσει ότι στο Facebook οι αναρτήσεις του φτάνουν μέχρι τα 100 likes και στο Instagram αντίστοιχα γύρω στα 80. Έτσι, ξέρει πάνω κάτω πώς θα κυμανθούν τα likes του οπότε δεν έχει προσδοκίες και ούτε τον απασχολεί να σβήσει κάτι για αυτό τον λόγο.

Η Μαρία δήλωσε επίσης ότι δεν την απασχολεί πόσα like θα πάρει, ούτε θα δει ποιος της έκανε like για να ανταποδώσει ή όχι το like στην ανάρτηση του/της άλλου/ης. Ο Μάριος επίσης, στέκεται στην ίδια άποψη με αυτή του Αντρέα και της Μαρίας. Προσωπικά, δεν θεωρεί σημαντικό και ούτε τον απασχολεί πώς θα αντιδράσει

κάποιος/α σε κάποια ανάρτηση του ή πώς θα την σχολιάσει. Θεωρεί ότι το κάθε ΜΚΔ έχει το ο χρήστης και η χρήστρια υπάρχει για να καλύπτει τις ανάγκες τους και δεν θα μπει στην διαδικασία να σβήσει φωτογραφία που δεν πήρε τα επιθυμητά like.

Εν τούτοις ο Χρήστος δήλωσε ότι τον ενδιαφέρουν τα likes αλλά όχι σε μεγάλο βαθμό. Το ίδιο και ο Γρηγόρης, ο οποίος πλέον δεν διατηρεί τον λογαριασμό του στα ΜΚΔ και συγκεκριμένα στο Facebook. Δήλωσε ότι όταν πρωτοξεκίνησε να χρησιμοποιεί τον λογαριασμό πριν από 15 χρόνια μπορούσε να δώσει έμφαση στο πώς “κινήθηκε” η δημοσίευσή του. Αν κάποιος, για παράδειγμα, του έκανε like αλλά σε ένα λογικό πλαίσιο όχι να αναγκαστεί να διαγράψει την δημοσίευσή του γιατί δεν πήρε τα επιθυμητά likes/σχόλια.

Όσον αφορά τις προβολές (views) σε ιστορίες που ανεβάζουν κατά την διάρκεια μιας συναυλίας ή ενός άλλου μουσικού event οι συμμετέχοντες και οι συμμετέχουσες δήλωσαν ότι τους ενδιαφέρει ο αριθμός προβολών (view) που θα πάρουν. Η Μαρία δήλωσε ότι βλέπει τον αριθμό προβολών (views) που παίρνει μια συγκεκριμένη ιστορία (Story) της στο Instagram και παρατηρεί εάν προβλήθηκε η ιστορία (Story) της από ένα συγκεκριμένο άτομο. Κάτι στο οποίο διαφέρει η ορατότητα των προβολών (view) στην ιστορία (Story) σε σχέση με τα σχόλια και τα likes για τις αναρτήσεις είναι πως υποδηλώνουν ότι η συμπεριφορά αυτοπαρουσίασης μπορεί να αλλάξει από την κύρια τροφοδοσία στην ενότητα ιστορία (Story) εντός της εφαρμογής. Με βάση το παράδειγμα της Μαρίας, η συγκεκριμένη συνεντευξιαζόμενη ενδιαφέρεται να παρουσιάσει ένα συγκεκριμένο πρόσωπο ή μια συγκεκριμένη προσωπικότητα απέναντι σε ένα συγκεκριμένο πρόσωπο/ακόλουθο της.

Το ίδιο ενδιαφέρει και την Χριστίνα η οποία κατά την διάρκεια της συνέντευξής της ανέφερε πως το Instagram θα ήταν καλό να προσθέσει την δυνατότητα στην ιστορία καθώς βλέπει κάποιος ή κάποια τις προβολές (views) να μπορεί και να κάνει αναζήτηση το όνομα που ενδιαφέρει να δει παρά να κάνει scroll μέχρι να το πετύχει.

Παρ' ολ' αυτά, ο Πέτρος ήταν ο μοναδικός συμμετέχοντας ο οποίος απάντησε πως δεν τον ενδιαφέρουν τα views ή ποιος/α θα δει την ιστορία (Story) απλώς το μόνο που τον ενδιαφέρει είναι να το δει ο κόσμος και να έχει μια άλφα απήχηση. Τέλος, ο Χρήστος δήλωσε ότι τον ενδιαφέρουν οι προβολές (views) στο Instagram και δήλωσε ότι εάν νιώσει ότι ένας αριθμός προβολών (views) είναι καλός, τότε θα νιώσει ικανοποίηση και ότι τον είδαν.

Όσον αφορά τα tags τώρα οι χρήστες και οι χρήστριες έχουν την δυνατότητα όταν προετοιμάζουν να ανεβάσουν μια φωτογραφία ή ένα βίντεο να προσθέσουν ετικέτα (tag) το όνομα κάποιου/ας άλλου/ης χρήστη/τριας. Σύμφωνα τους Burke et.al. (2011 όπως αναφ. στο Dhir et.al., 2017) όταν ένα υλικό και κυρίως φωτογραφία έχει επισημανθεί δημιουργείται μια σύνδεση επικοινωνίας μεταξύ των χρηστών. Οι χρήστες και οι χρήστριες που έχουν επισημανθεί, στις ιστορίες (Story) έχουν την δυνατότητα να πραγματοποιήσουν αναδημοσίευση (repost) της προσθέτοντάς την στον δικό τους λογαριασμό. Η επισήμανση δίνει την δυνατότητα και σε άλλους χρήστες και άλλες χρήστριες να δουν το υλικό και να λάβουν ανατροφοδότηση (Besmer et. al., 2010 όπως αναφ. στο Dhir et.al., 2017) και ενισχύει την ορατότητα των φωτογραφιών και διευρύνει το αρχικό κοινό (Besmer et. al., 2010 όπως αναφ. στο Dhir et.al., 2017). Επίσης, η επισήμανση (tag) επιτρέπει στους χρήστες και στις χρήστριες να διατηρούν και να αναπτύσσουν τις διαδικτυακές τους ταυτότητες και τις σχέσεις μεταξύ φίλων και οικογένειας (Eftekhar et.al., 2014 όπως αναφ. στο Dhir et.al., 2017) και βοηθούν να αναπτύσσουν στενές σχέσεις (Burke et. al., 2011 όπως αναφ. στο Dhir et.al., 2017). Η επισήμανση ή αλλιώς το tagging αυξάνει επίσης την ορατότητα των κοινών φωτογραφιών και προσφέρει δυνατότητες για μια πρόσθετη κοινή χρήση ψηφιακού περιεχομένου (Basmer et al., 2010 όπως αναφ. Dhir et.al., 2017).

Από την άλλη υπάρχουν και τα άτομα τα οποία επιλέγουν να μην επισημάνουν τα άτομα τα οποία είναι μαζί τους ή απεικονίζονται στις ιστορίες (Stories). Το να μην είναι κάποιος φίλος (Bevan et.al., 2012 όπως αναφ. στο Büttner & Rudert, 2021) ή το να μην λαμβάνεις τα επιθυμητά likes ως απάντηση σε μια ανάρτηση στα ΜΚΔ (Wolf et.al., 2015 όπως αναφ. στο Büttner & Rudert, 2021) έχουν παρόμοιες αρνητικές συνέπειες με

αυτές του αποκλεισμού στην πραγματική ζωή (Reich et al., 2018; Schneider et. al., 2017 όπως αναφ. στο Büttner & Rudert, 2021).

Σύμφωνα με τους Büttner & Rudert (2021) η προσθήκη ετικέτας ίσως χρησιμεύει και ως πηγή αυτοεκτίμησης και του ανήκειν για τις χρήστριες και τους χρήστες των ΜΚΔ. Για παράδειγμα, το να έχει κάποιο άτομο tag μπορεί να είναι ένα σύνθημα για την επίλυση των αβεβαιοτήτων που έρχονται με τις κοινωνικές αλληλεπιδράσεις στον πραγματικό κόσμο (Boothby et al., 2018 όπως αναφ. στο Büttner & Rudert, 2021). Η επισήμανση (tagging) μεταξύ των φίλων μπορεί να σηματοδοτεί την εγγύτητα της σχέσης τους (Burke et al, 2011Burke & Kraut, 2014 όπως αναφ. στο Büttner & Rudert, 2021). Ακόμη σύμφωνα με τους Büttner & Rudert, 2021 το tagging δίνει την εντύπωση του ανήκειν στον χρήστη ή την χρήστρια που έχει επισημανθεί και έτσι δημόσια αντιπροσωπεύεται σε μια δημοσίευση για να την δουν όλοι και όλες. Έτσι αυτή η επισήμανση προσδίδει την εντύπωση στους άλλους ότι αυτό το άτομο είναι ενδιαφέρον και επιθυμητό έτσι ώστε να ασχοληθεί κανείς και καμία μαζί του. Η μη επισήμανση (tag) του ατόμου οδηγεί να προκαλέσει συναισθήματα αβεβαιότητας (Chen et. al., 2010 όπως αναφ. στο Büttner & Rudert, 2021) και να απειλήσει θεμελιώδεις ανάγκες (Schneider et. al., 2017 όπως αναφ. στο Büttner & Rudert, 2021).

Ένα άλλο φαινόμενο το οποίο παρουσιάστηκε στην παρούσα έρευνα είναι, όπως έχει αναφερθεί και στην πιο πάνω ενότητα παρουσίασης του εαυτού, είναι η διαγραφή της επισήμανσης (Tag) ή αλλιώς η αποεπιγραφή του εαυτού από φωτογραφίες άλλων. Αυτό συνήθως γίνεται γιατί το άτομο δεν επιθυμεί να εμφανίζεται στο προφίλ του χρήστη ή της χρήστριας που τον έχει κάνει tag για διάφορους λόγους. Η συμμετέχουσα Χριστίνα είχε δηλώσει χαρακτηριστικά, όπως προαναφέρθηκε, ότι δεν θα πραγματοποιήσει αναδημοσίευση (repost) μιας ιστορίας (Story) που δεν βγήκε καλή. Θα πραγματοποιήσει like στην ιστορία (story) παρ'ολ' αυτά δεν θα το αναδημοσιεύει για να το δουν οι δικοί και οι δικές της ακόλουθοι. Σύμφωνα με τους Birnholtz et.al. (2017 όπως αναφ. στο Büttner & Rudert, 2021) η αποτιτλοφόρηση (untagging) βλάπτει την σχέση μεταξύ του tagger και του tagee. Με λίγα λόγια να μην βγάλει κανείς ετικέτες είναι κάτι που ο tagee αποφάσισε ενεργά να κάνει από μόνος του ενώ η μη επισήμανση από άλλο άτομο είναι μια απύσα ενέργεια. Το Untagging μπορεί να

περιγραφεί και ως μια μορφή απόρριψης ότι δηλαδή το άτομο δεν θέλει να αλληλεπιδράσει και έτσι είτε βγάζει τον εαυτό του από την επισήμανση (tag) είτε απορρίπτει την αναδημοσίευση (repost) αγνοώντας το (Wesselmann et al., 2019 όπως αναφ. στο Büttner & Rudert, 2021).

Η χρήση ετικετών (tags) σε μια δημοσίευση αφορά στην ανάγκη να ανήκει ο χρήστης ή η χρήστρια σε κάποια ομάδα (Baumeister & Leary, 1995 όπως αναφ. στο Büttner & Rudert, 2021). Στην προκειμένη περίπτωση η ανάγκη των χρηστών και των χρηστριών να επισημάνουν, τον καλλιτέχνη ή τους/τις φίλους/ες τους αλλά και να επισημανθούν από τους δεύτερους σημαίνει ότι θέλουν να αποδείξουν στα άτομα τα οποία τους ακολουθούν ότι ανήκουν κάπου και ότι έχουν παρέα στο να κάνουν πράγματα τα οποία κάνουν και άτομα της ηλικίας τους, όπως ανέφερε πιο πάνω ο Χρήστος.

Τα άτομα που έχουν την περισσότερη ανάγκη να ανήκουν θα προσπαθήσουν να κερδίσουν την αποδοχή των άλλων ενώ τα άτομα με την λιγότερη ανάγκη να ανήκουν η απόκτηση αποδοχής και η ένταξη έχει χαμηλότερη προτεραιότητα σύμφωνα με τους Leary et al. (2013 όπως αναφ. στο Büttner & Rudert, 2021). Για παράδειγμα ο Αντρέας και η Μαρία είχαν αρχικά δηλώσει ότι εξαρτάται εάν ο λογαριασμός τους είναι δημόσιος θα προσθέσουν και τα ανάλογα tags. Συνήθως τα άτομα τα οποία κάνουν επισήμανση (tag) είναι τα άτομα τα οποία είναι μαζί τους π.χ οι φίλοι και οι φίλες τους αλλά και οι καλλιτέχνες/ίδες. Όσον αφορά την επισήμανση (tag) καλλιτεχνών ο Αντρέας δήλωσε ότι είναι μια αλληλεπίδραση μεταξύ κοινού και τραγουδιστή/τριας που διαφορετικά δεν μπορεί κάποιος να την έχει. Έδωσε το παράδειγμα των τραγουδιστών που είχε δει πρόσφατα σε συναυλία, Στέφανου Κορκολή, Σοφίας Μανουσάκη και Αλκίνοου Ιωαννίδη, λέγοντας ότι αν κάποιος του στείλει ένα απλό μήνυμα ίσως δεν λάβει ποτέ απάντηση ή αν απαντήσει κάποιος θα είναι ο μάνατζερ ή ένα αυτοματοποιημένο μήνυμα. Επομένως, όπως ανέφερε, ακόμη και μια αναδημοσίευση (repost) είναι ένα παράδειγμα ότι ο καλλιτέχνης μπήκε στο συγκεκριμένο MKΔ και είδε αυτή την αλληλεπίδραση με το κοινό. Η Μαρία όταν βλέπει μια αναδημοσίευση (repost) από καλλιτέχνη τον οποίο έχει κάνει επισήμανση (tag) ενθουσιάζεται και χαίρεται πολύ. Θα το πει στις φίλες της και μπορεί να το κάνει και screenshot για να το έχει ότι ο συγκεκριμένος ή συγκεκριμένη τραγουδιστής και

τραγουδίστρια το έκανε αναδημοσίευση (repost). Υπήρξαν φορές που έκανε την αναδημοσίευση (repost) του καλλιτέχνη αναδημοσίευση ξανά. Η Χριστίνα όμως λόγω της ιδιωτικότητας που έχει το προφίλ της στο Instagram λόγω του ότι είναι “κλειστό” κάνει επισήμανση (tag) μόνο τους φίλους και τις φίλες της που την ακολουθούν και τους ακολουθεί γιατί ξέρει ότι όταν κάνει tag τους καλλιτέχνες δεν θα τους πάει ειδοποίηση. Ο Πέτρος ανέφερε πως από την στιγμή που ο λογαριασμός του είναι κλειστός δεν συνηθίζει να κάνει επισήμανση (tag). Όμως, μπορεί απλώς να αναγράψει το όνομα του για να γνωρίζει ο ακόλουθός ή η ακολουθός του ποιος καλλιτέχνης/ίδα είναι για να τον/την ψάξει. Πραγματοποιεί tag την παρέα του όμως δεν εμφανίζονται πάνω στην ιστορία τα ονόματά τους αλλά τα κρύβει εκτός πλαισίου. Έτσι μπορεί το άτομο που έχει γίνει tag να αναδημοσιεύσει στον δικό του λογαριασμό.

Ο Μάριος ανέφερε ότι όταν κάποιος ή κάποια από την παρέα του τον κάνει tag σε μια ιστορία τότε μετά θα κάνει αναδημοσίευση συνήθως μετά στον δικό του λογαριασμό για να εμφανίζεται και στον δικό του. Δεν συνηθίζει όταν πάει σε μια συναυλία να προσθέτει σε ετικέτα τον καλλιτέχνη όμως θυμάται όταν είχε βγάλει και ανέβασε φωτογραφία με ένα καλλιτέχνη τότε μόνο τον έκανε tag. Γιατί ανεβάζει κάτι για εκείνον δεν ανεβάζει κάτι για να το δει κάποιος άλλος οπότε δεν ασχολείται αν θα τον επισημάνει ή όχι. Αν θα βάλει ετικέτα θα το κάνει μόνο στα άτομα της παρέας με την οποία βρίσκεται. Αυτό γίνεται όταν κάνει ο ένας τον άλλο tag. Ο μόνος λόγος είναι η αναδημοσίευση ή για να δείξει με ποιους ήταν. Η ανάγκη του αυτή ίσως είναι επειδή, όπως προαναφέρθηκε, θέλει να αποδείξει ο χρήστης ή η χρήστρια ότι ανήκει σε μια παρέα και σε ένα σύνολο με το οποίο κάνουν και ενδιαφέρονται για τα ίδια πράγματα. Ο Χρήστος από την άλλη δεν τον ενδιαφέρει να κάνει tag τον καλλιτέχνη αφού σε μια μουσική σκηνή που πήγε όταν τραγουδούσε η αδελφή του είχε μόνο κάνει tag την ίδια κρύβοντας το όνομα της. Όμως γενικά δεν τον ενδιαφέρει να επισημάνει σε φωτογραφία τον καλλιτέχνη.

Η Στέλλα, ως προσωπικό του Ριάλτο, δήλωσε στην συνέντευξή της ότι κάτι το οποίο διαφέρει ανάμεσα στα ηλικιακά γκρουπ είναι το πώς αντιδράνε τα νεαρά άτομα στις αναδημοσιεύσεις (repost) των καλλιτεχνών σε σύγκριση με τα πιο ενήλικα άτομα. Συγκεκριμένα, ανέφερε, δίνοντας το παράδειγμα της Μαρίνα Σάττη, πως εάν

πραγματοποιήσει η συγκεκριμένη τραγουδίστρια αναδημοσίευση (repost) θα χαρεί το άτομο όμως αυτό που δεν γνωρίζουν- και ίσως δεν παραδέχονται αρκετοί και αρκετές νέοι και νέες είναι ότι αρκετοί/ες καλλιτέχνες/ιδες δεν ενεργούν οι ίδιοι στα ΜΚΔ αλλά οι μάνατζερ τους.

Ανάμεσα στο θέμα των αναδημοσιεύσεων (repost) παρουσιάζεται και ένα ζήτημα που αφορά την αναδημοσίευση και την χρήση του υλικού από τρίτους για άλλους σκοπούς. Για παράδειγμα, το Θέατρο Ριάλτο είχε ερωτηθεί πως αφού απαγορεύει την καταγραφή υλικού πραγματοποιεί αναδημοσιεύσεις των δημοσιεύσεων τύπου ιστοριών (story) στα οποία έχει γίνει tag. Η Έλενα ως υπεύθυνη στο Τμήμα Μάρκετινγκ του θεάτρου απάντησε πως όταν δεν καταλάβουν ένα θεατή ή μια θεάτρια ότι βιντεογραφεί σε συναυλία και δουν το βίντεο αναρτημένο με ετικέτα το ίδιο το θέατρο τότε η ίδια στην αναδημοσίευση του παίρνει όλη την ευθύνη. Από την στιγμή που ο θεατής ή η θεάτρια το κατέγραψε διακριτικά χωρίς να ενοχλήσει για να υπάρξει αυτό το αποτέλεσμα τότε το θέατρο το κρίνει ως αντιπροσωπευτικό. Παρ'ολ'αυτά, θεωρεί πως και το συγκεκριμένο repost πέραν από αυτό είναι και ένα κομμάτι της προώθησης και των ΜΚΔ γιατί έτσι επικοινωνεί ο κόσμος με το θέατρο. Όμως ανέφερε ότι υπάρχουν αρκετά ανεπιθύμητα tags που γίνονται από συγκεκριμένα άτομα τα οποία γνωρίζει και έχει "στιγματίσει" οπότε ως υπεύθυνη στο Τμήμα Μάρκετινγκ ξέρει να φιλτράρει και να διαλέγει τι είδους repost θα πραγματοποιήσει. Όταν κάποιος κάνει επισήμανση (tag) το θέατρο ή μια παράσταση, ανέφερε, δίνει το δικαίωμα στο ίδιο το θέατρο να χρησιμοποιήσει το υλικό όπως θέλει. Τις περισσότερες φορές μεγαλώνει την εικόνα για να αναγράφεται το όνομα του ατόμου κάπου πάνω αλλά δεν το κάνει έντονα να φανεί. Όμως τόνισε ότι από την στιγμή που δίνει το πράσινο φως ο κάτοχος του οπτικοακουστικού υλικού απευθείας έχει το δικαίωμα το θέατρο να το χρησιμοποιήσει. Το ίδιο ανέφερε και η υπεύθυνη παραγωγής του θεάτρου πως ενώ κανονικά ούτε αυτοί έπρεπε να κάνουν αναδημοσίευση εν τούτοις έχουν την σχετική άδεια από την παραγωγή της κάθε συναυλίας για να πιάσουν πλάνα και να κάνουν και αναδημοσίευση. Η χρήση της ψηφιακής επικοινωνίας είναι σημαντική για το ίδιο το θέατρο. Ειδικά όταν υπάρχουν αρκετές sold out παραστάσεις γιατί είναι σημαντικό για την φιλοξενία του/της καλλιτέχνη/ιδας σε άλλο χρόνο για νέες παραστάσεις.

Η Χριστίνα είχε παραδεχτεί στην συνέντευξη της ότι σε μια συναυλία την οποία πήγε είχε κάνει επισήμανση (tag) τον τραγουδιστή στον οποίο πήγε, πραγματοποιήθηκε αναδημοσίευση (repost) χωρίς όμως να αναγράφεται το όνομα της. Το ίδιο βίωσε και ο Αντρέας ο οποίος είχε πάει σε μια παράσταση στο Ριάλτο, το οποίο όπως προαναφέρθηκε απαγορεύει την καταγραφή, και στην αναδημοσίευση (repost) που πραγματοποίησε το θέατρο σε ιστορία (Story) του Αντρέα δεν ανέφερε το όνομα του. Είχε ενοχληθεί σε αυτή την κίνηση του θεάτρου γιατί θεώρησε πως έπρεπε να αναγράφεται το όνομα του λογαριασμού του σε αυτή την αναδημοσίευση. Όσον αφορά όμως αναδημοσίευση από τον καλλιτέχνη εάν δεν αντιδράσει ο καλλιτέχνης δεν θα τον ενοχλήσει αλλά θα τον ευχαριστούσε ένα δικό τους repost.

Ο Πέτρος όσον αφορά την αναδημοσίευση (repost) χωρίς να αναγράφεται το όνομά του δήλωσε ότι ο μόνος τρόπος για να μην εμφανίζεται το όνομά του είναι να γίνει download το βίντεο και να αναρτηθεί ξανά από το άτομο που θα πραγματοποιούσε, σε πραγματικές συνθήκες, την αναδημοσίευση (repost). Με οποιοδήποτε άλλο τρόπο, για παράδειγμα με την αναδημοσίευση (repost) αναγκαστικά είτε με full screen είτε όχι το όνομα του χρήστη ή της χρήστριας θα φαίνεται και αν πατήσει κάποιος ή κάποια πάνω θα τον/την πάρει στο προφίλ του. Τώρα στην περίπτωση που αν το κατεβάσει αυτός που κανονικά θα έκανε αναδημοσίευση (repost) για να το ανεβάσει ως δικό του θα ένιωθε άσχημα γιατί δεν του δίνει το δικαίωμα ούτε τον αναφέρει πως είναι αυτός που κατέγραψε το στιγμιότυπο. Ίσως όμως μπορεί και να μην τον νοιάξει από την άλλη αλλά ανέφερε πως θα προτιμούσε από την στιγμή που το πήρε το βίντεο του να τον αναφέρει γιατί από την στιγμή που έβαλε τον λογαριασμό σε δημόσια λειτουργία θα ήθελε να δείξει ότι πήγε σε αυτό το γεγονός και να πάρει τους ανάλογους ακόλουθους (followers).

Συνοψίζοντας την ενότητα αυτή φαίνεται ότι τα likes σε μια δημοσίευση του χρήστη ή της χρήστριας δεν απασχολούν τους συνεντευξιαζόμενους/ες τόσο όσο οι προβολές (views) στις ιστορίες (stories). Η παρουσίαση του εαυτού μέσω των ιστοριών (stories) παίζει σημαντικό ρόλο καθώς το άτομο προετοιμάζει διαφορετικά τον εαυτό του για τις αναρτήσεις των ιστοριών (stories). Οι απόψεις των συνεντευξιαζόμενων/ουσων οδηγούνται στο συμπέρασμα ότι ενδιαφέρονται περισσότερο να προβάλουν ένα συγκεκριμένο πρόσωπο μέσω των ιστοριών (stories) στοχεύοντας σε συγκεκριμένα

άτομα τα οποία τους ενδιαφέρει να διαχειριστούν εντυπώσεις προς αυτά. Τέλος, όσον αφορά τα tags αποτελούν μεγάλο σημαντικό κομμάτι στον διαμοιρασμό οπτικοακουστικού υλικού. Ίσως είναι από τις σημαντικότερες δυνατότητες που παρέχει το μέσο καθώς με αυτά φαίνεται πόσο αποδεκτό ή όχι είναι το άτομο. Εκτός από αυτό όμως δίνει την δυνατότητα στους χρήστες και στις χρήστριες για μια ευρύτερη αναγνωρισιμότητα αφού με μόνο μια επισήμανση το άτομο θα μπορεί να αναδημοσιεύσει το υλικό και να «τρέξει» η φωτογραφία στον ιστό και σε άλλους λογαριασμούς. Όταν ταγκαριστεί ένα άτομο και γίνει αναδημοσίευση τότε ο λογαριασμός μπορεί να γίνει πιο εύκολα γνωστός και προσβάσιμος. Αυτό όμως μπορεί να φέρει και τον κίνδυνο το υλικό να «κλαπεί» από άλλους χρήστες ή άλλες χρήστριες πιο εύκολα και να κυκλοφορεί στον ιστό χωρίς να αναφέρεται ο δικαιούχος της ιστορίας (story).

3.2.2 Συμμόρφωση

Η παρούσα έρευνα είχε κυρίως στοχεύσει στο να παρατηρήσει το περιβάλλον μέσα στο οποίο πραγματοποιείται ένα μουσικό event και κυρίως μια συναυλία σε κλειστό θέατρο. Κατά την διάρκεια της συμμετοχικής παρατήρησης αυτής παρατηρήθηκε η χρήση κινητού από το κοινό με σκοπό την καταγραφή οπτικοακουστικού υλικού ενώ κανονικά από τους κανονισμούς του θεάτρου απαγορεύεται. Σημαντικό είναι να αναφερθεί ως στοιχείο το οποίο αντλήθηκε από τις συνεντεύξεις προτού αναλυθεί το παρόν θέμα είναι το εξής:

Η Έλενα ως υπεύθυνη στο Τμήμα Μάρκετινγκ τοποθετήθηκε στο θέμα χρήσης κινητού τηλεφώνου με βάση την ηλικία κάποιου. Παρατήρησε ότι όταν μια παράσταση είναι πιο νεανική και αφορά τις ηλικίες 20-35, το κινητό τους να μην θα είναι αθόρυβο και με χαμηλή την φωτεινότητα αλλά θα το κρατάνε στα χέρια τους ή στα πόδια τους κτλ. Ενώ οι πιο μεγάλοι σε ηλικία άνθρωποι θα το έχουν κλειστό στην τσάντα τους και ίσως ξεχάσουν ότι υπάρχει Το παράδειγμα του μεγάλου σε ηλικία κυρίου που αναφέρθηκε στην εισαγωγή καθώς και η παιδεία που έχει το κάθε άτομο προς τους κανόνες και τους νόμους είναι δύο σημαντικά στοιχεία τα οποία έρχονται να συνδεθούν με την συμμόρφωση. Όμως αξιοσημείωτο να αναφερθεί σε αυτό το σημείο είναι το γεγονός πως αυτός ο εθισμός στη χρήση κινητού από τις νεαρές γενιές είναι το πως είναι

εξοικειωμένοι και εξοικειωμένες με το διαδίκτυο και τις νέες τεχνολογίες. Τα απλά κινητά τηλέφωνα και τα smartphones είναι και τα δύο κινητές συσκευές που υποδηλώνουν κοινωνική ταυτότητα και κατάσταση. Όμως το κύριο χαρακτηριστικό που διαφέρει αυτά τα δύο είναι πως τα smartphone έχουν μόνιμη πρόσβαση στο διαδίκτυο (Bian & Leung, 2015; Kuss, Kanjo, et al., 2018; Kwon et al., 2013; Lin et al, 2014; Skierkowski & Wood, 2012, όπως αναφ. στο Panova & Carbonell, 2018) και συνεπώς σε όλα τα ΜΚΔ όπου το άτομο μπορεί να έχει πρόσβαση για να συνομιλήσει και να σερφάρει. Το smartphone έχει γίνει βασικό μέρος της καθημερινής ζωής. Η έρευνα απέδειξε ότι ορισμένοι άνθρωποι προσκολλώνται στη συσκευή έτσι ώστε να αποφύγουν το άγχος του αποχωρισμού από αυτή. (Cheever, Rosen, Carrier & Chavez, 2014; King et. al., 2013 όπως αναφ. στο Panova & Carbonell, 2018).

Έχουν μελετηθεί τρία στάδια. Πρώτον, αυτό της μη συμμόρφωσης σε κανονισμό όπου ο θεατής και η θεάτρια γνωρίζει από πριν, δεύτερον, τη παρατήρηση από εργαζόμενους προς τους θεατές και τις θεάτριες που παραβαίνουν τους κανονισμούς και τρίτο εάν τελικά ο θεατής και η θεάτρια θα συμμορφωθεί ή όχι.

Αρχικά όμως θα γίνει αναφορά στην ανυπακοή η οποία εμφανίζεται στην αρχή αυτών των σταδίων. Η ανυπακοή παρουσιάστηκε, στην παρούσα έρευνα, όταν το ίδιο το θέατρο ανακοινώνει στην αρχή κάθε παράστασης την απαγόρευση οποιασδήποτε καταγραφής υλικού μέρους ή όλης της παράστασης χωρίς την σχετική άδεια. Κατά την διάρκεια των συμμετοχικών παρατηρήσεων τουλάχιστον τα πρώτα δέκα λεπτά ο κόσμος συμμορφωνόταν σε αυτό τον κανόνα. Όμως μετά από λίγο η χρήση γινόταν όλο ένα και συχνότερη με αποτέλεσμα οι ταξιθέτριες να οδηγούνται στην παρατήρηση με την χρήση λείζερ.

Η υπακοή, σύμφωνα με τους Song et.al. (2012 όπως αναφ. στο Pozzi et. al., 2014) είναι όταν το υποκείμενο τηρεί την ενέργεια και στάση την ίδια με άλλων για να επιδιώξει ανταμοιβές ή να αποφύγει τιμωρίες. Στην προκειμένη περίπτωση η υπακοή παρουσιάζεται όταν ο θεατής ή η θεάτρια ακολουθεί τους νόμους περί καταγραφής οπτικοακουστικού υλικού και δεν κάνει οποιαδήποτε χρήση. Με λίγα λόγια σύμφωνα

με το Pozzi et.al. (2014) η εποικοδομητική υπακοή είναι το σύνολο των συμπεριφορών που προάγει κοινωνική αρμονία ενώ η καταστροφική υπακοή είναι το σύνολο των συμπεριφορών άκριτης αποδοχής ανήθικων ή παράνομων αιτημάτων από μια αρχή. Κατά συνέπεια, η προκοινωνική ανυπακοή προωθεί μια θετική αλλαγή στην κοινωνία και η αντικοινωνική ανυπακοή αποσκοπεί μια “εγωιστική” βελτίωση της κατάστασης ως μόνο όφελος του ατόμου ή μιας συγκεκριμένης ομάδας. Χωρίς να αναλυθεί περισσότερο στην παρούσα έρευνα, η μελέτη περίπτωσης αφορά μια εποικοδομητική υπακοή όπου τα άτομα ακολουθούν την κοινωνική αρμονία στο πλαίσιο μιας συναυλίας και κανόνων καθώς η αντικοινωνική ανυπακοή η οποία προκαλεί προβλήματα στην εμπειρία του ατόμου σε μια συναυλία προς όφελος του ατόμου που προκαλεί αυτή την ανυπακοή.

Ο Αντρέας πάνω σε αυτό το θέμα είχε δώσει το παράδειγμα του Κύπριου. Ότι στην Κύπρο όπου υπάρχουν κανόνες οι Κύπριοι κάνουν ακριβώς το αντίθετο. Υπάρχουν ναι μεν οι κανόνες αλλά για κάποιο λόγο, ίσως η νοοτροπία, ίσως η παιδεία δεν αφήνουν το άτομο να τους ακολουθήσει αλλά ταυτόχρονα κάνει ότι δεν υπάρχουν. Αυτό, όπως δήλωσε, είναι αποδεκτό από τον κόσμο. Αν του γινόταν παρατήρηση από άτομο του κοινού ίσως να μην το λάμβανε υπόψη. Γιατί με ποια “εξουσία”, με ποια δικαιοδοσία ή αρμοδιότητα να του κάνει άτομο του κοινού παρατήρηση. Επομένως, εάν του γινόταν παρατήρηση από άτομο του κοινού δεν θα την λάμβανε υπόψη. Ακόμη έδειξε ένα έντονο θυμό με το πέρας της συμμετοχικής παρατήρησης στην οποία συμμετείχε και του είχε γίνει παρατήρηση από ταξιθέτρια για την καταγραφή στιγμιότυπου.

Συγκεκριμένα είπε χαρακτηριστικά *“Είναι φασισμός να σου φακούν με το λείζερ. Αφού πλήρωσα, δικαιούμαι να φάλω”*. Θεώρησε ότι αφού έχει πληρώσει εισιτήριο για να μπει στην συναυλία τότε έχει και το δικαίωμα να καταγράψει οπτικοακουστικό υλικό όποτε θέλει. Εν τούτοις όμως και πάλι έρχεται σε μη συμμόρφωση με τους κανονισμούς αφού όπως αναφέρθηκε πιο πάνω με την αγορά εισιτηρίου το άτομο συμφωνεί απευθείας με όρους και κανονισμούς του εκάστοτε θεάτρου.

Η Μαρία είχε αναφέρει ότι σε περίπτωση που της γινόταν παρατήρηση από άτομο του προσωπικού του οποίου ήταν αρμοδιότητα του να κάνει παρατήρηση για την χρήση οπτικοακουστικού υλικού θα ενοχλείουν και αυτή. Ο Πέτρος, όπως ανέφερε, ανάλογα

με την όρεξη του θα απαντούσε ανάλογα στο προσωπικό. Συγκεκριμένα, θα ανέφερε αφού υπάρχουν και άλλα άτομα τα οποία καταγράφουν γιατί συγκεκριμένα πήγε σε αυτόν. Επίσης, δεν θα δεχόταν την παρατήρηση τρίτου γιατί είναι κάτι που δεν είναι αρμοδιότητά του οπότε δεν θα ασχοληθεί. Η συμπεριφορά αυτή είναι μια αντικοινωνική ανυπακοή αποσκοπεί μια “εγωιστική” βελτίωση της κατάστασης ως μόνο όφελος του ατόμου όπως είχε προαναφέρει ο Pozzi et.al. (2014).

Ο Μάριος ανέφερε πως όταν υπάρχει ένας κανόνας και δεν υπακούεται είναι πρόβλημα αυτού που δεν τον ακολουθεί. Άρα δεν θα ασχοληθεί εάν ο δίπλα του κάνει καταγραφή ή όχι. Όμως διαχωρίζει το είδος της παρατήρησης και από πού θα γίνει. Για παράδειγμα ανέφερε ότι όταν είναι σε φιλικό κομμάτι η παρατήρηση και τις περισσότερες φορές θα είναι είδος “αστείου” τότε δεν θα ασχοληθεί περαιτέρω. Στην ίδια αδιαφορία έρχεται και ο Χρήστος ο οποίος δεν τον πειράζει ούτε να καταγράφουν δίπλα του ούτε να του γίνει παρατήρηση. Η Χριστίνα δήλωσε ότι γιατί να της γίνει παρατήρηση αφού όλοι βγάζουν.

Η Στέλλα στέκεται σε αυτή την ανυπακοή στο γεγονός ότι είναι θέμα παιδείας και θέμα εκπαίδευσης ενώ απαγορεύεται η οποιαδήποτε καταγραφή. Στο ίδιο θέατρο και στο ίδιο σκεπτικό η Έλενα έδωσε ένα παράδειγμα αντικοινωνικής ανυπακοής όταν σε μια παιδική παράσταση-παράσταση δηλαδή που γινόταν από σχολή χορού με πρωταγωνιστές παιδιά- ένας γονιός είχε μεγάλη αντιπαράθεση μεταξύ αυτού και του προσωπικού. Συγκεκριμένα, στην παρατήρηση που του έγινε γύρισε και απάντησε στην υπεύθυνη το εξής *“Ήρτα να δω το μωρό μου ποιος είσαι εσύ που εν να μου πεις να σταματήσω να φκάλω φωτογραφίες κτλ”*. Σε αυτή την περίπτωση το ίδιο το θέατρο αναθεώρησε την συνθήκη με παιδικές παραστάσεις. Οι παρατηρήσεις σταματούν να γίνονται έντονα και ενημερώνεται το άτομο διακριτικά. Σε περίπτωση που η ταξιθέτρια δεν μπορεί να αναλάβει τότε αναλαμβάνει κάποιο άλλο αρμόδιο άτομο του θεάτρου και με διακριτικό τρόπο βγαίνει το άτομο από την αίθουσα και ενημερώνεται. Η Γεωργία η οποία εργάζεται ως ταξιθέτρια στο θέατρο Ριάλτο είναι πολύ αυστηρή στην δουλειά της και σε κάθε χρήση κινητού πάει κατευθείαν και κάνει παρατήρηση με το λείζερ. Κάποια άτομα, δήλωσε, μπορεί να χρειαστεί παρατήρηση πιο πολλές φορές γιατί δεν συμμορφώνονται. Τέλος, ο Γρηγόρης όταν του είχε γίνει παρατήρηση δεν αντέδρασε

όπως τον πιο πάνω κύριο αλλά ένιωσε μια ενόχληση. Ένιωσε μια ενόχληση όταν τον διέκοψαν επειδή έβγαλε το κινητό τρια λεπτά να ηχογραφήσει.

Η συμμόρφωση στην παρούσα έρευνα έρχεται όταν το άτομο μετά από παρατηρήσεις που δέχεται από το προσωπικό, κυρίως, σταματάει την καταγραφή. Σύμφωνα με τους Rollason & Hirsch (2021) ο άνθρωπος είχε από πάντα ένα κεντρικό χαρακτηριστικό της ζωής του το να ακολουθεί κανόνες, αιτήματα και να προσαρμόζει τον εαυτό του με άλλους. Σύμφωνα με τους όρους του Χομπς, όπως αναφέρθηκε στην αρχή της έρευνας, η συμμόρφωση είναι δείκτης κοινωνικότητας. Είναι δηλαδή, μια επίγνωση των υποχρεώσεων ή των καθηκόντων που αποσκοπεί στην προσαρμογή με άλλους και άλλες. Ουσιαστικά, η συμμόρφωση υποδηλώνει τη δραστηριότητα προσαρμογής του εαυτού σε σχέση με άλλους για ένα συγκεκριμένο τρόπο ζωής (Rollason & Hirsch, 2021).

Οι συμμετέχοντες και οι συμμετέχουσες μιλώντας για συμμόρφωση με παρατήρηση και κανονισμούς δείχνουν να είναι θετικοί και θετικές προς αυτή τη συμμόρφωση. Συγκεκριμένα, ο Αντρέας είχε αναφέρει πως αν του γινόταν παρατήρηση από κάποιο συντελεστή ή από ταξιθέτη/τρια επειδή κατέγραφε οπτικοακουστικό υλικό ενώ απαγορευόταν τότε θα σταματούσε και θα συμμορφωνόταν με την παρατήρηση. Η Μαρία έχει αναφέρει ένα σημαντικό στοιχείο στο κομμάτι της συμμόρφωσης. Αναφορικά είχε πει πως ενώ στην αρχή θα έδειχνε την ενόχλησή της στην παρατήρηση της ταξιθέτριας στη συνέχεια θα άλλαζε την στάση της καθώς θα σκεφτόταν ότι όντως για να υπάρχει ένας τέτοιος κανόνας υπάρχει λόγος και ένα δίκαιο. Αλλά εάν δεν τονιστεί στην αρχή ότι απαγορεύεται η καταγραφή τότε σε περίπτωση παρατήρησης θα αναφερθεί στο γεγονός ότι από τη στιγμή που δεν το ανέφερε ότι απαγορεύεται τότε γιατί να μην γίνεται καταγραφή. Όμως θα συμμορφωνόταν όπως να έχει. Η Χριστίνα απάντησε ότι αναγκαστικά θα σταματούσε αλλά δεν θα της άρεσε το γεγονός της απαγόρευσης. Ο Πέτρος θα ζητούσε συγγνώμη για οποιαδήποτε αναστάτωση τυχόν προκάλεσε αλλά θα απορούσε γιατί να απαγορεύεται. Όμως θα κατανοούσε τον κανόνα γιατί το ξεκαθάρισαν από πριν. Δεν θα ένιωθε άσχημα από την παρατήρηση γιατί ήταν δική του ευθύνη αφού τους είχαν προειδοποιήσει από πριν. Ακόμη ανέφερε πως σε

άλλη περίπτωση θα έλεγε στο άτομο που του έκανε την παρατήρηση συγγνώμη και πως δεν θα ξαναγράψει. Δεν θα ήθελε να συνεχίσει και να έχει περισσότερες φασαρίες.

Ο Μάριος μίλησε για σεβασμό περιβάλλοντος και κανόνων. Ανέφερε πως κάθε κοινωνική δομή έχει κανόνες οι οποίοι πρέπει να τηρούνται. Έδωσε παράδειγμα ότι στον κινηματογράφο το κινητό θα πρέπει να είναι στο αθόρυβο κτλ. άρα αν κάποιος δώσει τον κανόνα ότι απαγορεύεται η καταγραφή οπτικοακουστικού υλικού τότε αναγκαστικά δεν πρέπει να κάνεις χρήση. Σε περίπτωση που θα του γινόταν παρατήρηση δεν θα συνέχιζε την καταγραφή και θα συμμορφωνόταν με τον κανόνα. Χαρακτηρίζει τον εαυτό του ως ο τύπος που ακούει σε κανόνες και δεν θα συνέχιζε. Σε τυχόν παρατήρηση δεν θα ένιωθε καλά και θα σταματούσε από την πρώτη παρατήρηση, δεν θα περίμενε να ακούσει δεύτερη. Δεν είναι ωραίο συναίσθημα να σου πραγματοποιεί κάποιος παρατήρηση ανέφερε.

Ο Χρήστος και αυτός θα ένιωθε άβολα και θα συμμορφωνόταν χωρίς όμως να έκανε κάποια αντίδραση προς την ταξιθέτρια ή το άτομο που του έκανε την παρατήρηση. Στην αρχή θα ένιωθε άσχημα αλλά στη συνέχεια θα πραγματοποιούσε αυτό που του ζήτησε το άτομο που του έκανε την παρατήρηση για να μην συνεχιστεί το θέμα ή να προκαλέσει περισσότερα προβλήματα. Απλώς θα απορούσε γιατί. Τέλος, ο Γρηγόρης όταν του είχε πραγματοποιηθεί, όπως ανέφερε, παρατήρηση γιατί το χρησιμοποίησε το κινητό για να καταγράψει συμμορφώθηκε κατεβάζοντας το κινητό αμέσως.

Συνεπώς, τα άτομα αντιμετωπίζουν την συμμόρφωση με μια θετική στάση όταν όμως η παρατήρηση για καταγραφή προέρχεται από το αρμόδιο άτομο. Όταν κάποιος από το κοινό θα κάνει παρατήρηση, όπως ο κύριος της βινιέτας, τότε οι συμμετέχοντες και οι συμμετέχουσες δεν θα λάβουν υπόψη την παρατήρηση και θα συνεχίσουν την καταγραφή. Άρα διαχωρίζουν το πρόσωπο που θα κάνει την παρατήρηση και τότε κρίνουν αν θα συμμορφωθούν ή όχι.

3.2.3 Αντιπαράθεσις με άλλους θεατές/τριες - αντιπαράθεση με προσωπικό του θεάτρου/παραγωγής

Στις 24 Φεβρουαρίου πραγματοποιήθηκε η συναυλία του Γιάννη Κότσιρα στο Θέατρο Ριάλτο. Το συγκεκριμένο περιστατικό έχει ενδιαφέρον καθώς ενώ η έρευνα μελετά την

χρήση κινητού τηλεφώνου από πρωτοβουλία του κοινού με σκοπό την καταγραφή οπτικοακουστικού υλικού το περιστατικό αυτό συνέβη από πρωτοβουλία της ίδιας της παραγωγής για αναγκαστική χρήση του κινητού τηλεφώνου λόγω μιας διαφορετικής ολοκληρωμένης εμπειρίας που αποφάσισε να έχει. Ένα τέτοιο παρόμοιο περιστατικό εμφανίστηκε και κατά την διάρκεια της συμμετοχικής παρατήρησης μου στην συναυλία του Γιάννη Κότσιρα στο ίδιο θέατρο. Ενώ η εντολή της διεύθυνσης του θεάτρου προς τις ταξιθέτριες ήταν να πραγματοποιούν παρατήρηση στα άτομα που καταγράφουν οπτικοακουστικό υλικό, η παραγωγή του Γιάννη Κότσιρα ήρθε σε αντιπαράθεση με το προσωπικό για αυτή την παρατήρηση. Συγκεκριμένα, “επέβαλε” στο προσωπικό να σταματήσει να πραγματοποιεί παρατήρηση με την χρήση λείζερ στο κοινό γιατί έτσι γινόταν περισσότερη οχλαγωγία. Και η ίδια η συναυλία συνέχισε με ένα πιο διαδραστικό τρόπο, όπως φαίνεται στην εικόνα 7, μεταξύ καλλιτέχνη και κοινού καθώς στο τέλος ήταν μέρος της παράστασης η χρήση του φακού από τις κινητές συσκευές που θα δημιουργήσουν μια συγκεκριμένη ατμόσφαιρα που ζήτησε ο καλλιτέχνης να υπάρχει σε ένα συγκεκριμένο τραγούδι. Παρ’ολ’ αυτά, το κοινό εκμεταλλεύτηκε αυτό το γεγονός και εκτός από την χρήση του φακού έκανε και χρήση της κάμερας για οπτικογράφιση.

Όπως και η παράσταση της Συμφωνικής Ορχήστρας Κύπρου έτσι και αυτή η συμμετοχική παρατήρηση είναι αρκετά ενδιαφέρουσες για να συμβάλουν στο πότε η χρήση κινητού τηλεφώνου είναι μέρος της όλης εμπειρίας μιας μουσικής παράστασης και πότε έρχεται αντιμέτωπη με κανόνες και νόμους περί πνευματικών δικαιωμάτων και των κανόνων λειτουργίας ενός κλειστού θεάτρου. Αυτό είναι σημαντικό να αναφερθεί γιατί το κοινό έτσι ξεθαρρεύει όταν από την μια συναυλία στην άλλη ο κανονισμός περί χρήσης κινητού τηλεφώνου αλλάζει. Το κοινό ουσιαστικά δεν ξέρει τελικά πότε επιτρέπεται η χρήση και πότε όχι. Η διεύθυνση του θεάτρου, σύμφωνα με την Στέλλα, αποφάσισε πως για να αποφύγει τέτοιου είδους περιστατικά όπως αυτό του Κότσιρα θα έρχεται σε συμφωνία με την παραγωγή του εκάστοτε καλλιτέχνη για την χρήση κινητών με σκοπό την οπτικογράφιση.

Εικόνα 6: Στιγμιότυπο από την συναυλία Γιάννη Κότσιρα στις 24 Φεβρουαρίου στο Θέατρο Ριάλτο. Χρήση κινητού τηλεφώνου μετά την παρατήρηση της παραγωγής προς στο θέατρο.

Εικόνα 7: Χρήση κινητών τηλεφώνων με την λειτουργία “Flash” μετά από αίτημα της παραγωγής και του τραγουδιστή

Στην ίδια συναυλία ταυτόχρονα με το περιστατικό μεταξύ της παραγωγής-θεάτρου υπήρχε ένα άλλο περιστατικό μεταξύ δύο θεατριών. Προσωπικό του θεάτρου μετά από κουβέντα που είχε με εμένα μου ανέφερε πως ο ίδιος σε σχέση με την χρήση κινητού πάντα κρατάει αυστηρή στάση είτε αφορά καταγραφή είτε αφορά σερφάρισμα είτε μηνύματα κτλ. Ο ίδιος έδειχνε πολύ απογοητευμένος με αυτή την κατάσταση αλλά δεν μπορούσε να κάνει περισσότερα καθώς η διαταγή προήλθε από την ίδια την παραγωγή. Κατά την διάρκεια της συζήτησης μου με το συγκεκριμένο άτομο του προσωπικού βγήκε μια κυρία για να μιλήσει στο τηλέφωνο καθώς προηγουμένως της είχε γίνει παρατήρηση από την κυρία που καθόταν στο πίσω κάθισμα ότι την ενοχλεί η συνεχής χρήση κινητού με υψηλή φωτεινότητα με σκοπό την αποστολή μηνύματος. Η κοπέλα είχε νιώσει αρκετά άσχημα που ένα άτομο της είχε κάνει παρατήρηση και γι αυτό τον λόγο βγήκε έξω από το θέατρο. Επίσης, ως δικαιολογία για την χρήση κινητού ανέφερε το πως είχε άρρωστο παιδί στο σπίτι και δεν μπορούσε να μην απαντάει στα μηνύματα. Το προσωπικό του θεάτρου που ήταν υπεύθυνο της παράστασης εκείνη την ημέρα ανέφερε χαρακτηριστικά “*Τι ενόμισαν; Είμαστε μπουζούκια τζαι κάμνουν ό,τι θέλουν;*” θεωρεί αρκετά σημαντικό και ευγενικό εκ μέρους του ίδιου του θεάτρου αλλά και του

καλλιτέχνη πως αν κάποιος θεατής ή θεάτρια για χ-ψ λόγους δεν μπορεί να ανταπεξέλθει σε μια παράσταση να μην παρευρεθεί ή να φεύγει διακριτικά.

3.2.4 Παραδείγματα και Αποτελέσματα Καταγραφής Υλικού με την μέθοδο του Scroll Back Technique

Παρά την απαγόρευση καταγραφής οπτικοακουστικού υλικού σε όλες τις μορφές συναυλιών, και κυρίως αυτών που συμβαίνουν σε κλειστά θέατρα, η Μαρία και ο Αντρέας, κατέγραψαν υλικό και παραβίασαν τους κανονισμούς λειτουργίας των εκάστοτε συναυλιακών χώρων. Πιο κάτω παρουσιάζονται παραδείγματα βίντεο-σε στιγμιότυπα Screenshot τα οποία λήφθηκαν με την μέθοδο Walkthrough-Scroll Back για να μπορέσω ως ερευνήτρια να παραθέσω παραδείγματα στην παρούσα έρευνα για να είναι περισσότερο κατανοητό στους αναγνώστες ο τρόπος με τον οποίο προετοιμάζουν ένα σωστό πλάνο οι χρήστες και οι χρήστριες αλλά και το πώς παρουσιάζουν το οπτικοακουστικό υλικό το οποίο καταγράφουν και διαμοιράζονται στα ΜΚΔ.

Εικόνα 8: Screenshot από Scroll Back Technique Video

Στο πιο πάνω στιγμιότυπο παρουσιάζεται η εμφάνιση του Σάκη Ρουβά στα MAD MUSIC AWARDS όπου πραγματοποιήθηκε στις 20 Ιουνίου 2023. Το βίντεο έχει καλό ήχο, ο φωτισμός είναι ρυθμισμένος με την φωτογραφική του κινητού έτσι ώστε να φαίνεται καθαρά ο τραγουδιστής και να μην υπάρχουν οποιεσδήποτε “κακές” παρεμβολές στο βίντεο. Έχει πραγματοποιήσει zoom για να μπορέσει να φαίνεται καλά ο τραγουδιστής. Μπορεί να γίνει αντιληπτή η χρήση κινητών και από άλλα άτομα πιο μπροστά. Όσον αφορά τις δυνατότητες εντός της εφαρμογής και της ιστορίας (Story) στα αριστερά φαίνεται πως στην ιστορία (story) αντέδρασαν κάνοντας like ακόλουθοι

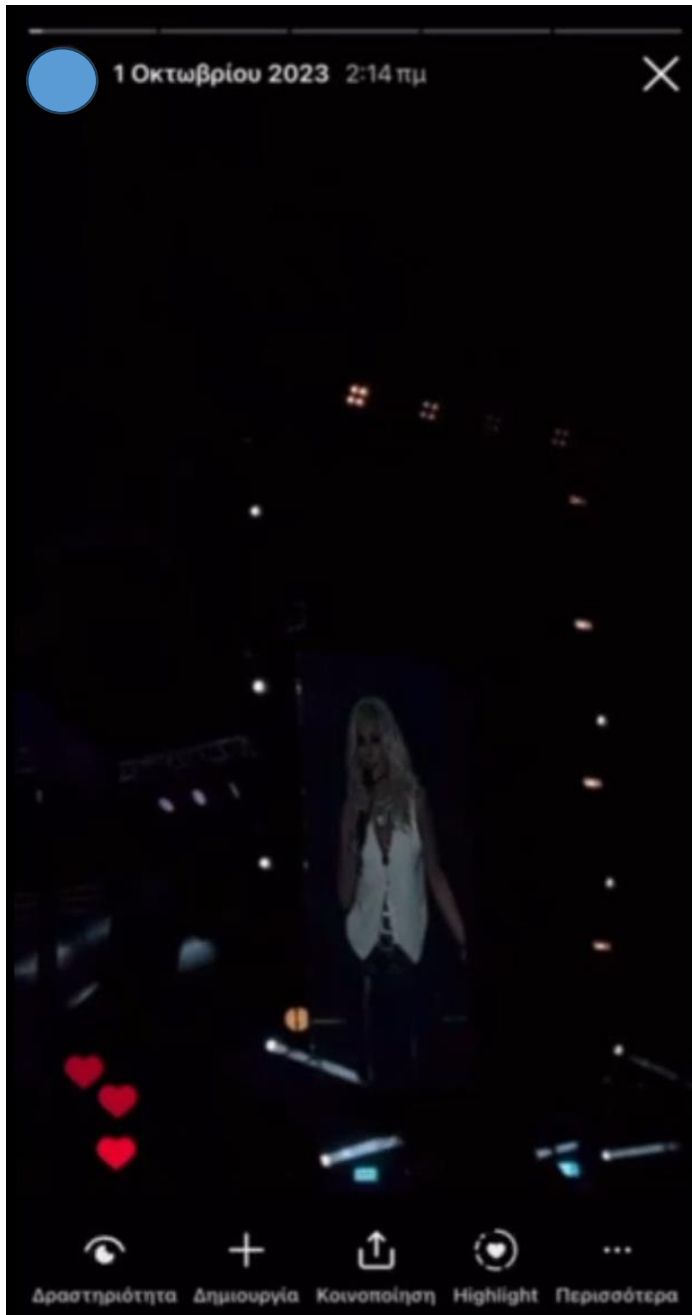
της χρήστριας. Επίσης, τοποθετεί κάτω σε κεντρική στοίχιση την τοποθεσία στην οποία βρισκόταν όταν έκανε καταγραφή.

Εικόνα 9: Screenshot από Scroll Back Technique Video

Το πιο πάνω στιγμιότυπο είναι από την ίδια χρήστρια. Αυτή την φορά βρίσκεται αρκετά πιο μακριά από την σκηνή με αποτέλεσμα να μην φαίνεται αρκετά ευδιάκριτα ποιος τραγουδιστής είναι. Όμως έχει τοποθετήσει το όνομα του τραγουδιστή κάνοντας τον

επισήμανση (tag) στο πάνω μέρος της ιστορίας (Story). Ενδιαφέρον έχει που τοποθέτησε ένα στίχο του τραγουδιού του Γιώργου Μαζωνάκη ίσως θέλοντας να δείξει ένα συγκεκριμένο στίχο με τον οποίο ταυτίζεται. Να σημειωθεί ότι η ιστορία (Story) αυτή είναι αναδημοσίευση (repost) από φίλη της χρήστριας η οποία βρισκόταν μαζί της εκείνη την στιγμή. Επίσης, στα αριστερά φαίνεται πως στην ιστορία (story) αντέδρασαν κάνοντας like ακόλουθοι της χρήστριας.

Εικόνα 10: Screenshot από Scroll Back Technique Video

Το πιο πάνω στιγμιότυπο αφορά ιστορία (Story) στον λογαριασμό της ίδιας της χρήστριας. Η ευκρίνεια δεν είναι καλή καθώς σχεδόν ολόκληρο είναι μαύρο και φαίνεται η τραγουδίστρια από την γιγαντοοθόνη και όχι από την σκηνή. Επίσης, οι φωτισμοί της σκηνής πάνε και έρχονται και αντανακλούν στο φακό του κινητού. Η χρήστρια φαίνεται ότι έχει ανεβάσει και άλλες ιστορίες (Stories) και αυτό διακρίνεται από τις πέντε γραμμές που εμφανίζονται στο πάνω μέρος της οθόνης. Επίσης, φαίνεται στην κατηγορία “Δραστηριότητα” η αντίδραση των χρηστών και των χρηστριών με την μορφή like (με καρδούλα) προς την ιστορία της χρήστριας.

Εικόνα 11: Screenshot από Scroll Back Technique Video

Στο πιο πιο πάνω στιγμιότυπο παρουσιάζεται η συναυλία του Στέφανου Κορκολή και του Γιώργου Χατζηνάσιου στο Παττίχειο Λεμεσού. Στην συνέντευξή του ο Αντρέας είχε αναφέρει ότι δεν τους επέτρεψαν την καταγραφή οπτικοακουστικού υλικού και όποιος/α θεατής/θεάτρια προσπαθούσε να καταγράψει τους έκαναν παρατήρηση χτυπώντας τους την οθόνη του κινητού με το λέιζερ. Παρ' ολ' αυτά ο Αντρέας κατάφερε να καταγράψει χωρίς να τον καταλάβουν οι ταξιθέτες γιατί ήταν προς το τέλος της συναυλίας όπου οι καλλιτέχνες επανεμφανίστηκαν στην σκηνή για το

τελευταίο κομμάτι. Έτσι μετά που κατέγραψε του υλικό το ανέβασε το βίντεο αυτό στον λογαριασμό του στο Instagram. Αριστερά παρατηρείται η αλληλεπίδραση με τους ακόλουθούς του καθώς φαίνεται ότι πραγματοποίησαν like στην συγκεκριμένη ιστορία (Story). Έχει προσθέσει στο κάτω μέρος της ιστορίας (Story) την τοποθεσία στην οποία βρισκόταν. Ο ίδιος δήλωσε κατά την διάρκεια του walkthrough ότι το πρόβλημα το οποίο αντιμετώπισε κατά την διάρκεια της λήψης ήταν με το χρώμα και την εστίαση. Ο λόγος που υπήρχε αυτό το πρόβλημα ήταν τα φώτα της σκηνής τα οποία δεν προσαρμόζονταν με το πλάνο και την φωτογραφική του κινητού του χρήστη.

Εικόνα 12: Screenshot από Scroll Back Technique Video

Το πιο πάνω στιγμιότυπο είναι από την έναρξη μιας συναυλίας που πραγματοποιήθηκε στο Monte Caputo στη Λεμεσό. Ο ίδιος ο χρήστης που ανέβασε το στιγμιότυπο στον λογαριασμό του είχε δηλώσει κατά την διάρκεια του walkthrough ότι το συγκεκριμένο

αφορούσε αναδημοσίευση (repost) από μια φίλη του που ήταν μαζί. Συμπλήρωσε, ότι το συγκεκριμένο repost ήταν θολό παρ' ολ' αυτά μετά την ανάρτησή του το είχε αντιληφθεί. Έχει προστεθεί φίλτρο “Tokyo” από τα φίλτρα τα οποία παρέχει το Instagram με στόχο να βελτιώσει την ποιότητα του βίντεο. Επίσης, πρόσθεσε σε ετικέτα τον Dj τον οποίο παρουσιαζόταν στο βίντεο και το emoji 📌 θέλοντας να δώσει να καταλάβουν οι ακόλουθοι ότι πρόκειται για ένα κορυφαίο Dj.

Εικόνα 13: Screenshot από Scroll Back Technique Video

Τέλος, το πιο πάνω στιγμιότυπο είναι αναδημοσίευση (Repost) του χρήστη από μια φίλη του που ήταν μαζί του. Το πλάνο φαίνεται καταγραμμένο ανάμεσα στο πλήθος γιατί στο Θέατρο Ριάλτο απαγορευόταν η λήψη φωτογραφιών και βίντεο και οι ταξιθέτριες εκείνη την ημέρα ήταν πολύ αυστηρές με την οπτικογράφηση. Ο ίδιος ο χρήστης δεν κατάφερε να βγάλει βίντεο από μόνος του γιατί του γινόταν συνεχώς παρατήρηση με το λείζερ. Συνεπώς, η κοπέλα που ήταν μαζί του κατάφερε χωρίς να την καταλάβει η ταξιθέτρια να καταγράψει υλικό και στη συνέχεια να την ανεβάσει στον λογαριασμό της στο Instagram κάνοντας tag τον Αντρέα. Στην ιστορία (Story) αντέδρασαν ακόλουθοι του Αντρέα και αυτό φαίνεται κάτω αριστερά στο Section Δραστηριότητα και τις καρδούλες.

4 Συμπεράσματα

Η παρούσα έρευνα εστίασε και μελέτησε την χρήση κινητού τηλεφώνου με σκοπό την καταγραφή οπτικοακουστικού υλικού σε συναυλίες. Κύριες θεωρίες οι οποίες βοήθησαν στην άντληση των σωστών αποτελεσμάτων και στην απάντηση των ερευνητικών ερωτημάτων που τέθηκαν στην αρχή της μελέτης ήταν οι θεωρία του Goffman (1959) για την παρουσίαση του εαυτού, η αυτοαποκάλυψη & αυτοπαρουσίαση. Κατά την διάρκεια της εξαγωγής των αποτελεσμάτων αναδύθηκε η θεωρία της συμμόρφωσης με κανόνες.

Αρχικά, εκτός από την συνέντευξη των ατόμων που επισκέπτονται μουσικές εκδηλώσεις - και συγκεκριμένα συναυλίες- πραγματοποιήθηκε συμμετοχική παρατήρηση στο Θέατρο Ριάλτο στην Λεμεσό έτσι ώστε να μπορέσω με τη χρήση εθνογραφικού ημερολογίου να καταγράψω λεπτομερώς τις κινήσεις και τις συμπεριφορές που γινόντουσαν εντός του θεάτρου σε σχέση με το θέμα της τόσο από πλευράς κοινού όσο και από πλευράς προσωπικού. Η διατήρηση ενός εθνογραφικού ημερολογίου ήταν ένα επιπλέον υλικό για περαιτέρω ανάλυση του θέματος το οποίο με βοήθησε να εξάγω στην συνέχεια συμπληρωματικά αποτελέσματα.

Τα αποτελέσματα της έρευνας έδειξαν ότι τα άτομα καταγράφουν οπτικοακουστικό υλικό στις συναυλίες για δύο κύριους λόγους. Ο πρώτος, αφορά την καταγραφή για προσωπική χρήση αλλά και για διαμοιρασμό στους λογαριασμούς που διαθέτουν στα ΜΚΔ και ο δεύτερος, για την αυτοπροβολή τους σε αυτά τα μέσα. Η συγκεκριμένη αυτοπροβολή παρουσιάζεται μέσω διαφόρων τρόπων όπως των προβολών (views) σε ιστορίες (stories), των like, των σχολίων (comments) και της επισήμανσης (tag) καθώς και του τρόπου προετοιμασίας ενός πλάνου προτού ανέβει στα ΜΚΔ. Επιπλέον, παρουσιάζονται στα αποτελέσματα και οι έννοιες της (μη) συμμόρφωσης σε κανόνες του θεάτρου αλλά και της (μη) συμμόρφωσης με άλλα άτομα που βρίσκονται στο ίδιο περιβάλλον.

4.1 Χρήση Κινητού Τηλεφώνου με σκοπό την καταγραφή υλικού για προσωπική χρήση vs. καταγραφή για διαμοιρασμό

Αρχικά, η έρευνα φανέρωσε ότι τα άτομα επιλέγουν να καταγράψουν οπτικοακουστικό υλικό σε συναυλίες για δύο σκοπούς. Ο πρώτος είναι για την αποκλειστική προσωπική χρήση του υλικού χωρίς απαραίτητα να υπάρχει η ανάγκη για να διαμοιραστεί στα ΜΚΔ και ο δεύτερος είναι η καταγραφή οπτικοακουστικού υλικού για τον διαμοιρασμό στα ΜΚΔ. Η έννοια του ανήκειν, δηλαδή το άτομο να ανήκει κοινωνικά σε ένα σύνολο, δίνει περισσότερα εφόδια σε αυτό να ανεβάσει και να μοιραστεί προσωπικές του στιγμές από την ζωή του στους λογαριασμούς του στα social media. Όπως αναφέρει ο Van Dijck (2011) η δύναμη που έχουν από μόνες τους οι φωτογραφίες και τα οπτικοακουστικά μέσα από μόνα τους μπορούν να αφηγηθούν προσωπικές ιστορίες αλλά η συνεχής χρήση κινητού τηλεφώνου κατά την διάρκεια της συναυλίας αποτελεί ένα είδος “εμπόδιου” για την απόλαυση της στιγμής σύμφωνα με τους συμμετέχοντες και τις συμμετέχουσες. Η διαδικασία της καταγραφής οπτικοακουστικού υλικού εγείρει και την ανάγκη του ατόμου να πραγματοποιήσει μια σειρά από ιστορίες στο κινητό του δημιουργώντας ένα storytelling ή αλλιώς ενός vlog (video blog). Συνεπώς, η χρήση του κινητού για καταγραφή περιλαμβάνει και την συγκεκριμένη ανάγκη αλλά και την ανάγκη της δημιουργίας αναμνήσεων που εγείρει πολλά και διάφορα συναισθήματα στο άτομο. Μια απλή ανάμνηση για τον καθένα και την κάθε μια προσφέρει διαφορετικές συναισθηματικές στιγμές όπου η καταγραφή και αποθήκευση τέτοιου υλικού επαναφέρει αυτή την πληθώρα συναισθημάτων.

Στο δείγμα το οποίο πάρθηκε μπορεί τα πλείστα άτομα να έχουν την ανάγκη να χρησιμοποιήσουν τις συσκευές τους για να απαθανατίσουν την στιγμή και να την έχουν ως ανάμνηση όμως υπάρχουν και τα άτομα τα οποία δεν πηγαίνουν στοχευμένα σε μια συναυλία με σκοπό να καταγράψουν το οτιδήποτε. Η φωτογραφία με την πάροδο του χρόνου επιτρέπει στο άτομο να θυμηθεί τι έγινε σε χρόνο και τόπο φέρνοντας στην μνήμη το γεγονός αυτό (Van Dijck, 2011). Όμως, τα άτομα τα οποία επισκέπτονται

χώρους για να παρακολουθήσουν συναυλία είναι έτοιμα και προετοιμασμένα στο γεγονός ότι θα δουν κινητά τηλέφωνα έτοιμα για καταγραφή ή σε χρήση.

Αντίθετα, τα περισσότερα άτομα ανέφεραν ότι θα καταγράψουν οπτικοακουστικό υλικό με σκοπό όχι μόνο να το κρατήσουν για δική τους χρήση αλλά και για να το κοινοποιήσουν στους λογαριασμούς τους στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Ο Miller (2011 όπως αναφ. στο Litt & Hargittai, 2014) αναφέρει ότι τα άτομα όπως μοιράζονται τις φωτογραφίες τους με εύκολους και άμεσους τρόπους, όπως για παράδειγμα την προβολή τους στον στενό φιλικό περίγυρο έτσι επίσης ανεβάζουν όλο και πιο πολύ τις φωτογραφίες τους στο διαδίκτυο διευρύνοντας τον κύκλο των φίλων τους στα κοινωνικά δίκτυα. Σημαντικό για τους χρήστες και τις χρήστριες είναι το υλικό το οποίο πρόκειται να ανεβάσουν να είναι αισθητικά καλό και άρτιο χωρίς να παρουσιάζει θολό περιεχόμενο ή οτιδήποτε άλλο δεν φαίνεται καλό στο μάτι. Στην καταγραφή υλικού με οποιοδήποτε σκοπό, είτε για την προσωπική χρήση του χρήστη ή της χρήστριας είτε για διαμοιρασμό, συμβάλλει και η σωστή διαχείριση του πλάνου και η επιμέλειά του μέχρι να έχει ο χρήστης ή η χρήστρια το επιθυμητό αποτέλεσμα. Η σωστή προετοιμασία και το σωστό στήσιμο φέρνει και επιμέρους συνέπειες όπως αυτές των μεγάλου σε αριθμό like, view, comment και share. Όπως ανέφερε και ο Miller (2015) για την ανθρωπολογική προσέγγιση του θέματος, αφορά ζητήματα αυτοπαρουσίασης, προσιτής επικοινωνίας, οπτικού υλικού και προκαλεί τη δημιουργία της κλιμακούμενης κοινωνικότητας. Όπως παρουσίασε και ο Miller (2015) έτσι και στην παρούσα έρευνα η παρουσίαση του εαυτού αφορά την σωστή διαχείριση του οπτικοακουστικού υλικού για το πώς θα παρουσιάσει ο χρήστης ή η χρήστρια τον ιδανικό εαυτό. Χαρακτηριστικά, η έρευνα ανέδειξε ότι η χρήση καλού ή κακού φωτισμού παίζει σοβαρό λόγο στην λήψη του επιθυμητού πλάνου είτε αφορά βίντεο είτε αφορά μια απλή φωτογραφία. Εκτός από τον φωτισμό, ο σωστός και άρτιος-καθαρός ήχος είναι από τα στοιχεία τα οποία θα παρέχει το οπτικοακουστικό υλικό το οποίο πρόκειται να ανεβάσουν ή και όχι. Σημαντικό για την παρουσίαση του εαυτού είναι και το γεγονός της παρουσίασης ενός ιδανικού εαυτού και για τον ίδιο τον καλλιτέχνη ή την καλλιτέχνη ο οποίος ή η οποία απεικονίζεται στο υλικό το οποίο θα κοινοποιηθεί και θα αναγράφεται με tag το όνομά του/της. Εάν το υλικό δεν είναι όμορφο τότε ίσως έχει και αντίκτυπο στο πώς εμφανίζεται και ο/η καλλιτέχνης/ίδα.

4.2 Η αυτοπροβολή και η παρουσίαση του εαυτού στα ΜΚΑ

Αναμφισβήτητα τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης αποτελούν το ιδανικότερο μέσο στις μέρες μας έτσι ώστε το άτομο να παρουσιάσει διάφορες πτυχές και στιγμές της ζωής του προβάλλοντας όσο μπορεί καλύτερα ένα ιδανικό και αποδεκτό προς τους άλλους εαυτό. Οι χρήστες και οι χρήστριες δίνουν μεγάλη έμφαση στο πώς θα παρουσιάσουν τον εαυτό τους στους ακολούθους τους και εστιάζουν στον σωστό διαχειρισμό των εντυπώσεων προς αυτούς. Ο Goffman (1959) ανέφερε για την αυτοπαρουσίαση ότι είναι μια διαδικασία με την οποία τα άτομα αναπτύσσουν την αίσθηση του εαυτού τους δημιουργώντας μια εντύπωση που επιδεικνύουν στους άλλους σε περιβάλλοντα πρόσωπο με πρόσωπο. Το να αναρτήσει κανείς στα μέσα το πώς διασκεδάζει, πού συχνάζει και τι είδους μουσικής ακούει απέδειξε ότι δείχνει αρκετά για τον εαυτό και τις προτιμήσεις του. Όπως απέδειξε και η μέθοδος του scroll back technique υπήρξαν ιστορίες χρηστών και χρηστριών που εμπεριέχαν στίχους που εκφράζουν τους ίδιους και τις ίδιες και τους εκφράζει και μέσω προσωπικών εμπειριών. Η ανάρτηση γνωστών τραγουδιστών και τραγουδιστριών κάνει τους χρήστες και τις χρήστριες πιο ελκυστικούς και ελκυστικές προς το κοινό τους. Είτε πρόκειται για κάποιο στιγμιότυπο από κάποια συναυλία είτε πρόκειται για στιγμιότυπο τύπου selfie ή προσωπικής φωτογραφίας δεν αναιρεί το γεγονός ότι δεν θα προσέξουν πώς θα προβάλλουν τις εικόνες τους. Σύμφωνα με του Leary & Kowalski, (1990 όπως αναφ. στο Taylor, 2019) τα άτομα ελέγχουν ποιες πληροφορίες θα διαθέσουν προκειμένου να διαχειριστούν τις εντυπώσεις αυτές. Τα άτομα έχουν την ανάγκη να δείξουν και ίσως να αποδείξουν στους ακολούθους τους ότι μπορούν να κάνουν διάφορες δραστηριότητες που κάνουν τα άτομα της ηλικίας τους, που αφορούν άτομα της ηλικίας τους ή πράγματα τα οποία δεν είναι εύκολο να κάνει κανείς. Στην άλλη πλευρά υπάρχουν άτομα τα οποία δεν νοιάζονται για την εικόνα τους σε επίπεδο που να φτάνουν τα όρια του ναρκισσισμού αλλά και στα πρόθυρα να μην ανεβάσουν μια φωτογραφία επειδή δεν φαίνονται “ωραίοι” και “ωραίες”.

Συμπερασματικά, το άτομο σαν οντότητα όταν επισκέπτεται ένα συναυλιακό χώρο αναμφίβολα θα τραβήξει έστω και ένα στιγμιότυπο για να αποδείξει είτε στον εαυτό του είτε στους γύρω του ότι βαδίζει με τις συνήθειες των υπολοίπων, ακούει και πάει σε

τέτοιου είδους συναυλίες και είναι ικανό να το βγάλει προς τα έξω ανεβάζοντας μια ιστορία (story) ή μια δημοσίευση (post) στα ΜΚΔ. Επίσης, τα άτομα θεωρούν σημαντικό να δείξουν προς τα έξω μέσω των αναρτήσεων τους ότι δεν πάνε μόνα τους αλλά με μια παρέα φίλων που έχουν κοινά ενδιαφέροντα, κοινές συνήθειες και ανήκουν σε ένα κοινωνικό σύνολο, αυτό του κοινού σε συναυλίες.

4.3 Η ανταμοιβή των View, like & tag

Η συμβολή των προβολών (view), των like και της επισήμανσης (tag) είναι η ουσιαστική ανταμοιβή στην παρουσίαση του εαυτού και της αυτοπροβολής. Η ανταμοιβή των like, των comment και των tag επιτρέπουν διάφορες επικοινωνιακές πρακτικές και χρησιμοποιούνται για την εκπλήρωση διαφορετικών επικοινωνιακών στόχων και αναγκών. (Smock et al., 2011 όπως αναφ. Kreling et.al., 2022) και επιτρέπουν την χάραξη συστηματικού τρόπου με τον οποίο οι ιστορίες (stories) και οι δημοσιεύσεις (posts) μπορεί να επηρεάσουν τις αλληλεπιδράσεις μεταξύ των χρηστών και χρηστριών (Kreling et. al., 2022). Σε ένα ικανοποιητικό βαθμό ενδιαφέρουν τα άτομα το πώς κινήθηκε η ανάρτηση που ανέβασαν στα ΜΚΔ. Αυτό όμως που ενδιαφέρει τα άτομα τα οποία ανέβασαν στιγμιότυπο με την μορφή ιστορίας (story) είναι οι προβολές (views) που πήρε. Με την ανάρτηση μιας ιστορίας, όπως αναφέρθηκε και στην θεωρία, το άτομο παρουσιάζει μια συγκεκριμένη προσωπικότητα που ίσως σε μια δημοσίευση δεν μπορεί να παρουσιάσει. Η ανάρτηση μιας ιστορίας (story) από μια συναυλία μπορεί μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα να δώσει ένα μήνυμα ή να δώσει την δυνατότητα στον χρήστη ή στην χρήστρια να παρουσιάσει είτε στοχευμένα είτε όχι μια συγκεκριμένη προσωπικότητα ένα συγκεκριμένο ή ιδανικό εαυτό γιατί οι χρήστες και οι χρήστριες ενδιαφέρονται και νοιάζονται για τον αριθμό προβολών (views). Η συμπεριφορά του ατόμου είναι διαφορετική όταν πρόκειται να ανεβάσει ένα υλικό το οποίο θα μείνει στον λογαριασμό για 24 ώρες παρά να είναι μια μόνιμη δημοσίευση στο feed του λογαριασμού. Επίσης, αυτή η ανάγκη για 24ωρη προβολή ίσως αφορά και το γεγονός της μεμονωμένης διάθεσης που έχει το άτομο εκείνη την στιγμή για να εκφράσει ένα συγκεκριμένο εαυτό που ίσως την επόμενη μέρα δεν θα έχει.

Τα Tag είναι ίσως και ο εχθρός της αυτοπροβολής και της παρουσίασης του εαυτού. Όταν μια φωτογραφία στην οποία έχει προστεθεί ο χρήστης ή η χρήστρια δεν είναι η επιθυμητή ή δεν παρουσιάζει τον επιθυμητό εαυτό του χρήστη ή της χρήστριας που επισημάνθηκε τότε υπάρχει η δυνατότητα του untag όπως παρουσιάστηκε και στα αποτελέσματα. Η επισήμανση κάποιου ή κάποιας με την μορφή της ετικέτας δίνει αμέσως την ευκαιρία σε ένα τρίτο άτομο το οποίο δεν είναι ακολούθος του/της να δει έναν διαφορετικό εαυτό σε σύγκριση με αυτό που θέλει να προβάλλει. Συνεπώς, η “δύναμη” του tag σε μια στιγμή παρουσιάζει σημάδια αλληλεπίδρασης, εγγύτητας και βεβαιότητας μεταξύ των χρηστών και των χρηστριών. Σε περίπτωση που το άτομο δεν ταγκαριστεί τότε αυτό σημαίνει το ακριβώς αντίθετο. Αμέσως μετά την επισήμανση (tag) έρχεται η αναδημοσίευση (repost) η οποία πραγματοποιείται μεταξύ των χρηστών για να αποδείξουν στους ακολούθους τους αυτό που ακριβώς προαναφέρθηκε. Του ανήκειν σε μια παρέα και σε μια συνθήκη που ίσως κάποιος άλλοι και κάποιες άλλες δεν έχουν τη ευκαιρία να ζήσουν. Η αναδημοσίευση (repost) υλικού χωρίς ουσιαστικά την αναγραφή του ατόμου που ανέβασε το περιεχόμενο προσδίδει στοιχεία κλοπής και έρχονται σε σύγκρουση τα άτομα που ανέβασαν το υλικό με αυτά που το αναδημοσίευαν. Αυτή η σύγκρουση προέρχεται από το γεγονός ότι η παρουσίαση εαυτού που προσπαθεί να περάσει προς τα έξω το άτομο δεν ολοκληρώνεται με τον τρόπο που επιθυμεί και έτσι αποκρύπτεται η ταυτότητά του από τρίτα άτομα. Συνεπώς, η αναδημοσίευση υλικού από τους λογαριασμούς των καλλιτεχνών και καλλιτέχνιδων προσδίδει ένα κύρος και μια παρουσίαση του εαυτού προς τους χρήστες και τις χρήστριες και ένα στοιχείο αποδοχής που έχουν από τα άτομα τα οποία θαυμάζουν. Οι αντιδράσεις όπως like ή comment ή τα repost λειτουργούν ως απόδειξη ότι ο χρήστης ή η χρήστρια προσελκύει την προσοχή την οποία επιζητά (Kim et. al., 2016 όπως αναφ. στο Kreling et. al., 2022), αλλά και την έγκριση (Barazona & Cloi, 2014 όπως αναφ. στο Kreling et. al., 2022) και την αγάπη (Malik, Dhir, & Nieminen, 2015 όπως αναφ. στο Kreling et. al., 2022).

4.4 Η συμμόρφωση με κανονισμούς και με άτομα

Η συμμόρφωση ίσως να είναι το σημαντικότερο αποτέλεσμα της παρούσας έρευνας καθώς έχει αναδυθεί από τις συνεντεύξεις και τις συμμετοχικές παρατηρήσεις. Η κύρια πηγή του γιατί τα άτομα τελικά πραγματοποιούν οποιαδήποτε καταγραφή κατά την διάρκεια μιας συναυλίας έγκειται στο γεγονός ότι τελικά δεν μπορούν να συμμορφωθούν με κανονισμούς και κανόνες είτε απέναντι σε ένα θεσμό -στην προκειμένη το θέατρο- είτε σε άτομα τα οποία υπάρχουν στο χώρο. Αποδείχθηκε ότι το άτομο πηγαίνει προετοιμασμένο στην συναυλία έτσι ώστε να μην συμμορφωθεί με κανόνες που υπάρχουν γιατί απλώς θέλει να δράσει όπως αυτό θέλει. Όταν το άτομο μετά από παρατηρήσεις που δέχεται από το προσωπικό, κυρίως, σταματάει την καταγραφή τότε αυτό επιφέρει μια συμμόρφωση στο χώρο και στους κανόνες. Σύμφωνα με τους Rollason & Hirsch (2021) ο άνθρωπος είχε από πάντα ένα κεντρικό χαρακτηριστικό της ζωής του το να ακολουθεί κανόνες, αιτήματα και να προσαρμόζει τον εαυτό του με άλλους. Σύμφωνα με τους όρους του Χομπς, όπως αναφέρθηκε στην αρχή της έρευνας, η συμμόρφωση είναι δείκτης κοινωνικότητας. Είναι δηλαδή, μια επίγνωση των υποχρεώσεων ή των καθηκόντων που αποσκοπεί στην προσαρμογή με άλλους και άλλες. Ουσιαστικά, η συμμόρφωση υποδηλώνει τη δραστηριότητα προσαρμογής του εαυτού σε σχέση με άλλους για ένα συγκεκριμένο τρόπο ζωής (Rollason & Hirsch, 2021).

Η παιδεία η οποία έχει ο θεατής και η θεάτρια κατά την διάρκεια που παρακολουθεί ένα συναυλιακό γεγονός είναι αυτό το στοιχείο το οποίο θα καθορίσει εάν τελικά θα συμμορφωθεί το άτομο ή όχι. Η παρατήρηση η οποία θα προέλθει από τις ταξιθέτριες υπερτερεί της παρατήρησης που θα έρθει από ένα άλλο ή μια άλλη θεατή και θεάτρια αντίστοιχα. Αυτό συμβαίνει γιατί η εξουσία που έχει το άτομο του θεάτρου για να πραγματοποιήσει μια παρατήρηση είναι πιο “σεβαστή” παρά από το άτομο του κοινού. Εδώ αυτό ίσως συμβαίνει και γιατί η απότομη παρατήρηση, με την χρήση λείζερ ή λεκτικά, που θα πραγματοποιηθεί φέρει το άτομο σε δύσκολη θέση και θα σταματήσει να συνεχίσει για να μην στραφεί το βλέμμα των γύρω του ξανά σε αυτό. Θα του επιφέρει επίσης, και ένα συναίσθημα εγωισμού ότι του πραγματοποίησαν παρατήρηση σε κάτι το οποίο γνώριζε ότι έκανε λάθος πάραυτα συνέχιζε. Παρατηρήθηκε ακόμη ότι τα άτομα συνέχιζαν να πραγματοποιούν καταγραφή όταν και άλλα άτομα έκαναν το ίδιο μαζί τους. Συνεπώς, η έρευνα αυτή βασισμένη στο θέμα της συμμόρφωσης καταλήγει ότι τα άτομα μετά από κάποιες παρατηρήσεις που λαμβάνουν από τα άτομα

του θεάτρου θα σταματήσουν την καταγραφή παρ' ολ' αυτά θα απογοητευόντουσαν που δεν θα μπορούσαν πλέον να καταγράψουν τον/την αγαπημένο/η καλλιτέχνη/ίδα τους. Οι θεατές και οι θεάτριες μετά από κάθε παρατήρηση παρατηρήθηκε πως νιώθουν είτε το αίσθημα της ντροπής είτε το αίσθημα του θυμού και του εγωισμού γιατί απλώς δεν τους άφησαν να πραγματοποιήσουν αυτό που επιθυμούσαν και γιατί ξέφυγαν από τον στόχο της αυτοπροβολής.

Όπως παρουσιάστηκε και από τα αποτελέσματα της παρούσας έρευνας οι κύριοι λόγοι οι οποίοι οδηγούν τα άτομα στην καταγραφή οπτικοακουστικού υλικού σε συναυλίες είναι κυρίως η ανάγκη τους για παρουσίαση του εαυτού τους και η αυτοπροβολή στους λογαριασμούς που διατηρούν στα ΜΚΔ. Ο εαυτός αυτός παρουσιάζεται ο ιδανικός εαυτός όταν ο χρήστης και η χρήστρια θα προσέξει πώς θα ανεβάσει τον εαυτό του, θέλει να δείξει τις δυνατότητες που έχει στον ελεύθερο του χώρο να διασκεδάσει σε συναυλιακούς χώρους και έχει την ανάγκη να αποδείξει ότι πραγματοποιεί πράγματα και γεγονότα τα οποία πραγματοποιούν τα άτομα της ηλικίας του και άλλα άτομα στην κοινωνία. Η παρουσίαση του εαυτού μέσα από συγκεκριμένες κοινωνικές ομάδες όπως για παράδειγμα ομάδες φίλων, ατόμων που παρευρίσκονται σε τέτοιες συναυλίες προσδίδουν στους χρήστες και στις χρήστριες κύρος και το συναίσθημα του ανήκειν. Επίσης, οι χρήστες και οι χρήστριες καταγράφουν οπτικοακουστικό υλικό έτσι ώστε να κρατούν συναισθήματα και στιγμές στα κινητά τους τηλέφωνα όπου στην συνέχεια θα μπορούν να ανατρέξουν πίσω και να δουν και ίσως να ξανανιώσουν τα ίδια ακριβώς συναισθήματα τα οποία ένιωθαν την δεδομένη στιγμή που κατέγραφαν.

Οι στρατηγικές οι οποίες χρησιμοποιούν οι χρήστες και οι χρήστριες όταν καταγράφουν οπτικοακουστικό υλικό με σκοπό να διαχειριστούν τις εντυπώσεις των ακολούθων τους είναι να προβάλουν ένα ιδανικό εαυτό προς τα έξω. Αυτό το πετυχαίνουν με την επιλογή ενός ιδανικού περιβάλλοντος όπου γίνονται μουσικές εκδηλώσεις, στην προκειμένη περίπτωση συναυλίες, με πρωταγωνιστές πρώτα αξιόλογους καλλιτέχνες και στην συνέχεια τους ιδίους. Τα τεχνάσματα τα οποία θα βοηθήσουν τα άτομα να πετύχουν τους σκοπούς τους στα ΜΚΔ είναι η χρήση ενός καλού κινητού με ιδανική κάμερα όπου θα μπορεί να πραγματοποιήσει το κατάλληλο πλάνο. Σύμφωνα με τα αποτελέσματα της έρευνας, το κατάλληλο πλάνο γίνεται με την χρήση καλού φωτισμού, με σωστό zoom και εστίαση, καλού ήχου και καλής ποιότητας του

αποτελέσματος. Αυτά είναι που συμβάλουν το επιθυμητό αποτέλεσμα με σκοπό την μέγιστη διαχείριση των εντυπώσεων των ατόμων. Από πλευράς την διαχείρισης των συγκεκριμένων υλικών που αναρτώνται από τις παραγωγές και το προσωπικό μάρκετινγκ των θεάτρων που φιλοξενούν αυτές τις συναυλίες, η καταγραφή οπτικοακουστικού υλικού καθώς και η αναδημοσίευσή του (repost) οφείλεται στο γεγονός της προώθησης και του marketing του εκάστοτε θεάτρου. Η ψηφιακή διαφήμιση και προώθηση βοηθά την συγκεκριμένη ομάδα παραγωγής να προωθήσει προς τα έξω το συγκεκριμένο γεγονός έτσι ώστε να αυξήσει την επισκεψιμότητά του θεάτρου στο μέλλον.

Τα κίνητρα τα οποία θα βοηθήσουν το άτομο στο να πετύχει τον στόχο του είναι η ανταμοιβή που έρχεται μέσω των αλληλεπιδράσεων μεταξύ χρηστών και ακολούθων. Αυτές οι ανταμοιβές ορίζονται ως οι επιθυμητές προβολές (views) στις ιστορίες (stories) που αναρτώνται κυρίως σε Instagram, τα επιθυμητά likes, οι επισημάνσεις (tags) και οι αναδημοσιεύσεις (repost) μεταξύ των χρηστών. Αμέσως μετά της επίτευξη αυτών των κινήτρων τα άτομα νιώθουν μεγάλη ικανοποίηση καθώς και μια ευχαρίστηση του ανήκει σε ένα κοινωνικό σύνολο το οποίο τα αποδέχεται μέσω της παρουσίας τους σε συναυλίες. Αυτές οι ανταμοιβές για να δώσουν μια άλφα ικανοποίηση πρέπει να είναι σε ένα ικανοποιητικό αριθμό έτσι ώστε ο χρήστης και η χρήστρια θεάθηκε και είναι αρεστός και αρεστή από αρκετούς ακολούθους στα ΜΚΔ. Επιπλέον, ένα άλλο κίνητρο το οποίο ωθεί τα άτομα σε καταγραφή οπτικοακουστικού υλικού είναι η ανάγκη για αποθήκευση και αρχειοθέτηση του υλικού έτσι ώστε να υπάρχει στην συνέχεια ως αναμνηστικό το οποίο θα επιφέρει πίσω κάποια συναισθήματα τα οποία ίσως προκλήθηκαν κατά την διάρκεια εκείνη.

Τέλος, αποδείχθηκε ότι υπάρχει μια συμμόρφωση σε κανόνες μεταξύ επισκεπτών και επισκεπτριών σε συναυλίες που λειτουργούν κανόνες περί χρήσης κινητών συσκευών. Όμως αυτή η συμμόρφωση δεν αποκλείει το γεγονός ότι δεν υπάρχουν άτομα τα οποία δεν μπορούν να συμμορφωθούν σε αυτά τα οποία τους επιβάλλουν γιατί ίσως έμαθαν ότι οι κανονισμοί δεν αφορούν αυτούς αλλά τους γύρω τους. Το άτομο θα φτάσει να συμμορφωθεί μετά από αρκετές παρατηρήσεις ή θα προσπαθήσει να κατακτήσει αυτό που θέλει με ανάρμοστους τρόπους ή με κίβδηλους τρόπους. Το άτομο θα δυσκολευτεί να συμμορφωθεί μέχρι να αποκτήσει αυτό που επιθυμεί και στην προκειμένη

περίπτωση να καταγράψει ένα οπτικοακουστικό υλικό από την συναυλία που πήγε. Αξίζει να σημειωθεί ότι οι χρήστες και οι χρήστριες αναγκάζονται να μην συμμορφωθούν λόγω του πλαισίου στο οποίο βρίσκονται. Υπάρχει διαφορά ανάμεσα σε μια συναυλία η οποία μπορεί να γίνει σε ένα ανοιχτό χώρο όπου ο κόσμος είναι πιο άνετος να κάνει οποιαδήποτε κίνηση λόγω των δυνατοτήτων που του προσφέρει ο ίδιος ο χώρος και είναι διαφορετικό να αντιδράσει και να πραγματοποιήσει οποιαδήποτε κίνηση όταν ο χώρος είναι κλειστός και λειτουργεί κάτω υπό κανόνες τους οποίους αποδέχεται με την αγορά του εισιτηρίου του. Αυτό του δίνει την αίσθηση της απαγόρευσης και έτσι πραγματοποιεί κινήσεις για να αντισταθεί σε αυτό.

5 Περιορισμοί έρευνας και μελλοντική έρευνα

Κατά την διεξαγωγή της παρούσας έρευνας παρουσιάστηκαν ελάχιστοι περιορισμοί καθώς το θέμα ήταν εύκολα προσβάσιμο τόσο σε βιβλιογραφία τόσο και σε δείγμα. Η συνεργασία μου με το προσωπικό και την διεύθυνση του Θεάτρου Ριάλτο στη Λεμεσό βοήθησε και έδωσε άμεση και δωρεάν πρόσβαση σε οποιεσδήποτε συναυλίες πρόσφερε το θέατρο για τους μήνες τους οποίους διεξήχθη η έρευνα. Λόγω του πιεσμένου χρονοδιαγράμματος που τέθηκε δεν μπόρεσα με άμεσο τρόπο να πραγματοποιήσω την μέθοδο walkthrough-scroll back. Αν καθιστούσε δυνατό θα λάμβανα περισσότερο υλικό από το δείγμα της για να μπορέσει να κάνει περισσότερη ανάλυση ψηφιακού υλικού από τους λογαριασμούς των ατόμων που συνέβαλαν ως δείγμα στην παρούσα έρευνα.

Μελλοντικές έρευνες θα μπορούσαν να πραγματοποιηθούν σε χώρους ανοικτούς που πραγματοποιούν συναυλίες, σε κλειστούς χώρους τύπου μπαρ και κλαμπ καθώς και σε ανοικτά-υπαίθρια θέατρα. Με αυτό τον τρόπο ο ερευνητής ή η ερευνήτρια θα μπορέσει να εξάγει ένα πιο ολοκληρωμένο αποτέλεσμα σχετικά με το πώς συμπεριφέρονται και αν συμμορφώνονται ή όχι τα άτομα σε κανονισμούς που αφορούν οποιαδήποτε καταγραφή οπτικοακουστικού υλικού. Ο περιορισμός αυτός της παρατήρησης σε ένα συγκεκριμένο θέατρο οφείλεται στην ελάχιστη φιλοξενία συναυλιών στην Λεμεσό καθώς κατέστη αδύνατο να επισκεφτώ άλλες πόλεις για να πραγματοποιήσω δωρεάν συμμετοχική παρατήρηση, κάτι το οποίο μου είχε προσφέρει μόνο το θέατρο Ριάλτο

στη Λεμεσό. Επίσης, για μελλοντικές έρευνες θα ήταν ενδιαφέρον οι ερευνητές ή οι ερευνήτριες να μελετήσουν τα άτομα καλύτερα ως προς τον τρόπο με τον οποίο τους γινόταν η παρατήρηση καθώς και να τους ρωτούσαν αμέσως μετά την συναυλία πώς ένιωσαν όταν τους έγινε παρατήρηση για καταγραφή. Αυτό θα βοηθήσει καλύτερα στο να εξαχθούν με αντικειμενικότητα αποτελέσματα όσον αφορά τα άτομα που συμμετείχαν σε συμμετοχική παρατήρηση.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Amâncio, M. (2017). "Put it in your Story": Digital Storytelling in Instagram and Snapchat Stories.
- American Anthropological Association. (2024). *Statement on ethics*.
<https://americananthro.org/about/policies/statement-on-ethics/>
- Burrow, A. L., & Rainone, N. (2017). How many likes did I get?: Purpose moderates links between positive social media feedback and self-esteem. *Journal of Experimental Social Psychology*, 69, 232-236. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.jesp.2016.09.005>
- Büttner, C. M., & Rudert, S. C. (2022). Why didn't you tag me?!: Social exclusion from Instagram posts hurts, especially those with a high need to belong. *Computers in Human Behavior*, 127, 107062. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.chb.2021.107062>
- Derlega, V. J., Winstead, B. A., Mathews, A., & Braitman, A. L. (2008). Why does someone reveal highly personal information? Attributions for and against self-disclosure in close relationships. *Communication Research Reports*, 25(2), 115-130. DOI: 10.1080/08824090802021756
- Dhir, A., Chen, G. M., & Chen, S. (2017). Why do we tag photographs on Facebook? Proposing a new gratifications scale. *New Media & Society*, 19(4), 502-521.
<https://doi.org/10.1177/1461444815611062>
- Doney, J., Wikle, O., & Martinez, J. (2020). Likes, comments, views: a content analysis of academic library Instagram posts. *Information Technology and Libraries*, 39(3). Doi: <https://doi.org/10.6017/ital.v39i3.12211>
- Glesne, C. (2017). *Η Ποιοτική Έρευνα οδηγός για νέους επιστήμονες*. Μεταίχμιο.
- Goffman, E. (1959). *Η ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΕΑΥΤΟΥ ΣΤΗΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΖΩΗ*. ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ.

- Higgins, E. T. (1987). Self-discrepancy: a theory relating self and affect. *Psychological review*, 94(3), 319. DOI: 10.1037/0033-295X.94.3.319
- Hollenbaugh, E. E. (2021). Self-presentation in social media: Review and research opportunities. *Review of communication research*, 9, 80. DOI: 10.12840/ISSN.2255-4165.027
- Kouros, T. (2021). Whose sidewalk? Tactically negotiating the boundary between public and private space in Limassol. *Anthropology of East Europe Review*, 38(1). DOI: <https://doi.org/10.14434/aeer.v37i1.32020>
- Kreling, R., Meier, A., & Reinecke, L. (2022). Feeling Authentic on Social Media: Subjective Authenticity Across Instagram Stories and Posts. *Social Media + Society*, 8(1). DOI: <https://doi.org/10.1177/20563051221086235>
- Light, B., Burgess, J., & Duguay, S. (2018). The walkthrough method: An approach to the study of apps. *New Media & Society*, 20(3), 881-900. DOI: <https://doi.org/10.1177/1461444816675438>
- Litt, E., & Hargittai, E. (2014). Smile, snap, and share? A nuanced approach to privacy and online photo-sharing. *Poetics*, 42, 1-21. DOI: [10.1016/j.poetic.2013.10.002](https://doi.org/10.1016/j.poetic.2013.10.002)
- Lowe-Calverley, E., & Grieve, R. (2018). Thumbs up: A thematic analysis of image-based posting and liking behavior on social media. *Telematics and Informatics*, 35(7), 1900-1913. DOI: doi.org/10.1016/j.tele.2018.06.003
- Miller, D. (2015, June 16). Conclusion: Introducing scalable sociality. [Blog post]. UCL Global Social Media Impact Blog. <https://blogs.ucl.ac.uk/global-social-media/2015/06/16/conclusion-introducing-scalable-sociality/>
- Miller, D., Costa, E., Haynes, N., McDonald, T., Nicolescu, R., Sinanan, J., Spyer, J., Venkatraman, S., & Wang, X. (2016). *How the World Changed Social Media*. UCL Press, University College London. DOI: 10.14324/111.9781910634493

- Panova, T., & Carbonell, X. (2018). Is smartphone addiction really an addiction?. *Journal of behavioral addictions*, 7(2), 252-259. DOI: <https://doi.org/10.1556/2006.7.2018.49>
- Pozzi, M., Fattori, F., Bocchiaro, P., & Alfieri, S. (2014). Do the right thing! A study on social representation of obedience and disobedience. *New Ideas in Psychology*, 35, 18-27. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.newideapsych.2014.06.002>
- Ratelle, E. (2019, July 6). Review: Pics or it didn't happen. *Space and Culture*. <https://www.spaceandculture.com/2019/07/06/pics-or-it-didnt-happen%EF%BB%BF/>
- Robards, B., & Lincoln, S. (2017). Uncovering longitudinal life narratives: Scrolling back on Facebook. *Qualitative Research*, 17(6), 715-730. DOI: 10.1177/1468794117700707
- Rollason, W., & Hirsch, E. (2021). Compliance: Politics, Sociability and the Constitution of Collective Life. *Journal of Legal Anthropology*, 5(1), 1-31. <https://doi.org/10.3167/jla.2021.050101>
- Schlenker, B. R., & Leary, M. R. (1985). Social anxiety and communication about the self. *Journal of Language and Social Psychology*, 4(3-4), 171-192. DOI: doi.org/10.1177/0261927X8543
- Taylor, D. G. (2020). Putting the “self” in selfies: how narcissism, envy and self-promotion motivate sharing of travel photos through social media. *Journal of Travel & Tourism Marketing*, 37(1), 64–77. DOI: <https://doi.org/10.1080/10548408.2020.1711847>
- Van Dijck, J. (2011). Flickr and the culture of connectivity: Sharing views, experiences, memories. *Memory Studies*, 4(4), 401-415. DOI: [10.1177/1750698010385215](https://doi.org/10.1177/1750698010385215)
- Your Europe. (2023, August 11). *Πνευματική Ιδιοκτησία: Κατοχύρωση στην ΕΕ*. https://europa.eu/youreurope/business/running-business/intellectual-property/copyright/index_el.htm

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Αρ. Εικόνας	Τίτλος
Εικόνα 1	What factors do you consider prior posting an image [on social media]
Εικόνα 2	<i>Κατανομή του ποσοστού των φωτογραφιών που δημοσιεύονται στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.</i>
Εικόνα 3	<i>Κατανομή των απαντήσεων στην ερώτηση σχετικά με το αν τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης έκαναν τους χρήστες πιο ευτυχισμένους</i>
Εικόνα 4	<i>Οι Όροι & Κανονισμοί του Θεάτρου Ριάλτο, αναρτημένοι στην ιστοσελίδα https://www.rialto.com.cy/el/terms-conditions</i>
Εικόνα 5	<i>Οι Όροι & Κανονισμοί του Πατιχειίου Θεάτρου Λεμεσού, αναρτημένοι στην ιστοσελίδα</i>
Εικόνα 6	<i>Στιγμιότυπο από την συναυλία Γιάννη Κότσιρα στις 24 Φεβρουαρίου στο Θέατρο Ριάλτο. Χρήση κινητού τηλεφώνου μετά την παρατήρηση της παραγωγής προς στο θέατρο.</i>
Εικόνα 7	<i>Χρήση κινητών τηλεφώνων με την λειτουργία “Flash” μετά από αίτημα της παραγωγής και του τραγουδιστή</i>
Εικόνα 8	<i>Screenshot από Scroll Back Technique Video</i>

Εικόνα 9	<i>Screenshot από Scroll Back Technique Video</i>
Εικόνα 10	<i>Screenshot από Scroll Back Technique Video</i>
Εικόνα 11	<i>Screenshot από Scroll Back Technique Video</i>
Εικόνα 12	<i>Screenshot από Scroll Back Technique Video</i>
Εικόνα 13	<i>Screenshot από Scroll Back Technique Video</i>
Πίνακας 1	<i>Συμμετέχοντες και συμμετέχουσες στις συνεντεύξεις</i>

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

Πρωτόκολλο Συνέντευξης Ι

Θεματική Περιοχή Ι: Γενικές Ερωτήσεις συνεντευζιαζόμενου/ης για την χρήση της τεχνολογίας

Π.χ: Ποια είναι είναι η ηλικία σου

Ποια είναι η σχέση σου με την τεχνολογία.

Ποια είναι η άποψη σου σχετικά με την χρήση της τεχνολογίας στην καθημερινή ζωή του ατόμου;

Θεματική Περιοχή ΙΙ: Προσωπικές Ερωτήσεις Συνεντευζιαζόμενου/ης όσον αφορά την χρήση των ΜΚΔ σε γενικό πλαίσιο.

Π.χ: Ποια ΜΚΔ χρησιμοποιείς;

Πότε ξεκίνησες να χρησιμοποιείς τα ΜΚΔ

Έχεις ποτέ ανεβάσει φωτογραφία/βίντεο στο λογαριασμό σου;

Έχεις ποτέ κατεβάσει φωτογραφία/βίντεο από τον λογαριασμό σου γιατί δεν πήρες τα επιθυμητά likes ή αντιδράσεις;

Αμφέβαλες ποτέ για το περιεχόμενο που έχεις ανεβάσει;

Πόσο άνετα νιώθεις να ανεβάζεις προσωπικές στιγμές (στιγμές με φίλους, οικογένεια, σε πάρτυ, σε χώρους διασκέδασης κλπ) στο διαδίκτυο;

Σου αρέσει να ανεβάζεις τον εαυτό σου στα ΜΚΔ;

Θεματική Περιοχή III: Μουσικές εκδηλώσεις

Π.χ: Πόσο συχνά πας σε μουσικές εκδηλώσεις; (συναυλίες, μουσικές σκηνές, πάρτυ με DJs, κλάμπ όπου παίζουν μουσική, φεστιβάλ μουσικής κτλ)

Τι σου αρέσει περισσότερο σε ένα τέτοιο είδος εκδηλώσεων;

Ποιο είδος μουσικής εκδήλωσης προτιμάς και γιατί;

Θεματική Περιοχή IV: Καταγραφή οπτικοακουστικού υλικού & Μουσικές Εκδηλώσεις

Π.χ: Έχεις ποτέ καταγράψει στιγμιότυπο σε μουσική εκδήλωση στο κινητό;

Έχεις ποτέ ανεβάσει το υλικό αυτό σε ένα από τους λογαριασμούς ΜΚΔ που διαθέτεις; Μπορείς να μου διηγηθείς ένα γεγονός;

Τι καταγράφεις συνήθως;

Θεωρείς σημαντικό για εσένα να καταγράψεις αυτή τη στιγμή; Γιατί;

Όταν καταγράφουν οι γύρω σου και βγάζουν το κινητό ενώ απαγορεύεται πώς νιώθεις;

Πώς θα ένιωθες εάν σου έκαναν παρατήρηση για την καταγραφή;

Πώς νιώθεις κάθε φορά που ανεβάζεις ένα τέτοιο στιγμιότυπο στον λογ/σμό σου στα ΜΚΔ;

Θυμάσαι πότε το έκανες τελευταία φορά αυτό; Περιέγραψε τη φάση.

Έχει ποτέ θυμώσει κάποιος καλλιτέχνης/ίδα είτε σε δική σου καταγραφή είτε σε καταγραφή άλλου/άλλης; Έχεις βρεθεί ποτέ σε τέτοια φάση;

Πώς θα ένιωθες εάν πραγματοποιήτουν ένα τέτοιο γεγονός

Σου έχει τύχει είτε εσένα είτε σε κάποιο άλλο/άλλη να ενοχληθηκε τρίτο άτομο από την δική σου καταγραφή λόγω απόσπασης προσοχής από το κινητό τηλέφωνο;

Προσθέτεις σε ετικέτες τους/τις καλλιτέχνες/ιδες που λαμβάνουν μέρος; Αν ναι, ποια είναι η αντίδραση σου στα δικά τους repost;

Γιατί κάνεις tag;

Χρησιμοποιείς φίλτρα; Σε επηρεάζει η χρήση καλού ή κακού φωτισμού; Μπορείς να μου εξηγήσεις;

Ποια προετοιμασία πραγματοποιείς πριν το κατάλληλο πλάνο;

Πρωτόκολλο Συνέντευξης II (προς Προσωπικό Θεάτρου Ριάλτο)

Πώς έχει εξελιχθεί η χρήση κινητών συσκευών στις συναυλίες του θεάτρου Ριάλτο τα τελευταία χρόνια;

Ποιος είναι ο ρόλος της των ΜΚΔ στην προώθηση των συναυλιών που συμβαίνουν στο θέατρο Ριάλτο;

Πώς αντιμετωπίζετε την απόσπασης της προσοχής του κοινού λόγω της χρήσης κινητών συσκευών από τους γύρω του;

Ποια είναι η σημασία της κοινοποίησης οπτικοακουστικού υλικού από τις συναυλίες στην απήχησης και την προβολή του θεάτρου;

Πώς μπορεί η καταγραφή οπτικοακουστικού υλικού να συμβάλει στην αύξηση της επισκεψιμότητας του θεάτρου Ριάλτο;

Πώς αντιμετωπίζετε τη μη συμμόρφωση του κοινού όσον αφορά τη χρήση κινητών συσκευών κατά τη διάρκεια των συναυλιών;

Ποια μέτρα λαμβάνετε για να αντιμετωπίσετε την ενοχλητική χρήση κινητών συσκευών κατά τη διάρκεια των συναυλιών;

Ποιες είναι οι συνέπειες της μη συμμόρφωσης του κοινού στις οδηγίες χρήσης κινητών συσκευών κατά τη διάρκεια των συναυλιών;

Πώς επηρεάζει η μη συμμόρφωση του κοινού στη χρήση κινητών συσκευών την ατμόσφαιρα και την εμπειρία των άλλων θεατών;

Ποιες είναι οι προτεραιότητές σας όσον αφορά τη διαχείριση της μη συμμόρφωσης του κοινού στη χρήση κινητών συσκευών κατά τις συναυλίες;